

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

E

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

aliquid repetitum in sperantia significat: ut Ecce autem
geminus a tenedo tranquilla per alta. Idem refertur
scribitur. Alconius etiam hoc proprium esse. Cicero
nia ut in rebus improbitis hac particula utatur cum
apud alios interdum in rebus laetis usurpetur. Quid.
Ecce Latina venit: modo actio: modo nō iungit.

Echymytha ab *ἐχμυθω* latine taciturnitas.
Eccū: ecce: eccos: eccas: quasi ecce cum: ecce eam ec-
ce eos: ecce eas: Sic ellū ecce illū. Ellā ecce illā. Ita
exponit Do: Tereñ in An. Ecum video. Alii expo-
nunt. Ecum: ecce hic subintellige virum de quo age-
bamus: Ecum ecce hic subintellige feminam de qua
agebamus. Ellum ecce illic. Virū resoluendo per ad-
uerbia nō per nomina ut apud eundē. Ecum me. qd
non licet exponi ecce eū me.

Ecubi: p. duplex. cc. z. pe. cor. Cōponitur ex ecce z. ybi.
Ecquis ex. en. pio ecce: z. quis. ybi. n. ratione. q. sequē-
tis mutatur in c. Ex quo ostenditur eandem vim ha-
bere. c. et. q. Et significat nā quis. Nam particula. ec.
iuncta dictionibus incipientibus a q. interrogatiue
positis significat an: vel ne: vel nū: ut Ecquid: nonne:
nunquid. Tereñ in Eu. Ecquid nos amas de fidicina
hac. i. aliquatū ne amas propter fidicinam. Quid.
lib. ij. fast. Ecquid in officio rozus est socialis: z. Ecqd
coniugibus nostris mutua cura sumus?

Equando. i. nunquā / vel an aliquādo: z. aliquo tēpore.
Ecclesia latine Cetus: concilium: concio: congregatio.
Ecclesiastes concionator.

Echinades pe. correpta: Insule sunt Perodoto teste
in Hæleco mari ex opposito ad ostiū Abdeloi. De
quibus Luc. Crassus obliuiscit echinadas vidis. De-
neca in Troade. declinat. Echina e. pe. pio. Quoli-
bet vito faciles echine.

Echinus penul. pio. Tegmen spinosum quo seruānt
castane: vulgo Ricciū vocant. Cū castane echinate
Pli. nuce vocamus z. castaneas qd accomodatio-
res glandiū generi: armatū his echinato cortice val-
lum est. Ab huius tegminis similitudine dictus est
echinus piscis quidam quem Pli. scribit esse cancro-
rum genus in quibus sping pro pedibus sunt: in gre-
di huc est in orbem volui. Regi em̄ *ἐχινον* birtum
vocat. Dar. Ille licet digitos testudine pungat acu-
ta cortice deposito mollis echinus erit. Sora petit
inter qd se locat ne a flucibz iactet. De hoc Amb. lib.
ij. p. sic scribit. Echinus aial exiguus vile ac despica-
bile maritimu loquor plerūqz inder future tēpētatis
aut tranquillitatis annūcius solet esse nauigantibus
Deniqz cum procellam ventozū presenserit calculus
validum arripit: eūqz velut saburram vehit: z. tanqz
anchoram trahit ne excutiat fluctibus. Itaqz suis
se librat viribus: sed alieno stabilitur z. regitur pōde-
re. Quo indicio naue velut signum future pturba-
tionis capessunt: z. sibi precaveant ne eos imparatos
turbo improbitis inueniat. Sic alio nomine a lati-
nis erinaceus dictus est. Est z. echinus apud grecos
terrestre animal: cui est apud nostros lbericio nomē
quod ipsum ab herendo deductum est: z. eque spinis
hirsutus est atqz maritimus echinus. De quo Amb.
eodem lib. Echinus iste terrenus quem vulgo heri-
cium vocant si quid insidiarū presenserit spinis suis
clauditur atqz in sua arma se colligit. Preterea echi-
nus genus vase gnei est in quo calices lauātur: quā
atqz ampullam dicit esse vitream. Horatius in Ser.
Vocula cum cyatho duo sustinet: altat echinus. Et
echinus echini et echinuntis ciuitas fuit de qua Li-
cero in Arato. Dicitur excelsis errans in collibus
amens. Quos tenet ego desira in gurgite echinus
Hoc etiam nomine dicta est alia ciuitas in phibiorū
dein faucibus Sperchij amnis ut inqz Plinius vna
cum Ptolemaeo.

Echineis: genus pisciculi quē ferunt per aquas sistere
nauem cuius imensam z. velo et remis concitatas ne
possit iter instituti peragere *απο του εχου* habeo
teneo z. pauor naus sue ab *εχου* mai bereo pauor
naus q. nauem teneat: vel naualibus tabulamentis
adherens remozari compellat. Plinius libro. ij. Et
paruis admodū piscis asuetus petris echineis ap-
pellatus. Hoc carinis adherente naues tardius ire
creduntur. Inde nomine imposito Remora a morā
do dicitur latine. Ob quam rem a grecis ita dicitur a
nostris Remora. Remiligoqz nominatur. Luc. lib.
vi. Non puppim retinens euro tēdente rudētes In
medijs echeneis aquis. Amb. Alios i. exiguos corpo-
re tantū validitatis assumere ut maximas nauis ple-
nis iurrentes velis in medijs fluctibus sistant: sicut
breuis pisciculus echeneis tanta facilitate memora-
tur nauem ingentē statuere: ut quasi radicatum: marē
herere videas nec moueri. Aliquādiu em̄ imobilem
seruat. Ferunt hunc piscē supum grauidarū vtero si-
stere: partusqz ad puerperū cōtinere.

Echidna: latine hydra ea potissimū que ab hercule in-
terfecta est. Quid. lib. iij. Fal. Sanguine centauri ler-
neg sanguis echidne. Dicitur ad auxilium tempora
nulla dabit. Vide in dictione Ercetra.

Echo soni vel vocis repercussio. Grece *ηχω* sonus z.
ηχων resono. Quid. lib. iij. me. Planterūt dryades
plangentibus assonat echo. Sit em̄ in conuallibus et
locis cōcameratis: vbi scinditur resulans aer: in qui-
bus acceptę voces numerosiore repercussu multipli-
cantur: nomenqz echo cuiusmodi voci a grecis datum
est: ut Pli. lib. xij. scribit: quoniam non est vagandi li-
berrimus campis sed obiectu reflectitur. Quę cau-
sa etiam multas voces multis in locis recipias fa-
cit sicut in vbe Lyco turres septē acceptas voces
multiplicant. Et olympic porticus fuit: quam hepta-
phoron appellant: quoniam septies eadem vox red-
ditur. In hanc sententiā ait. Lucr. Serenaz ac septē
loca vidi reddere voces. Quā cum iaceres ita colles
collibus ipsi Verba repullantes iterabant verba re-
ferti: hec echo a latinis dicitur imago. Gal. Flaccus
lib. iij. argo. Rursus bylan z. rursus bylan per longa
reclamat Quia respondent sylue z. vaga certat ima-
go. Hora. Quem deum cuius recinit iocosa nomen
imago. vbi Porphyrio exponit q. imago dicit quā
si imitago.

Echos *ηχου* etiam greci vocat argutas valles ab
ηχω ut inquit Sol. lib. ij.

Eclegma aris: latine linctum dicimus frequentissimuz
medicis omnibus. Sunt enim eclegmata que sunt
lingendi gratia: non edendi neqz deuorandi hoc est
cū aliqd in ore tenētes paulatim distillando sorbem⁹

απο του εκ και λεγω υπετακτεκλεματα.
Econas vocant imagines ex membris aliquozū simili-
tudine expresse: inquit Plinius libro. xxiij. Unde z.
Econcula diminutiū. Sue. in Mero. Pro summo
suquit numine: tribusqz in die sacrificijs colere per-
seueravit econcula puellarem. Dicitur etiam Econa
et Econcula.

Eclypsis latine defectio. Eclipticus defectiu⁹ *εκλειπ*
πω deficio.

Eclipsis latine Elifio: Lesura est qua m. cum vocali
eliditur. Ab aliquibus Eclipsis. A quintil. Detractione
transfertur. *ωπο εκ και ελπιω*

Ecstasis dici potest productio. Figura est qua syllaba
naturaliter correpta. pducit. Ab *εκτινω* pduco. Di-
citur a nōnullis Ecstasis. ut Italia fato. pfugus.

Ecstasis latine stupor. grece *εκστασις*. Aug. in psal. in
terpitiōe. Ecstasis excessum mētis significat. que fit
vel pauore vel aliqz reuelatiōe: in qua oēs scēi fuerūt
quibus arcana dei in qdā istū excedētia reuelata sunt

ita ut de eorum memoria laberent interna.
Edogia: electio explanatio ab ἐκλογῇ qd ē eligo. **E**n
 er Excepus dicitur sicut testat Eusebius lib. de eccle.
 bistoria. neq. sermonē de capitis significat. Tunc enī
 egloga dicitur.
Ecrapeli: quasi horrentes et auersati cōmunē et vīta/
 tum nature modum.
Ectropiū dicitur cū inferior palpebra parum sursum at
 tollitur: sed pendens hiat: nec cum superiore cōmittit
 Zagophthalmos pō cū superior palpebra nō descendit.
Ecra pe. cor. socrus latine dicit. **U**nde Terent. fabu/
 la. Similiter ἐκροοῦ focer: pater viri. Sunt tamē
 qui hoc nomen aspiant.
Eculus vide in dictione Equuleus.

E Ante D

Edo es est: edī esum vel estum. Dicitur et **E**do is. core
 pra prima syllaba ab εἶω quod significat **E**lcoi.
Urg. Et mollis flamma medullas. Infinito **E**ste. in
 passivo **E**doz eris: estor: preteritū **E**lus. **P**li. lib. xx. Et
 in egypto propter eius amaritudinē non estus. Quā
 doq. **E**do significat consumo. **H**uius composita sūt
Ededo qd est sumo. **U**rg. Nā sepe fauos ignotus
 addit stello. **A**mbedo circūedo. **I**de. **A**mbelas ma
 lis absolvere mēas. **C**omēdo a q. **E**rcōmēdo. **E**redo
Obedo. **P**eredo et superedo: que habet pe. cor. **A**b
 edo deducuntur **E**sito as: et **E**surio et que sequuntur.
Edar accipitur pro vorace consumptore: a quo **E**daci/
 tas: pro ingluvie.
Edo omis: idem quod **E**dap: qui et manduco dicitur.
Edeatre dicti sunt qui prestant regis epulis.
Edilia dicuntur omnia que ad esum pertinent. **S**el. **O**d
 ex salutis vsu foret ut edilia quidem omnia defende/
 ret ab areria depelleretq. in stomachū et pulmonē.
Edones penul. cor. sunt populi **E**thracie maritimi q. s.
 apud grecos per ω scribuntur.
Edoni etiam ethracie populi mediterranei. **U**irgi. **A**c
 velut edoni boree.
Edonus mons est apud eosdē populos a q. edoni ppli.
Edomides mulieres bacchantes q. furore diuino agi/
 tare mysteria bacchi celebrabat variis aut noib. ap/
 pellabant huiusmodi bacchantes. **M**am et **E**uantes
Ethyades: et **D**imalonides et **D**enades et **B**assari/
 des. **D**e his **Q**uid. **P**rotinus in syluis matres **E**do/
 nidas omnis.
Edesia nomen ciuitatis quo significatur aquarū impe/
 tus. **H**inc edessenses populi. **S**tra. **T**ras euphratē
 est bambyce quā **E**dessam et hierapolim vocat in qua
Arcergatum syriam deam colunt.
Edicto edicis: penul. produ. significat **I**ubeo pronicio
 decerno: et est pprie magistratū. **U**nde edicta que
 sunt **C**onsulū pteorum et ediliū littere quibus ali/
 quid imperatur. **D**andare est gerendum aliquid al/
 sequendūq. cōmittere. **P**recipere magistrorū seu ma/
 gistratū et superiorum. **I**ubere frequēter pro impe/
 rare. **E**dicere etiam est ostendere et declarare: quasi ex/
 tradicere. **U**nde legimus de apostolo **I**oanne q. cō/
 pulsus fuerit diuinā natiuitatē edicere.
Edissero edisseria: penultima correpta extra dissero ex/
 plano declaro. **P**acu. **E**dissero fabulam hanc. **U**irg.
 lib. ii. **S**ibiq. edisserere vera roganti.
Edolo edolas: penultima correpta perfecte dolo po/
 lio. **M**onius. **E**dolare fabrorum est cum materiariū
 complanatur asperitas. **U**bi sunt eo verbo laudādi
 scriptores vetustatis etiam ad alias fabricas rerum.
Unā ego libellum nō edolem.
Edom **E**lau dicitur est ob coctionem ruse lentis cuius
 edulio primogenita perdidit. **D**ebezi nāq. ut **I**ose/
 phus libro. ii. scribit **E**dom rubeum dicunt. **U**nde et
 regio in qua regnabat **E**lau edom dicta est: quā gre/
 ci honestius **I**dumēs denominauerūt. **H**ec nunc re/
 gio inquit **H**iero. **G**ebalena dicitur: que est in finib.
Eleuthiopolis: ubi habitabant ante chorei qui in/
 terpretantur liberi. **U**nde et ipsa vrbis postea sortita
 vocabulū est. **N**unc viculus palestine est a conditore
 sic imposito nomine alio nomine dicitur **S**eir. pilo/
 sus et hispidus. **U**nde et montes **I**dumeorū appellā/
 tur montes **S**eir.

Educo educis penultima producta extra duco. **L**uius
 lib. i. **I**n aciem copias eduxit. **U**irg. pro extraho po/
 suit libro. x. hoc dices **E**duxit corpore telum. **A**liqñ
 educere est erigere. **I**tey libro. vi. **A**ramq. sepulchri
 congerere arboribus: celos educere certant. **A**liqñ
 do **H**utire. **T**erentius in **A**delp. **I**nde ego hunc
 maiorem adoptauit mihi: **E**ducta paruulo habui ama/
 ui pro meo. **S**ed nos magis educare dicimus q. edu/
 cere. **U**irgilius libro. vi. **Q**uatuor hic iuuenes totū
 dem quos educat vñens.
Educo educas penultima correpta nutritio. **U**nde **l**iber/
 rorum educatio.
Edurum non durū quasi extra durum. **I**bi enim e pri/
 uationē significat: vt in enode. **M**am educas corolos
 dicimus. **N**oc est non duras.
Edulis penultima pducta qd māducari potest. **M**ora.
Cinea sūmmit capreas non semp edulis.
Eduliū dicit quicquid ad prandiu cenamq. edendi gra/
 tia apponitur et sumimus preter panē. **H**iero. **E**du/
 lio primogenita perdidit.
Eetion: nomen patris **A**ndromaches qui apud **E**li/
 cie thebas impabat. **H**omerus lib. ii. **κ**ρηδαι
 μροθεο παρι δακε χρυσιν αρρωδιη η δασι
 τω ο τεληρ κορυθα ολοσθυνα γεβε εκτωρεκ
 λομου η τωροσ sed nota callandram in pcedam
 venisse agamemnoni: eiusq. concubinam fuisse vnde
 Euripides in **H**ecube tragedia προσ οτι οτι πλεον
 ροισ παισ εμν κομεισαιαν φοιβασιρ καλους
 οτι κασ αρδραφ φρουγισ.

E Ante F

Effacio is: effarsi tum. maxime impleo. **C**elsa. lib. vii.
Hec autem que dicimus interualla gradibus in fron/
 te satis effacimur.
Effata sunt vltime precesiones augurum: quas post fi/
 nes auspiciozum extra vrbem sunt effati. ut **C**arro et
Seruius aiunt. **E**ffari est pprie eloqui est. **U**irgili.
Sic effatus vestigia pressit.
Effaxillo as: ab **A**xilla venit et significat exero q. ex er/
 to brachio axilla ostendatur.
Efferro penul. cor. era. extrafero sed omnino grecum est
 φερω φερει και μεταφορικω το τινος απο
 μεταφορ. **U**irgilius lib. ii. **H**ene efferre pedē gra/
 tor. **H**inc efferrī cadaver dicitur cum celebrat fun/
 vel dū sepeliri: quasi extra domū ferri. **S**iquidē vete/
 res solebat extra vrbē sepeliri nisi fuisset magistrat.
Honestiores tamen circa vias. **U**nde frequēter epi/
 taphii ad viatores diriguntur. **L**uc. **D**epugnabunt
 pro te ipsi et morientur ac se vltro efferent. **E**t effer/
 ri dicuntur mala que ipatendo vincimus et quasi tu/
 mulamus. **L**i. lib. iii. **L**usc. **N**eq. tā terribilis vlla
 sandi ratio est neq. fors neq. ira celtum inuentū ma/
 lum qd nō natura humana patiendo hec efferat: id est
 vincat subdat sepeliat. **I**nterdū **E**fferre est prouebe/
 re exaltare. **U**irgilius. **E**xtulit hec decies maris ma/
 gnoscq. camillos. **I**nterdū **L**audare: **Q**uis ad idem
 reduci possit. **M**am cum dicimus: **E**fferro illius facta
 cum euehimus ab humiliori gradu ad altiorē. **S**ed
 hec per translationē. **M**am pprie idem alibi. **O**sten/
 dit dexteram insurgens entellus: et alte extulit id est
 in altum leuauit. **I**nterdū proferre: vt apud eundem.
 vt **B**elli signum laurentiurnus ab arce extulit. **I**n

terdum Eleuare minueres quasi extra ferre: hoc est euacuare. Luce. lib. ij. de ora. Illa autem que aut conciliationis causa leuiter aut permotionis vehementer aguntur contrariis commotionibus efferenda sunt ut odio beneuolentia misericordia inuidia tollat.

Efferro as pe. cor. efferro: hoc est crudelem instar fere facio. Dra. li. achil. Et rapum superis mars efferat aurum. Amb. Efferauerat herodes vniuersos. Micronymus in Daniele deponeti vsus est cum inquit. Cum appropinquasset prope arietem efferatus est in eum. Efferare etiam est quod vernacula lingua dicimus In saluaticore. Luit. lib. ij. Obfita erat squalore vestis fedio: corporis habitus pallore ac macie perempti. Ad hec promissa barba: capilli efferauerant speciem oris. Lacta. lib. iij. Nam si hoc ad aspectum alterius hominis efferaretur quod facere videmus animantes quorum natura soliuaga est: nulla esset hominum societas.

Efficio is: pe. cor. perfectione denotat. Terent. in And. Quid est quod mea ars efficere hoc possit amplius. Unde effectus et efficientia.

Efficar: dicitur quod ad agendum aliquid vim habet: ac maxime conducit. Unde efficacia que est vis.

Effingo is valde fingo. Et effi auget: vel quasi natura sua formo: et ad alterius formam fingo: et qualem volo fingendo formam represento. Quintil. Nam mihi videtur. B. Tullius cum se totum ad imitationem grecorum contulisset: effingisse vim Demosthenis: copias Platonis: iucunditatem Socratis.

Effigies: signum est ad viuum alterius similitudinem: vel ad veritatis imaginem factum tam in picturis quam in sculpturis. Donit et quodque aspectu. Dicit etiam effigia. Plau. in ru. Generis effigia hec quidem est.

Effigias effigias ad effigiem formo. Aug. lib. viij. de ci. dei. Quid sunt idola nisi quod oculis habent et non videntur: et quicquid tale de materiis licet a fabro effigias tamen vita sentibus carentibus dicendum fuit. In effigias aut qui non habet aliquam formam.

Effilatum. Vide in dictione Filo.

Efflagito efflagitas cum clamore seu cum magna instantia flagito. Virgilius Ille simul fugiens: rutilos simul increpat omnes. Note quodque vocas notitas efflagitatensem. Quintil. ad Tripbo. Efflagitasti quorundam conuicio: ut libros quos de institutione oratoria scripseram iam emittere inciperem: tamen a flamma componitur.

Efficitum aduerbiu significat valde. Plau. in pe. Earum adolefcentis ad terram efficitum petit.

Efflo as extra flo. spiro. Garro lib. j. rei rus. Preterea quod ab sole toto die illustratur salubrior est: quod et bestiole si que prope nascuntur aut inferuntur: aut efflantur aut aritudine cito pereunt. Unde efflare animam dicimus. Suetonius. Piusque efflaret animam pro mortuo deseri iussit.

Effloreo es: a quo Effloresco. Vide in dictione defloreo.

Effluo extra fluo: effundo. Lacta. lib. j. Siue igitur a Deluseo sicut Didymus tradidit colendum deo rum ritus effluit.

Effodio is pe. p. extra fodio. Plau. in cur. Esterque effossa tua illic preda est.

Effugino as: pe. cor. in muliere mollicie atque lasciuia conuerto. Sal. Ea quasi venenis malis imbuta corporis animique virile effuginat. Luce. lib. j. Tuf. Cogitationibus molestissimis effuginamur. Unde et effuginati molles et lasciuia dicuntur.

Effoeta cum e. diphthong. accipitur que fetum emittit: vel illud Col. lib. viij. Primus effere partus amouendus est: quoniam tyruncula nec recte nutrit. Item sumit effugus pro fetu qui emissus est. Idem lib. ix. Pullos oportet singulos ut quilibet natus sit tollere: sed uno

die in cubili sine cā matre et aqua ciboque abstinere dum omnes excludant. Postero die cum grex fuerit effugus: hoc modo deponatur. Effuga quoque dicitur quod non amplius parit: quasi frequenti partu lassata. Plin. Est autem tanta gallinis secunditas ut aliquę et septuaginta pariant oua: aliquę quotidie: aliquę bis die: aliquę in tanta ut effere moriantur. Unde effugus fetu destitutus: eneruatus: exhaustus et lassatus. Alii multitudinem mulierum: quas partus debiles reddit Virgilius: frigetque effere in corpore vires. Similiter effugam tellurem dicimus: ut Idem lib. j. Geo. Effugit cinerem imundum lactare per agros. Ubi Ser. Continua fertilitate lassatos: sicut etiam frequentem partu effuga dicitur mulier. Col. in pstatione Quid exultante vbertate nimia prioris qui defatigatus et effugum solium nequire pultrina benignitate prebere mortalibus alimēta. Cicero in Lato. Libidinosus et intemperas adolescentia effugum corpus tradit senectuti: est de bile et infirmum quia vacui viribus et eneruati.

Effrenus. Vide in dictione Frenum.

Effugio is: pe. cor. extra fugio euado. Unde effugium et effugia. Vide in dictione Fugio.

Effundo is. extraspargo. Lactan. lib. j. Nam preter verborum licentiam quibus obscenitas omnis effunditur. Plau. Totius effudit fideliam: id est sparsit quicquid in fidelia erat. Per translationem Effundere ponitur pro consummare. Luce. li. ij. offi. Vultu patrimoniam effuderit in consule largiendo. Quodque pro emittit. Virg. Ruuntque effusi carcere currus. Quodque pro plernere. Pligare. Sal. Effuso ac pligato pediatu paulatim retrocedere ceperunt.

Effutio is: pe. p. inepte et inconsulte eloquor: euacuo. Translatio a vase futili: quod parulo ore fundo acuto instabile nihil in se continet. Et ipse futilis dicitur quod nihil intra se continet: et semper inanis est. Horatius Effutire leues indigna tragedia versus. Var. Equare verbum nihil significat sed Effutium naturaliter est. Monius. Effutire exponit pro dicere cum mendacio adducit. Liceronem libro. v. Tuf. ubi sic ait Nec hoc sic agit: ut ex tempore quasi effutire videat.

E Ante S

Egelido penul. cor. regelo: gelus dissoluo. Sidoni. Egelidarentur fimbrie glaciales.

Egeo es egui. alicuius rei necessitatem habeo: et tam genituo et ablatiuo iungitur. Plau. in asi. Quia tui abeuntis egeo. Lacta. lib. v. Tanta esse innocentie vim ut non egeat nec armis nec viribus. Unde componitur Indigeo. Deriuantur vero Egestas/paupertas/Egens/egentio/egentissimus. Aug. lib. j. con. Epibus egentissimo.

Egenus pe. p. qui aliquid habet et aliquo indiget: pauper qui nihil habet. Inops sine ope.

Egestosus: ab egestate formatur sicut a sobrio sobriosus. Cyprianus. Cum nulla fuerit oportunitas scandali ubi transcurrit quod peius est egestosam habuerit mansionem.

Egeria: nympba cui sacrificabant pregnantee: quę eam putabant facile fetam aluo egerere.

Egero is: pe. cor. sili. sili. Vide in dictione Berro.

Egregius a um. excellens: quod ex toto grege eligitur. Et egregius cinnens prestans. Terentius in An. forma egregia et etate integra. Unde contra gramaticorum regulas Iuuenalis formauit comparatiu. Egregius cgnat meliusq. miserrimus. Sic Lucr. Nam nihil egregius res fecernere aptas a dubijs. Egregle aduerbiu Excellenter quis etiam vsurpetur. p. valde nimis: ut apud Teren. in An. Ador: ille nihil egregie preter cetera studebat.

Egregeo: extra gradior: exeo. Lactan. lib. ij. Ille vero

cum egressus esset ex arca. Dicimusque egredior tem-
plo et templum. i. extra gradior templū. In
de egressus et egressio.

Egurgito as. pe. cor. significat exaurio. Plautus in
Epi. Atque egurgitem domo proflus.

Eho Interiectio est ad se vocantis: vel nutus est in-
teriectio deponentis eius cum quo vult loqui. Teren-
tius in an. Eho ad me. Alias interiectio admirantis ut
apud eundem. Eho. an tute intellexi. hoc assimularier.

E Ante I

Eidarius ab is ea id aliquando habet qualitatē vim.
Terentius in an. Ei ne ego ut aduerteret hoc est tali tam
bono. In metro plerumque monosyllaba dictio est sicut
cui et huic licet quandoque etiam duarum syllabarum
reperiatur: ubi e modo corripitur: modo producit
Iuue. Iuuenes hortantur ut illam Ire viam p-
eant et eadem incumbere seque. Lucr. lib. vj. Salicet et flu-
uius qui visus maximus ei.

Ei modo adhortatio est: modo corripientis ελλήπιον
εἰς καὶ πῶς αὐτοῦ τοῦ εἰς εἰς.

Eicio is: extra iacio excludo. Virg. Necnon Tarqui-
nium eiecisti. Porcenna iubeat accipere. Quādoque
extendo. Idem. Eiectus incumbit cernuus armo.
Eiectum quomodo pro naufragio idem posuit. Eiectum
litore egerunt exegit. Hinc Eiectus a um. Plin.
Tulna eiecto partu melior: hinc edito Eiectus vocat
illa: hinc porcena.

E Ante L

Elabor: pe. p. extra labor: effugio: eo modo quo lubri-
cus anguis aut anguilla manu pressa lapsus fugit Vir-
gilius. Ecce autem lapsus pyrri de cede polites. Plau-
tus in cap. Ea spes elapsa est. i. effugit. Hiero. in. plogo
Job. Et si velis anguillam aut murenulā stricis re-
nere manibus: quanto fortius presseris: tanto citius
elabitur. Sic. per translationē. Hic fratri suo censo-
re qui proximus ante me fuerat elapsus est: hoc est
accusatorum veluti pressentium manus effugit.

Elaboro as: Aide in dictione laboro.

Elamite pe. p. dicti sunt perfarum principes: ab Elam
filio Sem: ut ait Iosephus.

Elaphos pe. cor. latine ceruus. Unde Tragelaphus
hircinus ceruus.

Elatus pe. pro. sublimis: excelsus: eminens: superbus:
ab effero re.

Electra teste Hesiodo nympha oceani et Tethyos fi-
lia: vxorque Atlantis cuius filia quedam etiam Ele-
tra fuit que Ioui Dardanū peperit dicte Virgi-
lii. viii. Dardanus iliace pater videtur et auctor
Electra ut graui perhibent atlantide cretus. Et sub-
dit. Electra maximus atlas edidit et hercos humero
qui sustinet orbem. Alia fuit electra Horestis soror.

Electryon. Amphitryonis frater et filius Alcei.

Electrum: gōmi siue lachryma succus ve ex arboribus pi-
nei generis profluens: quod a latinis succinum dicitur:
nascitur ut inquit Plin. in exoticiis insulis sub metalli
specie et glessum dicitur barbari. Hinc electriseras in
sulas glesarias. Cuius coloris similitudine puto eam
mixturā electrum dici que ex parte quadā auri et argē-
ti conficitur dicente Plinio lib. xxxvii. Aurum in quo
quinta argenti portio est electrum vocatur.

Elemosyna munus quod inopi datur ab ελεος quod
misericordiam significat. Quod nomen apud genti-
les raro legitur cum apud christianos frequentissimū
inueniatur. Spartianus de Caracalla. Non tenax
in largitione non lentus in elemosynā.

Elegans pe. cor. nomen est non participium ab eligo:
ut Cicero libro de opti. dicendi genere innuere videtur
cum inquit. Nam si ve in epulā apparatu magis

sicentia recedens non se parum solum: sed etiam ele-
gantem videri vult eligere quibus utatur. Sunt enim
plerumque apte huiusmodi orationis de quibus loquor plurimum
Est igitur elegans idem quod cultus: ornatus politus
quali qui eligere citatur: aut qui ipse sibi sit eligendus.

Terentius. Regē eleganter narras. Hinc elegancia.

Elegācia dicta est quod sit electa et separata a vulgari opi-
nione et accipit per cultu et ornatu. Quam apud veteres
non ad ingenii opam: sed dicitur ad nimiam amentiam
lectum cultu ac victu applicabat. Nec sine vitio erat
nunc elegans solū laudando dicitur: ut elegans ora-
tio. Est et elegācia elocutionis pars que facit ut vni-
uersumque verbum pure aperteque dici videatur. Quibus du-
gunt partes latinæ et explanatio. Latinitas que ser-
monem purum feruat ab omni vitio. Explanatio est que
reddat apertam et dilucidam orationem. Ea duabus
rebus comparatur. s. ut visitatis verbis utamur et p-
prie. Usitata sunt que versant in consuetudine quo-
tidiana. Propria sunt que versant de qua loquimur ver-
ba sunt aut esse possunt.

Elegia. pe. pro. siue elegia miserrabilis vel misera ab
ελεος misereor ελεος miseria. Unde elegi versus
dicti sunt quod ad stilum lucis cantari soliti erant aut
quod his miserabiles hominū erant: et amoris querimo-
nie decantant. Romani id genus carminis quod cum lami-
tatione ad cantum moribus neminem nuncupant. Un-
de tractum ut epigramma quod defunctorum elegia ver-
sus scribantur. Quid. flebilis indignos elegia sol-
ue capillos. Ab nimis ex vero nunc tibi nomen erit.
Dicitur elegia metrum et elegia et per diminutionem
elegidion. Versus. Hic si qua elegidia. crudi dicta
runt proceres. Penultima huius nominis elegia a
poetis longa profertur. Bar. Deinceps cultus aut
elegia comis. Quid. lib. de reme. Blanda pharetra
ros elegia canter amores. Statius vero lib. j. sylva-
rum. Quas inter multā perulans elegia p-
pinquat. Quibus metri princeps fuit Callimachus. Secūda
Philetas. Ab elegus sit elegiacus a um. Elegiogra-
phus qui elegiam scribit.

Elementa sunt principia omnium rerū: a quibus sumitur
incrementum et in que resoluunt. Unde notas istarū
scriptores elementa vocant: eo quod sint principia ora-
tionis. Nam ex dictis syllabae: et syllabas ligantur ad
similitudinem mundi elementorum. Sicut enim illa coe-
lū omne corpus efficiunt: sic de coniuncte litterae
lem vocem quasi corpus aliquod componunt. Unde
elementarie littere dicuntur primitiue. Iulius Cap-
itolinus. Puer inque litteris elementariis et calculo im-
butus. Sicut in omni et omne vetus testamentum ele-
mentum dicitur ab apostolo: quibus quasi ab elemen-
tis et religionis exordium: deum discimus. Quomo-
do enim elementa inquit Hieronymus. appellantur litte-
re per quas syllabas ac verba coniungimus et ad te-
rendam orationem longa meditatione procedimus.
Ars quoque musica habet elementa sua. Et geometria
ab elementis incipit linearum. Et dialectica atque me-
dicina habent eis αὐτοῦ suas sic elementis ve-
teris testamenti ut ad euangelicam plenitudinem ve-
niat sancti viri eruditur infantia. A Seneca sener ele-
mentarius dicitur cum ait lib. v. epistolā. Turpis et ridicu-
la res est elementarius sener. Sunt autem quattuor
elementa rerum principia. Aer: ignis: terra: aqua: quod
omnia ex his gignuntur alunturque ab alio dicta vel
potius ut Hieronymus. scribit in commentario epistolae ad he-
breos elementa quasi eleuamēta: eo quod ex ipsis cetera
originem fumant: initia videlicet et fundamenta crea-
turarum. A quibusdam etiam dicuntur Elementa per i.
litteram quasi fabricata ab eo quod est limo as
quod ex eis fabricata sunt omnia. De his quattuor ele-
mentis sic scribit Ambrosius libro de uera. Est autem terra

arida et frigida. Aqua frigida et humida. Aer calidus et humidus. Ignis calidus et siccus. Et sic sibi per has singulas qualitates singula miscetur elementa. Nam terra cum sit arida et frigida qualitatibus connectitur aque per cognationem qualitatis frigide. Et per aquam aeri: quia humidus est aer. Aqua ergo tanquam brachius quibusdam duobus rigoris et humoris: altero terram altero aeri videtur amplecti. Frigido terram: aere humido. Aer quoque medius inter duo compugnans per naturam: hoc est inter aquam et ignem utriusque illud elementum conciliat sibi: quia et aquis humore et igni calore coniungitur. Ignis quoque cum sit calidus et siccus natura calore aeri connectitur: siccitate autem in communione terre ac societate refunditur: atque ita sibi per hunc et eorum quandam concordiam societatis conueniunt. Unde et greci, ομογενεια dicuntur: que latine elementa dicimus quod sibi conueniant et concinunt. Pythagoras ceteris physici principia quatuor elementa posuerunt ex quibus antisia constant que in corporibus nostris euidenter apparent: carnes et ossa terrena sunt: humor et sudor aquatici: respiratio ex aere. Calor ex igne. Ab elementis habemus corpus a deo animum.

Elembos grece reprehensio argumentum et idem fere quod ουλαβοσ quasi comprehensio sicut Cice. ad Atticum scribit. Sed latini indice dicunt. Item quomodo librorum indices et pulchritudine et varietate colorum et magnitudine litterarum libros exornant: res alias sui indices: ita hi gestantur habiti illustrare et quasi indices eorum videntur esse οτι του ελεγχου quod significat arguere ac patefacere: id quod solit indices ab indicado notari. Sunt enim elenchi margarite per ceriores fastigiata longitudine. Alii elenchos appellat fastigiata longitudine alabastrorum figura in pleno desinentis orbe. Iuue. Auribus extensis magnos comisit elenchos. Et hi quidam aut terna figurarum auribus suspendebantur. Item caullatorum dictum elenchos appellatur. Unde et pro quodam argumenti genere sumitur. Unde sophistici elenchi apparentes redargutur.

Elephas tis et elephantis ti. animal notum. Quis per ebo res: hoc est elephanti dente quodam ponat. Vir. lib. geo. In foribus pugna ex auro solidos elephanto. Elephanti biennio vtero grauescunt nec amplius quam semel gignunt: nec plures quam singulos. Cuius annos trecentos. Mos primus vidit italia pyrri regis bello in lucanis: et boues lucas nominauit. Boues a magnitudine. Quoniam nostri maximam quadrupedem quam haberent vocarent bouem. Lucas a lucanis. Alii lucam quasi lybicam dictam volunt per ephryca huiusmodi belug primo fuerint in italiam ducere. Carro Aluce lucas appellatas existimant quod elephanti reuecebant propter inauratos regios clypeos qui in turribus his erectis conspicebant. Neuius. Atque prius locusta pariet lucam bouem. Aulo. Et lucas boues olim resumpto proceres filio fugit iuuetus romula.

Elephantinus a um: per. cor. nomen possessiuum: ut pelis elephantina.

Elephantia siue elephantiaster: et elephas: est ceu lepre quoddam genus elephanto: cui simile crebris summa corporis parte maculis: et tumorebus rubore paulatim se in atrum vertente. His non ora tantum: atque manus sed surae pedes instantur: ut hinc recentiorum plerique non alios putent esse elephanticos: quam quibus crura sic intumescunt: ut pedes elephanto habere videantur. Origo morbi ex atra bile: non quidem omnis: sed rectorida morbus inepugnabilis: atque ut cancer vnius partis: sic elephas totius corporis quasi cancer existimatur. Cassiodorus. Luteis animalis elephanti viceris vallis epatur a qua transporta

ta eorum nefanda inquit passio nomen accepit. Plin. li. xvi. Elephantiaster non fuit in Italia ante. En. Dopei rpa. Elephantiaster: qui morbum elephanti habet.

Elephantina viba que distata thebis egyptus viginti et octingentis stadiis.

Elephantis idis: nomen viri qui libellos scripsit quibus varia genera concubitus variorum coeundi modos complexus est. Dar. Nec molles elephantis libelli.

Elephantini libri apud piscos fuerunt in quibus senatus consulta scribebantur ad principes pertinebant.

Eleos: maculo. Lucil. Si hic vestimenta eleuit luto ab eo risum magni ad cachinnu imprudens subicit.

Eleues purgatio. Idem. Et eleuem facere per ventum velis.

Elea ciuitas lucanie quae quidam dicit a fonte nominauerunt. Alii a palude dictam opinantur que grece το ελασ dicitur. Ab elea dicti sunt eleate Parmenides philosophus et geno Pythagorici ambo per quos eleam institutus legibus bene formatas fuisse autumat Strabo libro. vi.

Eleus dictus bacchus: quasi pius pater: quod libertatem hominibus presteret: greci ελεος misericordia dicunt.

Eleusis: et elensin ciuitas in Attica. puincia non longe ab athenis in qua regnavit Eleusis: quae Ceres dicitur omne agriculturam et in ea mystica cereris celebrantur: a qua tota puincia Eleusina dicta est. Quid. Cercyonis letum vidit cerealis eleusis. In hac Triptolomus natus est. Stephanus byzantius πολλοις εστιν ωρομασ θηλε υπο του υιου ιετου και πολλα περιησθαι αμνηστος.

Eleothe sum latine vinctuarii: et sumitur pro loco in quo victores ungere solebat corpora post lauationem.

Eleutherius nomen viri quo significat apud nos liberalis ingenuus: suarum libertatorum: eleutheria libertas.

Eleutheros flumen Plin. lib. ix. Testudines Phrygiæ mari eltro ventunt statuto tempore anni in amnem Eleutheru effusa multitudine.

Eleuo as: per. cor. sursum leuo: in altum tollo. Plautus Cape dum lapide hunc atque eleua. Item significat aufero unde eleuati pro ablato ponit. Item extra leuominuo extenuo et res gestas verbis depimo. Tracta a re ponderosa: que ut par sit eleuatur. immittitur Liuius lib. iij. Maior inquit si vana nostra. D. L. auctoritas ad plebem est: vos eleuatis ea quippe quae plebs senatusconsultum in continuandis magistratibus soluit. Idem lib. xviii. Q. Fabius res gestas in hispania eleuauit. i. depessit. Quintil. lib. v. Sententia simul vniuersarum eleuata testimonia ab oratoribus scimus.

Eleucus flumini qui medietate magna parte irrigat.

Elicio is: per. cor. cui. citum. vel. ci. citum. significat educo extraho: unde illecebre argentarie dicte sunt meretrices ab eliciendo argento.

Electo as: frequentatiui formatum ab electum supino. Plau. in Ali. Ibo aduersum atque electabo quicquid illud sit. Idem est mulcebo: et bono modo sepe foras egire faciam.

Elicito as: per. cor. frequentatiui formatum a supino elicitum. Syllabarum tempora notamus cum etiam in simplicis medicina de qua galenus facit opusculum laudat orthographiam cuius titulus est ειο ποσα και τινα χρσισιμοι εγερσθ το διασσειλασθαι ταση και ο μερο των οροματων.

Elices penultima cor. sulci aquarii per quos aqua collecta educitur.

Ellico as. per. cor. inuerto.

Ellico onis per. cor. Inuerso et inuolutio rerum.

Elido is per. pro. si. sum. effringo expugno excludo: pro foco dissipio occido. Li. lib. ij. Tule. Ne sunt ille fibre stirpi: quas initio dixi persequende et oes elidende ne vlla vna possit exister. Plau. in Ru. Iubeo ocu

tos elidere. Sue. in Celsa. Ac sepe pre turba elisi erant
animati sunt. Virg. Seminosq; premens eliserit an
gues. Itē elidere est colligere. Idē lib. iij. Ter spu
mā elisam et rostantia vidimus astra.
Eligo is pe. cor. Vide in dictione Deligo.
Elimino as. pe. cor. extra limen eicio: excludo. Actius
Egredere exi. effere te: elimina vide.
Elis ciuitas arcadie: iuxta quā Alphēus fluius oritur
Hinc eleus a um. Virg. lib. iij. geo. Dic vel ad elei
meras et maxima campi Sudabit spacia.
Elinguis qui sine lingua est. Item qui mutus est et loq
non potest etiam si linguam habeat. Amb. Dutus
es: elinguem te feci.
Elinguo as: linguam extraho: seu lingua priuo. Plau.
in Tul. Si hercle ego te nō elinguandā dederō vīq;
ad radicibus: impo: aucto: q; sum vt me cuius castrā
dum lores.
Eliquo as: pe. cor. Vide in dictione Ligo as.
Elissa fuit nomen ppriū Didonis. Nam dido lingua
phoenice latine virago dicitur
Elimo as. pe. p. Vide in dictione Delimo
Elirum dicit aqua coctus q; lix ignis cinis appellatur.
Nam cinere olle supposito coqui solent carnes non
assan de. Var. autē per trālationē calceos elixos scri
bit quasi madefactos vt est caro que eliquatur.
Eliso as: aqua coquo. Lau. Galla. Quod in prandio
carnes quādam parū eliquat.
Elogium testificatio de aliquo honoris vel vitupera
tionis causa. Et aliqñ simplex testificatio sentētie: vt
Lice. Solonis quidē sapientis elogium est quo se ne
gat velle suā mortē dolore amicoz et lachrymis va
care. Vituperationis. Quintil. Nō est iudices q; pu
retis ideo nullū adiectionem ad exheredationē iuuenis
elogiū quia de scelere cōstaret. Idonoris. Et. in La.
Quanta in Attilio Calatino in quē illud elogiū vni
cū plurimē p̄sentit gētes populi primariū fuisse viz
Sene. Decessit negociator: testamento oim bonozū
suozū reliquit formosam vxorē heredes: et adiecit elo
gium: Quia pudicam comperi. Dicitur etiam elogiū
sicut epitaphiū et epitaphius.
Elychnius: dicitur funiculus ille papyraceus sue spar
teus canabinus vt aut supens qui itas in oleo puri
tur: quem et thryallida et pblomon quoz greci ap
pellant. Plinius. Et e medulla eius elegantius lacer
narum elychnia fiunt.
Eloquo: penul. correpta significat sicut suum simplex.
Quintil. Eloquo: cū omnia que mente conceperim
promo: atq; ad audientes pfero. Virg. Eloquar an
sileā: Plau. in Am. Relq; vt facta est eloquar. Qua
si aperire loquar. Aliquādo eloqui est dicere qd pro
pū est oratoris: a quo eloquentes dicunt: qui in di
cendi ratione pfecti sunt.
Eloquentia dictio ex omni parte pfecta: totum rhetori
cē corpus continet. Ab eloquē: elocutio que ab elo
cutione supino fit: est idoneoz verboz: ac sententiā
ad inuentionē accommodatio.
Eloquium modo sermonem: modo facundiam: modo
elogium significat. Plau. Dulci ac blando eloquio
amicam solatus. Apul. Platonis eloquio monitus
nō nobis solis nos natos esse.
Elpes nomen propriū Boettii vxoris. De qua epita
phū est. Elpes dicta fuit sicule regionis alūna. Quā
procul a patria coniugis egit amor. Quo sine mēsta
dies non anxia flebilis hora. Non solūq; viro spiritū
vnu erat. Lux mea non clausa est tali remanente ma
rito. Dauidisq; anime parte superstes ero. Portici
bus sacris iam nunc peregrina quiesco. Iudicis eter
ni testificata thronum. Neue manus bustū violet ne
fore iugalis. Nec iterū cupiat iugere mēbra cinis.
Elongo as: si loge facio remoueo: vt Elogasti a me ami

cum et propinū. Aliqñ protorabo: differo. Plī. Quo
maxime tēpore dies elongantur.
Elonginquo as: idem qd elongo. Aug. Dhe ne elon
ginquaris misericordias tuas a me.
Elorus pe. pro. Sicilicet vrbis ab eloro amne qui capis
superfunditur sicut nilus dicta: propterea pachynum
in quo pisces cibum manu capiunt: vt testatur Plī.
lib. xxi. De hoc Sirius sicionius De pane atq; vin
da clamosus elorus. Virg. lib. iij. Et ppero prepin
gue solum stagnantis elou. Sunt tamen qui hoc no
men aspirent.
Elpenor pe. p. nomen comitis vlyssis q; a circe cū alijs
socijs i porci puerus fuit. Iuue. Et cū remigib⁹ gra
uisse elpenora porcis. Homerus facit libro. xi. odys.
Per necromantiā interfecit elpenoris vlysses ire ad
inferos. ελπενορ Δείσοσ εκκενρε. Ιστοοσ ου Ιελν
λινη αλκιμοσ επτολεμω et subdit. αλλα κε
Ιεαρικρο Ιεγροσ πεσοεν κτε ο αυχηρ ασπρα
γαλων αυνηυχη δε αιλοσ Δικανλ εε.
Elucum penultima pro. languidum vel hallucinato: et
aut nugarum amaro: siue balonem: hoc est hysterno
vino languentem significat.
Elucisco as: luce priuo.
Elucescere significat valde lucidus fieri. Hieronymus
Ad vt clarius elucet: sumamus exemplū ab his
corporalibus sensibus.
Eludo is pe. pro. manifeste seu perfecte derideo: de
pio. Lice. Sed vos ab illo irridemini et ipsi illum vō
cissim eluditis. Est et eludere: vt Do. scribit ludo sine
dare. Ter. in Lu. Eludet vbi te victum sentit.
Elumbus et elumbis: qui euulsum habet lumbum: vel
qui prelabi debilitate sese erigere non potest.
Elugeo es. pe. p. Vide in dictione lugeo
Eluo is: elui elutum significat lauo seu lauando exbau
rio extra purgo. Col. libro. j. Eludo etiam venenat
liquoris eluit perniciem. Idem Quilica debet curam
adhibere: vt si que feces aut amurce in fundis vaso
rum subfederint semel: statim emundentur: et nō cal
dissima liquia ne vasa ceram remittat semel atq; ite
rum eluentur. Lact. lib. v. Quanto satius est mentē
potius eluere que malis cupiditatibus sordidatur.
Et eluare est gule inferuire seu luxuriose effundere.
Lice. pro Ser. Quid tu meo periculo gurgis ac vo
rago patrimonij eluabare.
Eluuius. Vide in dictione Alluo is.
Eluo as: pe. pro. exprimo extramitto foras: aquam co
lo seu quid simile ex luto aut alia re sepa. Vir. lib. ij.
Geor. Aqua elutabitur omnis id est exprimitur
Elutrio as: de vase in vas transfero. Quod quidem et
translucio dicitur. sed rarius. Foris a lura: que os cu
lei est. Unde surcones capacia gule boies.
Elurus pe. pro. animal a gregis dictus apud latinos fe
lis. Bel. li. xij. Elurozū quoq; oculi ad eandem vices
lunę maiores fiunt: aut minores: scribitur cum diph.
Elurus de quo supra.
Elusco as. Vide in dictione Lusco.
Elysum cū y. locus quem alij inferozum suis felicitatē
bus plenum: alij fortunatas insulas: alij circa lunare
circulum dicunt: vbi iam aer purior est.

Emancipatio as: penultima correpta manumitto: libero.
Unde emancipati qui duobus modis intelliguntur
Aut hi qui ex patris iure excesserunt: aut qui altozū
sunt domini. Aliquādo emancipatus idem est qd
deditus: et veluti in mancipium adscriptus. Lice. in
Lato. Ita senectus nimis honesta est: si seipsum de
fendit: si ius suum retinet: si nemini emancipata est: si
vsq; ad vltimum spiritum dominatur in suis. Qui
emancipat dicit emancipato.

Emanfor dicitur qui diu vagatur ad castra regreditur: sicut Deseror qui per tempus longum vagatus reducit. Erroneus qui non quidem fugit: sed frequenter sine causa vagatur: et temporibus in res nugatorias consumptis iterum ad domum redit.

Emano emanans penultima producta: extra mano ex eo. Colu. libro. vii. Et sale cum adipe defricatur dux saniei vis emanat.

Emargino as: pe. cor. significat crustas et puluillus et oras vicerum adimo.

Emaus cuius lucas in euangelio meminit est que nunc Nicopolis insignis ciuitas palestina: apud quam in fractione panis cognitus dominus est.

Emasculo as: castro: eunuchio.

Emath: ciuitas que nunc Antiochia nominatur: et dux sit ut inquit Hierony. Magna. s. et minor. Magna antiochia: minor appellatur Epiphania. In vis hodie pergentibus melopotamiam prima mansio Emas cor: rupto quidem vocabulo: sed palestini nominis vestigia retinente. Cuius regio appellatur Reblata: in qua presente Nabuchodonosor regis iudee Sede: ebie interfecti sunt filii: et oculi ei excecati. Demath in principio aspiratur: regio allophilo est.

Emaciat as: um: ab emacio as: quod est macrum facio. Col. lib. ii. de medica herba. Deinde quater interdum etiam species dementit: quod agri stercoz: quod omne emaciatur ex ea pinguescit egrotant pecora: remedium est quod iugerum eius toto anno tribus equis addere sufficit.

Emathia regio in Macedonia: que alio nomine pharsalia dicta est seu campi philippici. Dicta: emathia ab emathione rege fratre Demnonis qui fuit filius Euroz et Tiboni.

Embama aris: condimentum quod ad condenda obsonia fit. Embama kai embamti. Col. lib. ii. de medica herba. Embama non idem idoneo sed etiam specioso veteres quod embamata intelligunt infusiones quod intingimus vel panem vel oponium in vasculis repletis reliquida: a greco embamti fieri videtur quod est intingere intingere. An et latine intinctus.

Emblemata sunt opera que ex tessellulis structa sunt quale est musca in parietibus seu pauimentis et tarscatum in lignis orto tou et emballeo quod est intersero. Emblemata quedam dicuntur vermiculata siue muscata: ut que in parietibus sunt: quedam segmentata que in lignis: et quedam tessellata que in pauimentis. Sed sepe confunduntur. Unde a quibusdam accipiuntur emblemata per sigillis ex auro vel argento vasis impressis illigatis. Cice. de signis taxat verrem quod vim emblematum coaceruauerit que omnia vasis ficulo: rum celatius impudenter abstulerat. Virgi. Cratera impressum signis: a greco emballeo imprimi: vel intingo. Plin. lib. xxiij. Ulysses et Diomedes erant in pbiale emblemata palla diu surripientes.

Embolus arto et kai ballon unde emboliaris multipliciter dicitur quasi argumentum et ingressus quida scenicus quale sub Domitiano representatum est si Martiali credimus Viciam Palsiphaen ditico credite tauro Vidimus accepit fabula pulca fidem. C. ad Atticum. Embolium nouum cogito. Idem pro Ser. Ille inquit ipse maxime ludus non solum spectatores sed actor et Acroma qui omnia sororis embolia nouit. Qui ibidem mulier per psalteria inquit adducitur: ut ridiculi sint qui emboliaris ex artis genere accipiunt. Unde etiam emblemata quasi ab interserendo ut que pbyrgionum opus aut plumatile conficiat. Dicit et stabilitas ipsa embolon et rostra quod nauium appellantur embola. Sed et acies in rumbi mō instructa nominatur embolus: sicut et pars arctis cetera: ma machina muralis quia ingruit. Ipsa quoque fibula rotari quibus firmandis mitti solita quam rusticus

clauiculam appellant grece nomen habet embolus Nam et dies intercalares embolime: et ipsa intercalatio embolismus appellatur.

Embryo grece embryon. embryon. To παιδαριον. neutro genere dicunt pro intus germinante ac scaturiente: et accipitur pro eo quod in utero matris vivit antequam linimenta sue speciei accipiat ex eo quod significat intus: et embryo germinatio emano.

Emereo: manifeste seu perfecte mereor: aut solutus liber sum. Unde Emeriti stipendia qui militia perfuncti sunt et vacatione habentes. Lact. lib. iij. Eremi cum constet homo ex carne ac spiritu: et oporteat spiritum ita sticis opibus emereri ut fiat eternus. Lau. lib. ii. Ducunt emeritos ad pascua nota iugales.

Emerita Augusta: hispanie oppidum est: ad lustrantem spectans.

Emedullo as: duplex. Vide in dictione Dedulla.

Emendo as: corrigo aufero: et ab emeda deducit. Plin. lib. xxiij. Succus hedere tedia uariū grauolentia: emendat precipue albe satie. Hieronymus ad Augusti. Et vel nostrum emendemus errorem vel alium frustra reprehendisse doceamus.

Emendico as: pe. p. significat more mendicantiū expecto. Sueton. in Celsa. In hispania a proconsule et a fo: cijs pecunias accepit emendicatas in auxilium eris alieni.

Emergo is: si. sum. Vide in dictione Vergo.

Emitto is: extra mitto. Hora. Mescit vox emissā reuer ti. Unde et emittere ponit per manifestare publicare Item emittere est a seruitute liberare. Plau. i. Cap. Non erit tam auarus quin te gratis emittat manu. Terent. in Adel. Daud dubium est quin emitti equum fiet. i. liberū fieri. Asce. Hora. habet vox missa et.

Emissarius qui ante exercitū emittitur: vel ad explorandum: vel ad prelium laessendum: vel qui dñm circumstat: ut eius iussu obtemperet: et presto est ut emitti possit. Hiero. in li. Regū. Et ait rex emissarius qui circumstabat eū. Item quod paratus est inuehi in aliquē emissarius dicit. C. Vario. Persuaseratq nonnullis iudicis meis in me emissariū tempore fore. Item emissarius sicut Asco. docet: est furtoz conciliator: atq internus eius que a magistratibus vel a dñis committunt. Cice. in ver. acti. v. Dubitaturū quēq existimas: quin illa emissariis hec tibi ois pecunia quesita sit. Et emissarius vocat equus aries et hñoi qui emissus sit in solitudine: vel qui ad generandā sobolem emittit. Sed videtur ratio velle ut dicatur admittarius quod ad sobolem procreandam femine adiungat. Unde admittarius quod mares brutoz admittit ad feminas. Sed vltus magis emissarius habet. Hiero. in Xeni. Cuius erit rit foris dñō offeret illū propter. Cuius aut in capram emissarium statuet eū viuū coraz dñō. Plin. Emissarium appellat palmitē: qui emissus ex putatione infertur imis scaminis ac per singulos annos ad superiora scandat. Sic enī lib. xviij. scribit. Relicto semp duramēto in singulis tabulatis et emissario vno quod subeat visquo placuerit.

Emissariū locus per quem aqua et lacu aut stagno emittitur. Suetonius. Fecit et emissarium fucini lacus: porūq hostiensis.

Emaneo: extra maneo. A quo Emanfor: de quo supra habitum est.

Emino es: pe. core. eminiui quasi extra alios: vel pre alijs et supra alios maneo. Is enī eminere dicitur qui ceteris altior est. Aug. lib. viij. de ci. dei. Thales phas ut successores etiā pagaret rerū naturam scrutatus suasq disputationes litteris mandans eminuit. Interdum eminere est respirare. Plau. in cap. Ita me miserum relinquo resurgendo: lassum reddiderunt

vir et gratulando miseriam eminebam tandē aliū ad
p̄torem: ubi vir requieuit. Huius verbi composita
sunt: p̄tremineo vel p̄tremineo: qđ est anelito/p̄tremineo
qua si ante alios maneo. Huius. Mō querat obsecro
filia regis filia militis p̄tremineo p̄tremineo terris in
cūstis et apostolorū cōsilio. Promineo porrigor su-
peremineo.

Eminus pe. cor. significat a lōgino loco: qđ ab extra
manēte. Et differt a longe qđ nō recte dixeris. Eminus
habito: ut longe habito. Sed eminus iacula mittebat
Similiter comin⁹ a loco p̄p̄inquo nō in loco p̄p̄inquo
neq; p̄p̄e: ut Comin⁹ te p̄turiā: nō cominus sedeo.

Eminulus pe. cor. parum eminens: seu parum a longe.
Barro. Et habet inferiorē partē frequentibus pilis
subcrispis cruribus potius minoribus rectis genib⁹
eminulis distatibus inter se. Idem de canibus. Spi-
na neq; emunula neq; curua cauda crassa.

Emmanuel per duplex mm. interpretatur nobiscū de.
Hecce εμμανουηλ λεγεται.

Emolumentū utilitas quā ex opera et labore assequimur
Et a molimine descendit. Li. lib. iij. offi. Si sic erimus
affecti ut propter suū quicq; emolumentū spoliēt aut
violēt alterū diripi necesse est eam quē maxime p̄m-
naturā humani generis est societatem.

Emo is emi emptū: cōparo. Construifq; euz abltō vel
gēō boz nominū tanti quāti pluris minoris et h̄mōi.
Li. lib. iij. offi. Emit homo cupidus tāti quāti p̄tibi
voluit. Belli⁹. Libros plurimos gre pauco emi. Et
cōposita sunt Abemo/adimo/coemo simul emo vel
ex omnibus locis emo. Eximo. Interimo perimo et
redimo: quē habet penultimā correptā.

Empito as: pe. cor. frequēter emo vel frequēter mer-
candi seu acquirēdi vsum habeo. Pl. li. xxiij. Alios
cois: alio a ferro captiuisq; reb⁹ emptasse se tradit

Empitius: qui est de numero eoꝝ qui empti sunt siue
emi solent. Huius. in gen. Omne masculinū in gene-
rationibus vestris tam vernaculus qđ emptitius cir-
cūcidetur. Bar. li. iij. de re Rust. Hic aprū glans euz
pascit emptitia facit pingue: illic gratuita exilem.

Emar generis cōis: qui vel quē facile inclināt ad emen-
dū. Hinc emacitas facilitas et inclinatio voluntaria
emendi. Col. lib. v. Quosdam emacitas in armentis
quosdam exercet in cōparandis mancipijs cura. De
evendis nullo cura tangit

Empistothonus. Vide in dictione Tetanici.

Empozium locus mercatus et Mundinari latine dicit
empozia ubi res venales exponunt ap̄tori⁹ qđ
est mercor vel acqro ab ex εμπορεω lucroꝝ nego-
cioꝝ/empozos/mercator/empozema atis: negocia-
tio εμποριον ey kai πορεω ago duco.

Empozetica charta dicta est qua merces involuuntur a
mercatoribus inutilis in scribendo.

Empedocles pe. cor. nomen philosophi: qui ut auctor
est. Huius. Omne qđ vivit et movetur non putavit
edendum sicut et Pythagoras et ex lite amicitiaq; in-
ter se dissidentibus cuncta constare dixit. Ferunt hūc
Agricultum fuisse qui cū lacū erigne montis investi-
gare cōtēderet: decidit in foueam igneam et incen-
dio consumptus est. Hic sapientie p̄cepta versib⁹
complexus est: de quo Lucr. Carmina quin etiam di-
vini p̄toreis eius. Jociferant et exponit p̄clara re-
perta: Et vir h̄ana videat stirpe creatus. Quid de
dīs sentiret ita scribit Suidas. θεωρ τα εδν και
ταυ πομαα ου πα τουσ αρθρωπους νινωσ
και ανλοι ο χαρει τε ευω δε υμμιν θεος
αμφορο ουκετ̄ερνητοσ και ηδν γοντο τε ευω
γυρομιν κουρητε ηδροτε και ο ey ολυμπα
βουσ ουλεγε πεμματοινσ αμεινσ θουσαι
Emphasis pe. cor. expressio: significatio: demonstratio.
Figura est qua latens aliquid ex aliquo dicto eruitur

Cuius duo sunt genera. Alterū qđ plus significat qđ
dicit: sub quo etiam minus volumus intelligere. Cur-
gilius lib. j. Beoz. Lū tam sacre deficerent iylug: hoc
est nō solū aliqđ enā sacre.

Emphasis pe. cor. figura cū ex aliquo dicto aliquid la-
tens eruitur. Duo eius genera sunt. Alterum quod
plus significat qđ dicit. Alterum quod etiam id quod
non dicit.

Empyreum latine igneum a πυρ: quod est ignis. An-
te cglum empyreum.

Empanda veterum dea quē rebus patentibus p̄gessē
putabatur.

Empirici pe. cor. dicunt medici in arte experti. Empi-
ricus experimentator ab εμπειρια quod est experi-
mentū εμπειρος expertus εμπειρικη pars medi-
cinę est quē p̄ experientiam curat. Sunt enim qui me-
dicinā diuidant in empiricē: logicē: et methodicē
Apollinaris ad Remigium. Ad hoc oportunitas in
exemplis: fides in testimonijs. p̄p̄etias in empiricis
urbanitas in figuris: virtus in argumētis: pondus in
sensibus: sumē in verbis: fulmen in clausulis.

Emphonos pe. pro. latine canorus: vocalis.

Emplastrū latine fictum vel informatū ex ey p̄p̄posi-
tione quē significat in τ πλαστω fingo seu formo.
Unde ex diversis rebus confingit et formari cōsuevit
quod nunc vulgo vnguentum dicitur. Id vero quod
vulgo emplastrū dicitur a doctis vocat cataplasma
Imponuntur emplastra vulneribus. Halagmata
super integram cutem inijciunt. Vastilli aut illiniun-
tur aut alicui molliorū ceratone miscentur. Sunt et
alia horum inter se discrimina.

Emplastratio in arboribus dicitur cum cortex eximi-
tur inoculatiois gratia ut aptari queat cortex par ex
altera arboze. Col. libro. iij. Tertium cum gemmas
non epiguo cortice in partē sui delibatas recipit quā
vocat agricolę emplastrationē. Idem lib. vj. Tertius
genus quo ipas gēmas cū epiguo cortice in partem
sui delibaram recipit quā vocant agricolę empla-
strationē: vel ut quidā inoculationē. Idem usurpauit
Emplastraturus cum ait. Delibato itez alteram ar-
bozem quā emplastraturus es.

Empisthoron. Vide in dictione Opisthoron.

Emungo is r̄icem: nares purgo: qđ fit euz pus ex eis
detrahatur. Huius. emi est quasi mucum ago e nari-
bus. Ducus vero est narium humiditas. Huius. per
translationem de Lucilio Emuncire naris inquit p̄a
eleganti et faceto. Emūgere lucernā dicimus lychni
proferre. Huius. etiā de pecunis dicit. Ter. Emunxi
argento senem. i. exhausi.

Emunctoriū instrumentū ad emungendum. Huius. in
Ero. Emunctoria quoz et ubi ea quē emūta sunt ex-
tinguuntur sicut de auro purissimo.

Emulcata quid significet. Vide in dictione Amulsi

En: significat ecce: et nominatio pariter et actō iungit
vel indicatio: ut En priamus: vel exprobratio: ut En
agros et quam bello troiane petisti. Huius. metire
iacens. Eratores p̄ notatiū frequētius. Luce. En cri-
men. Est etiā en p̄positio gręca qđ significat in.

Enanthropes. Incarnatio hominis.

Encenia cum e. diph. innouatio ab ey et καενεω nouo
Augu. Encenia festiuitas erat dedicationis templi.

Hecce emi καενεω dicitur nouū. Quādoquē emi no-
uum aliquid fuerit dedicatum Encenia vocatur. Id
et vltus habet hoc verbum si quis noua tunica indua-
tur Enceniare dicitur.

Encaustes: qui igni adhibito aliquid fingit. απο το
καιω μ καυσω λεγεται και ενυνηται.

Encaustum opus igni pictum. Pl. Figulū opus en-

causto pingit: latine dicitur musta: hoc genus picture
pinus Nicia in vltim habuit. Hinc oritur vt vulgus
arramentum librarii appellare ceperit encausta.
Encaustis: morbus oculorum cu in ipso angulo tuber
culu est qd palpebras parum diduci patitur.
Enchiridion diminutiuum a manu dictu quasi prom/
ptuarium et quod ad manum semper haberi debeat
ceu in ense capulus: genus libelli parui quod manu/
ale latini dicunt: qd ex gri. id est in manu contineri
possit quale est libellus Augustini qui grece enchiri/
dion latine manuale dicitur. Sed et gladiolum seu
militarem pugniculum significat et remi partem illa
quam naue manu comprehendunt enchiridion vo/
cari. Jul. pol. tradit.
Enclisis inclinatio et vnum de accidētibus verbi quod
latini modum dicunt. Hinc enclitici inclinatiuum.
Unde enclitice cōiunctiones qd: vt ne: quoniam incli/
nant ad se accentum.
Encyclopediam: alij poesiū heroicā appellant. Alij
musicen qd musica omnes complectatur disciplinas.
Quod ostendit pto. lib. j. de legib⁹ dices musica sine
vniuersa disciplina tractari nō posse. Alij oēm artem
atq; scientiā in vñū qñ corpus bene cōpacitū: et mem/
bris plurib⁹ cōstās pñtē encyclopediam dici volūt:
qñ doctrinarū orbē: vt apud Plutar. vbi de musica
scribens inq^r. Nō solū circa musicā verū et circa aliā
encyclopediam: qd mēs nra potētis intelligēdi circū/
lariter circa scibile tanq^m circa centrū moueat.
Encyclias. Aristoteles in ethicis cōmentationes intel/
ligit quas Bellius extrarias: hoc est exoticas. Bar/
tianus Symplicas cuiusmodi et problematū sūt libri
et que populares a Licerone ac Themistio questio/
nes appellāt^r qd de rebus omnibus tanq^m in circulo
passim quereretur. Encyclias quoq; doctrinas vete/
res dicebāt quasi orbicularis: qñ cōnere et cognōē/
tate sunt vti corpus vñū. Annuū etiā stipendiū ency/
cliū dī: qd in sua terga voluatur annus. Alij erponūt
encyclium pro pena.
Enchystra apud celū medicamētū sūt liqda q illiniūt.
Encryphia dicuntur Agima subcinericia. Ambrosius
lib. de Saim. Tenuerunt et patres qui coere con/
sperium: quod exulerāt de egypto subcinericia faci/
entes agima que grece encryphia dicūt eo qd absco/
dantur in cinere.
Encolpie vt ait Aristoteles: venti sunt qui e mari veni/
unt per sinus.
Endelechia per d. vt Lice. libro. j. tul. significat conti/
nuationē et perpetuē quēdā actum siue motionē qua/
lis i anima cognoscit. Endelechismos prinuata mo/
bilitas. Endelechia vō per t. significat pfectio quēdā
et cōsumatio: et Endeleches pfectus.
Endiadis figura cum duo diuersa noia in vnam cōue/
nientiā iungunt: vt apud Virg. Dolems et mōtes
insup altos. i. molem montū.
Endromys: idis velis gallica hirsuta et villi longior/
nomen tñ grecum sonita q potissimū arcēdo frigori
cōueniebat. Iuue. Endromydas ryras et femineum
ceroma. Bar. Dancetibi sequantice pingue rectricis
alumnā. Que lacedemoniū barbara nomē hz Sor/
dida: hz gelido nō aspernēda decēbui. Dona peregrī/
nā mīticimus endromyda. Hanc athletē post cursū
certamina induere solebant. Dicta endromis qd ep/
doo. mo: hoc est in cursu eā habeanē.
Endymion: nomē ppiū ē^r qui prim⁹ lunę cursū inue/
nit. Apollonē li. iij. argonauticor⁹ ουκαρεω ρου
ρη μεταλαμνω ανδρον αλκυουλο ηκα
λω πορι λα ομι ρηδωμωρ scribit aut rem/
mirandā theon lucillus et sophocle⁹ interpres Apol/
lonis his verbis ερδεται σνοι αις μεγαλαις
λεγεσαι τον ερδωμωρα αρερεχθηναι απο

Δηος εις ουρανον εραδον τον δε ηραος εις
Δωλω παραδογισ θηναι τον ερατα μεφλι
ηος και εκβληθεν τον καλεθειν εις αλου.
Endeploro as. penult. produ. impleto: quod est cum
questiōe inclamo et cum fletu rogo quod est proprie
vapulantis.
Energia pe. cum accentu latine efficacia seu operatio.
Hier. Habet nescio quid latētis energie viue vocis
actus. Componit autē απο του επ και εαυ αζο/
μαι και τοεργον λεγεται.
Eneruo as. qñ sine neruis facio debilito. Lic. in Laco.
Non plane enervauit senectus: non afflixit. Lactan.
lib. v. Hec pñtia terre bona virtuti pñaria sunt: et
vigorem mentis enervant.
Engaddi: in tribu iude: vt scribit Hiero. vocatur vsq;
hodie vicus pñgrandis iudeorum: iuxta mare mor/
tuū: vnde opobalsamū venit quas vaneas engad/
di Salomon in canticis nominat. Idē alibi Engad/
dum ager est terre iude: non tantum vinctis qñm
balsamis florens.
Enhydri: coluber in aqua viuens.
Enim causalis cōiunctio: vt Cole pudicitiam. Hec em
hominem vendicat a scelere. Qñs est copulatiua.
Virg. Progeniem sed em troiano a sanguine duci
audierat. Qñs affirmatiua. Terē. Enim nō sinam.
Iuncta aut cum vō ponit pro at. Lice. Hic cū alijs
et alia parte: em vero ferendū astu.
Enipeus pe. pro. flumius thessalie iuxta quē fuit preliū
inter cesarem et pompeium. Luc. lib. vij. Sanguine
romano turbidus ibit enipeus.
Entor pe. pro. a quo enipus. Vide in dictione Nitro.
Enna ciuitas Sicilie edito in loco et vndiq; precipiti/
sita: et a syracusanis condita que vmbilicus Sicilie
dicit cū in medio insule constituta sit. Hec imminet
circūstātibus capis vbertate et florū varietate con/
spicius. In hac templum Cereris fuit vetustissimū
vbi dea precipua veneratiōe colebatur: ad quā pro/
picandā. xv. viros legatos misere romani. De hac
vibe Soli. sic scribit. Campus ennēsis in florib⁹ sem/
per et omni vernus die. Strabo. Intra insulam est
enna modicis qdē possessa inquilinis sup collē iacēs
in qua sacra cereris edes est. Hinc raptam a plutōe
proserpinā in cereris filiā dixit antiquitas. Hic vul/
gus hodie Annam appellat: vbi qui regis locum te/
net ob loci cōmoditatem totius insula solet conuen/
tum habere. Strepbanus bigantiū ερραπολις
σκελιας κτισ μα σπρακουσιων μελα ο επ/
της ιρακιδιων ο πολισ η ερραιος και ερραι/
α παρασιται.
Ennius poeta antiquissimus apud romanos. Q. Va/
lerio: et. C. Manilio consulibus natus fertur. Die
Tarētinus si Eufebio credimus fuit. Et mela pom/
ponius scribit Rudias apulie oppidum ennio ciue
esse nobiles. Cui stipulat Virius cū ait Diserunt
calabū rudie genuere veruste: pñt morbo articulari.
Enam significat etiā ne.
En nunqui ecquando.
Ennea: latine nouem. Unde enneaphonos penul. p.
habens nouem voces.
Enode penul. pro. planum sine nodo. Virg. Enodes
trunc. Per translationē. Amb. lib. j. offi. Statimq;
ipse questiōe enodē reddidit subūciēs qd extinguat
lucerna impiorū Enodē dicit planā et manifestā que
nullū haberet nodū. i. difficultatem.
Enodo as. qñ sine nodo facio: vide in dictione Modus.
Enozme dicit magnā sine mensura nimis eo qd nozma
et mensuram excedat.
Ennosigeus dicit est neotunus: qd terrā quatit. Nam
enno quatio. Sea terra.
Equis gladius mucro: spatha idē significant. Ab enste

At diminutivum Ensculus.
Enteron: latine intestinum. Hinc quidam exenterere p
cuiscerare deduci putant.

Enterocela dicitur cum intestina dilabunt in scrotum
Epiplocele cum omentis: hygrocela: cu in alterum e
telibus humor confluit. Omnesq; has species nostri
vocant hernias inquit Cellius. Ramices vero qui se
quuntur Porocela cu ex abscessu aliquo circa scrotum
materia subduruit. Sarcocela cu in ipso scroto con
creuit caro. Cirsocela cu veng intumuerunt tuniceis
testiu integris: vel in ipso scroto: vel cu bubonocela
dr in inguine. Est tamē ubi Plin. Enterocela dixerit
ramicē: vt in medicinis cupressi.

Entheus penul. cor. latine interpositio.
Entheus a. um. diuinū quasi deo plenum et furore af
flatus. Unde Enthei pythionici qui apollinis spiritum
repleti prebeant oracula.

Enthymema penul. pro. et Enthymemati ἐνθυμημα
μα απο του θυμου παραγεται και ερη τοι
εγχοσ και εγδη. unctio: ideo dr: piliū cu aliū cōmē
tā: aliū cōmentationē: aliū ratio cinationē imperfectā
interpretant: dictū ab ἐθυμουμα q; mētis actio
omnis atq; sentētia enthymema nominet sicut docet
Lice. in top. Ponitq; p argumēto ex vno assumpto
cludente. Hinc imperfectus syllogismus dicit: vt
homo est substantia: ergo aial est substantia. Mā vt
inquit Aristot. fit ex vocibus et signis. i. ex probabi
lib et necessariis ppositiōib. Juue. Aut curtū ser
mone rotato Torquea enthymema.

Enucleo as. aperio et nucleū extraho. Nucleus vero
a nuce deductus quod tenerū in nuce includitur. Per
translationem enucleare significat declarare et expla
nare. Enucleate aduerbiū purgate exquiste ac sine
asperitate. ab eo: q; nucibus separatis a testis nucle
orū vsus vtilis sit. Cic. lib. iiii. tul. Habes ea que de
perturbationib; enucleate disputant.

Enyo furore belli. Har. iu. primo. Nec te decipiat ra
tibus naualis enyo.

E Ante O

Eois. iui. vel ij. itum cu omibus cōpositis: significat
iter capio: a greco εως quod est omitto: quia eūdo
locum omitimus in quo eramus. Virg. Et tristis
arator. Interdū ire significat venire. Teren. in adel.
Queso vt vna meū ad matrem virginis eas. Inter
dū recedere. Aug. li. ij. cō. Mei mibi et audeo dicere
tacuisse te deus me cu irem abs te longius. Ire aut
in sententiā pedib; est alterius sententię non pbo: sed
corpore accedere. Luit. Qui hoc sentitis in dextera
partē pedib; trāste. Que maior pars erit eo stabit
consilio: deinde frequētes omnes in dextera pedibus
transierūt. De ratio inuēta est: q; nonnā q; longum
est audire singulos dū plurimi sunt: vel duo capita:
sententiā sunt: vt res expeditiores fiant. Aliq; ne
pedibus quidem pze multitudine ad sententiā ire pos
sumus. Ideoq; manu sententiā significam. Quod
Quintil. intelligit ubi ait. Danib; pedibusq; unus
in sententiā necessitat. Qui verbū futurū indicatiui
modi tam in am: q; in bo: cum suis cōpositis facili
cet Diome. tū in bo dicat. Aug. Prodiēt tanq; ex
adipe iniquitas corū. Sciendū quoq; est q; eo cu sit
neutrū in cōpositione tū plerūq; mutat terminatio
nē: vt Adeo adeo. Obeo obeo. Interio interior.
Subeo subeo. Juue. Quod si subeuntur prospera
castra. Claudi. Pugna acriter commissa: ac multis
vtrinq; interitis. Virg. lib. ij. Docte obita qualis
fama est volitare figuras. Cōponit eo cu ab. Abeo:
ad Adeo: am. Ambio: in quo b. interponit euphōie
causa. Ante anteo. Con cōeo in quo abijcit n. Con
tra contraeo. Circū circūeo. Ex greco. In inco. Inter

intereo. Intro introeo. Ob obeo. Per pereeo. Pro
prodeo: in quo d. interponit sonitatis gratia. Pre
preeo. Piger perereo. Re redeo. Se sedeo quasi
seorsum eo. Sub subeo. Super superbio: ubi inter
ponit b. et e. mutatur in i. Trans transeo. Genum
veneo. A supino itum itū fit itus us. et Trio. Lice.
Quid noster itus et reditus. Idē. Mā plura de obui
umitione simile locuti fueramus.

Eo pro tanto sicut et quo pro quāto ponitur: vt eo ma
gis: quo magis. Salusti. Statim res gestas populū
romani carprim vt quęq; memoria digna videbunt
pseribere eo magis q; mibi a spe metu partib; reip.
animus liber erat. Quandoq; ponitur pro ideo vel
propterea. Teren. in eu. Eo ne es seror? Et in eadem
Eo ad eā non admittis sum. Aliq; significat huc vel
vsq; illuc. Luit. li. ij. Ipsa vestigia querentē dominū
eo deductura erat. Aliq; id vel vsq; ad id: vt apud
eundē: que ab epiguis. pecta inuēit eo creuit: vt iā
magnitudine laborat sua. Sic dicim; eo magnitudi
ns qd ē ad eā magnitudinē. Eo sapientie deuenit. i. ad
Eousq; in tantū. Cal. mar. lib. i. Mā (ea sapientia).
vitē eousq; creuisse donec etas cūctas dñationis sue
partē inuēiret.

Eous pma syllaba produ. ouēs dr ab εως qd ē mane
et aurore. Et eous prima cor. a lumine appellamus
ē vnus ex equis solis: q; lucifer ac ouēalis: q; mane
assurgēs orbe illuminet: eor em greculur dr: p quo
nos dicim; eor. Virg. li. ij. geo. Aut cum sole nouo
terras irrorat eous. Et Quir. li. iiii. me. Modo sur
gis eor rēporibus celo modo serius incidis vndis.

E Ante P

Epaminudas thebanus vir fuit: honesto genere na
tus: patre polymno citbarigare et cantare ad choi
darū sonū doctus est a Dionysio. Carmina cantare
tibis ab olympiador. Saltare a Caliphone i pbia
preceptorem habuit Lysiam pythagorē. Hic fuit
modestus: prudens: gravis: peritus belli: fortis ma
nu: animo maximo: adeo veritate diligens: vt ne io
co quidem mentiretur. Vide Plutarchum. Hic cō
apud Leutra. Lacedemonis plaga pestifera adeo
affecisset: vt ex eo tempore lacedemoniorum opes
corruerint principatum grece amissum vltra repara
re nequiverint dicere solebat: orbem se nō tamē sine
liberis mori: et ex se natam relinquere pugnam leu
ctrica: hic post facinorosa edita extremo tēpore apud
Dantinea cū acie instructa et ducis optimi: et milite
fortissimi officio fungit sparto agresti telo percussus
ictu mortifero: relatusq; in castra semianimis requi
sivit a circūstantibus saluue ne esset dypeus. Cū sal
uum esse scientes sui respondissent allatū veluti sociū
laborū glorięq; osculatus est. Iterum quesitū essent
ne fuit hostes? Lumps id quod vt cupiebat audiuit
sec: euelli tum deniq; spiculū iussit. Ita multo sangui
ne. pfulo in leticia et in victoria mortuū est. Cui mor
te thebanor vires bebetate sunt: vt nō tā illū amissū
se q; cū illo interisse oēs viderent. Mā an Epaminā
dā thebani alieno imperio paruerūt: post interitū eius
dē in seruitutē postinā reuoluti sunt vt manifestū sit
gloriā thebanā cū illo natā: et cū illo extinctā fuisse.

Epacta ab επαγω qd ē addo ex επι et αγω cōposita
Epagon ontis. artemo a nostris vocatur. Procleceas
id genus est que in machinis tertia dicitur: quod et
Ergeta dicitur a Αιεραιου. Idq; vernacula simpli
citas appellat Arganum.

Epanalepsis replicatio vel repetitio ab επι et ἀνὰ
duo simul res: et iterū denotat: atq; in q; acceptio.
Figura que fit quādo vna dictio in principio versus
sumpta iterum in fine versus ponitur. Juue. Creū
simq; nūm q; tūm ipsa pecunia creū.

Epanaphora latine repetitio.

Epianus penult. cor. regressio ex ἐπι τὴν ἀρχήν que re-
tro indicant ex οὐλός via: quasi retro post viam vt
principatus bonus: non autē bonus qui in tyranni-
dem commutatur.

Eparchia provincia Eparchiotes provincialis: eparchus praeses provinciae.

Epaphroditus penul. cor. dicitur venustus: iucundus.

Epauris dici potest incrementū.
Epectasis penul. coren. dici potest porrectio. figura

Specialis penult. coresp. dici potest porrectio. Figura
qua in medio dictionis littera vel syllaba interpomi-
tur: vt induperator pro imperator ex επι super ex
Typo extendo.

Επένθεσις πε. cor. Interpositio ex επι τ ex que dicitur
inter τ θεσις positio: vt relligio.

Epeus penul. pro. nomē. ἄνδρ. endymionis filij ⁊ peo/
nis fratris: a quo Epece ciuitas in grecia ΕΠΙΟΣ hic
equum ligneū extruxit quo troia perditā ē. Vir. Et
ipse doli fabricator epeus.

Ephebus penul. pro. pubes dicitur q̄ iam sit in pube et
ad annos pubertatis puenit ex ^{peni} et hebe pubertas.
Zuena. Armenius celotes cunctis narrat ephebis.
Terē. in an. Nam is postq̄ excessit ex ephebis solia
liberis viuendi fuit potestas. i. postq̄ excessit ex ca
etate qua pubem primo emisit.

Ephebia pubertas dicta est. i. prima etas adolescentie. Adolescentia vero extrema puericie inquit Do. Len. solum separat ephebos ab erphebis tanquam ephebi dicantur. i. xvi. gratis anno. Erphebi ultra illud tempus appellentur. Unde ephebum dictum palestre membrum in quo ephebi exerceantur. de quo Alet. libro v. sic inquit. Si duplici portum colloctetur hec membra epheborum in medio. Hoc autem credam amplissimam lib. i. Macha. Ephebia sic. genere dicere ubi scriptum est. Super hoc committebat xala talenta cestu quinquaginta si potestati eius cederet gymnasia x ephebia sibi possit. Et paulo post. Etiam aulus et sub ipsa arce gymnasia possit et optimos quosque epheborum in lupoanoris imponere que επι και ηρηθη τα ητοιμασθαι.

Εφεγεςis penul. pro. græce ΕΦΗΥΕΣΙ latine expositio prioris dicti.

phemeris penulti. coz. liber in quo res geste p singu-
los dies scribunt. Latine autem quod dies in diarii dicit
ἐφημερίδιος quoridian⁹ ab ἐπι τῇ ἡμέρᾳ dies
mos fuit romani et singuli rerū suarum tabulam
conferunt. In Quæda accipit. p libro in quo diurna
les diuinationes erant: citi ar In cuius manibus cu
pungua succina tritas cernis ephemeridas. Prop-
tius vero p libro feneratoris in quo summas pecu-
niæ mutuantie feneratorq; prescribit et ratiunculæ per
singulos dies expensī acceptiq; subducit et lucra dā-
nag cōputat. Dicit enim miserū bis aliquis ratio-
nem scribit auari et ponit duobus inter ephemeridas.
Sene. vocat id genus librorū Calendariū li. de bene-
ficijs. Memo bñicia in calendario scribit. Et alibi.
Calendariū versatū est et diu. pcurator.

Ephemerinos febris unius diei est. Amphemerinus vero quotidiana est et ex humoribus corruptis praesertim pituita coalescit.

Ephemeron animal ortū apud hippanē fluvii: apud
bosphorū Aristo. lib. v. animaliu.

phelus penul. corre. vrbz Jonie seu lydie celeberrimo
no bianz teplo clara ab amaraconis condita. Hoc
templum ducentis vngint annis a tota asia factum
fuit in solo palustri: ne terramorus sentiret. In eo
centum viginti septem colūne fuerunt a singulis re
gibus facie seraginta pedum altitudine inter quas
vnginta sex celatę fuerunt miro artificio. Hęc cum
res nauale et portu habuit: loci oporunitate mul

tum creuit ⁊ maximū ceterioris aſie emporium fuit.
 Er epheſo Deractus cognomento Scoticus fuit
 ⁊ hermodorus qui propter excellentiā ingenij ⁊ do-
 ctrinam ⁊ qd frugi erat in epulum miſſus fuit. Hyy-
 ponax poeta ⁊ parrbaſi^o pictor ⁊ appelles ⁊ Aley-
 ander orator ⁊ Theodotion iudeus qui ſacrā ſcri-
 pturā interpretatus eſt.

phœstus latine domesticus familiaris dicitur.
phœstis idis. a grecis dicitur vestis que armatis sup-
perinduitur.

abestrides insule que a latinis Vulcanie et eolie: quod
colus iliadis temporibus illic regnauerit. De quibus
supra in dictione colus.

pippia equorum ornamēta απο του επι και ιπ-
 ποτ greci equum dicunt. pprie equina seu strag-
 la quibus equi sternuntur: vel felle equino ad infren-
 dum imposte. Lato. Vbi puero modica fuit ena-
 runicitas ē toga sine falceis calciamenti: equus sine
 ephippio. Hinc equites ephippiauti: qui ephippia
 habent in equis. Eclar. Non eorū moribus turpius
 aut meritis habetur q̃ ephippius vi: itaqz ad quē-
 ius nūmz ephippiaoz? Quia pauci adire audent.
 Equi sine ephippio desultorū dicūt: q̃ et rīs facile
 desiliūt. Et qui ephippiari: quibus felle imponunt
 p̃ter mollitiē vecturā. Generaliter aut oīa q̃ mul-
 tequis a sinisve inferunt strata dixerūt: equos strā-
 tos ac inftrato eis ornatos. Vide i dictionē Strata,
 p̃biales a nostris dici incubus.

phyræ seu ephyre es. penul. cor. vrbz Achaie que
nunc Echinus dicitur. Luc. lib. vi. Aut pelopis
lata ephyren abrupere regnis. Sic dicta ab ephyra
Oceanii flia. Hinc ephyreus a. um. Prop. Mō ita
cōplebant ephyreæ laido gēdes. Luc. li. vi. Infedit
calatr' ephyreæq; magna seruat. Mā Virg. Ephyreia
era pto cōmibus dicit lib. ii. geor.

pyre arū. nomē vrbiū in thessalia. Epiro Thespro-
tis etolis ⁊ pheredis a quib⁹ ephyri populi vocāt.

phod dictio hebreæa qua significat superhumera-
le pontificis vestimentū.

phodius: siue ephodion: viaticū τ qñq̃ sumitur p: o
apparatu quasi επιερή ο δλω.

phorus penul. cor. nomen propriū historici cumani
viri: 7 latine supinspector p̄ses p̄fectus episcopus

ab ert z opus picipio. Quo vocabulo cicero vtitur
 p quoda magnitatu lacedemonio. Erat em Epbo
 riales apud lacedemonios quales apud romanos
 tribuni plebis qui a Theopompo sic oppositi regi
 bus fut: ut apud romanos plulibus tribuni. Satis
 constat ab epboz reges cicetos alios fuisse: alios
 interpos olim p mimitris regū fuerūt: paulatin
 deinde omnē potentia in se transientes ad id licen
 tiae puenērūt: ut fenim a rege magnitatu apuū con
 stituerint noie Epboia. Epbozia Turela.

pi ppositio græca: q̄ qñq̄ ad: qñq̄ in: qñq̄ aduersus
vel contra: qñq̄ supra significat.

diolos genus febris ex pituita frigida: sed vitrea pu
 refectionis nomē dedit ei placida pellacia pōti subdo
 a quā greci αλοσ αλος ηπισθηα quoniam agi
 tum ex tranquillo difficillimū efficiet vel απο του
 ηπισθηα αλοσ αλος ηπισθηα quoniam agi

πῖπτος αλεσσειρ qz blande ac modice calefaciat.
 Epibate: fū bellatores in re nautica. Virgilius in com-
 men. belli alexandrin. Capta est vna hostiū quadri-
 emis depressa est altera: alteraq; perturbata: deinde
 omnes epibatis nudate. Idē in cō. belli apyzi: Re-
 mīgum partem er classe gallorum rhodios epibata
 um armata επιβαῖνσ τῷ προπιε ασκένσος οἰκίτῳ

ibathra e. penul. pro. scala nautica.

ichceremata argumentationes sunt que nonnulli

rationes appellauerūt. Cicero ratiocinatiua. Hier.
ad Aug. Ego simpliciter fateor. signationi tuglice
stilus επι ΧΕΙΡΩS tua mihi viderent tñ non te-
mere exēplarb⁹ litterarū credendū putauī.

merē epeclāpōi interitū et cōdiciū pēcātū.
Epīcēnū latīne cōmune: pōmīscuū epēti kōi kōi/
pōp, quod est cōmune interitū autem inter gēnes
cōmune ē epīcēnōi: q̄ in genere cōmuni et hōmīnes
sunt ē pēcōia: in epīcēno pēcōia tantum. Et in gēne
re cōmūia ambo articuli sunt. Bīc ē bēc cū nōmīne
cōmūicāt: vt bīc ē bēc canīs. Epīcēnon autem cū
articulo nō masculīno cōmūicāt nōmīne fēminīnū:
vt bīc pāsser: sub quō intelligitur fēmina. Et sub neu
tro intelligit fēmina: vt bōc pecuē: vt Tūrg. Lēnta
salit fēro pēcōi. l. graiduō.

Epicharmus nomen p[ro]p[ri]um Siculi eruditione p[re]cellens et
acumine ingenij p[re]diti. Cuius mentione facit Cicero
lib. i. tul. q. Suidas επι χαρμῶσ τιτυοῦ η χει
μαρουσος σκιδαος σπρακουσος οσε υπειν
κωμωδιαν και ταλοπια.

Epicurus penultima produ. nomen philosophi volu
 ptatū. A quo dicta est secta Epicureorum qui lum
 mum bonum in voluptate collocaūt. De quibus Si
 donius. At epicureus eliminat vndiq; virtus. Sic
 fuit archemēsis Pogo Bagenus horoz magister.
 Unde a Papinio in syluis dicit. Valler deserto seni
 or caracius horo.

Epictetus penultima producta nomē philosophi stōi-
ci qui er hieropolit pbgiz vbe originē ducts Rome
Epaphrodito cuiusdā neronis familiari scruiuit. Atqz
ad marci filij Antonij tempora peruenit. Domiti-
ano autē imperante eius dominatū offensus roma-
hieropolim migrant raturū verum esse quod est tra-
gium: patmā esse cuiusqz vbi quis recte ageret. Tū
ta vero apud oēs hoies eius virg admiratio extitit:
et Lucian⁹ syrus epictetū lucernam fūctū tribus diti-
ebmā milibus ab eius auctoritatē vassifē tradat.
Hic Epicheridion scriptū opus vtile quod angelus
Doliturus nup latīnū fecit.

Epidauri pe. cor. genus amicum croco tinctum.
Epidaurum ciuitas Epiri. ab Epidāno rege barbaro-
rum. Sed romani coloniam deducentes: vt inquit
Plinius Dyrachium dicere maluerunt. ppter inau-
ditum. Epidaurum rarij a damno dicitur.

epitaphum nomen epitaphium: tamq̃ a damno dicitur.
Epitaphium ad quod alludit Plaut. in *Teren.* cū ait
Hic mihi epitaphium in Epitaphio duas tamq̃ nomē
indidit ut epitaphium q̃ illuc nemo sine damno dicer-
etur. *De herb. Luca. libro. x.* Ad campos epitaphie
tuos Apianus sic habet. Epitaphius rer. vrb̃e con-
didit que ab ipso nomen assumpsit. *Leuius* ex filia
nepos *Dyrbachus* portū vrb̃i adiecit quod *Dyrba-*
chum appellatur.

Et daphne dicitur: quasi ad daphnen locus in Syria de quo Strabo in Seleucide syrie quatuor insignia sunt oppida: ob id et tetrapolis dicta regio Antiochia. Epitaphium daphne cognominata. Et autē Daphne antiochenſis vicinū et amittere inclētū nomē octaginta ita dicitur ambitu quo loco antiochenſium conuentus agitabatur. Dicitur a Daphne Ladonis filia. Iul. Cap. Terius posteaq̃ in ſyria vici de lectis apud Antiochiā et daphnen vixit. Ammianus. Tunc apud daphnē amēnū illud et ambitioſum antiochie ſuburbanum.

Epidaurus ciuitas in peloponneso. vt Ptol. inquit a Strabone Epidaura dicta Plinius. Epidaurū op-
pidum Aesculapij templo celeberrimū. Hoc etiam
nomine dicta fuit insula iuxta Dalmatiam i Illyrico
mari sita. De qua Luc. lib. ij. Illyris ionias vergēs
epidaurus in vndas.

Epidromes dicuntur funes quibus retia tēdunt̃ circa
summā ⁊ imam partem ꝓ in his retia discurrāt επι

em significat in: *Δροῶν* curro. Quidā accipit p
anulis quibus cortina eborde appendit.

Epigamia ē. cōnubium: affinitas cum alijs gentibus.
Epigenes nomen pbi bycāntini.

Epigones nomen pueri puerumque
Epigoni dicitur filius auctoris: fecit belli thebani quasi
fetus illo tum qui primum confecerat bellum grece
nomen επιγονος fetus appellatur: et qui post gignit
tur. Unde Euripides tragicus: tragediam bo carum
mento composuit epigonos inscripsit: que agi
erpecebat voce magna scenico et sonoza. Ob bo
dicit Lice, libro. i. post. Ob filiosque voce freti agunt
epigonos medeamque. Errat qui existimat epigonos
apud Heraclitum populos a quibus fabule nomen in
dictum sit cum epigoni dicit filii generali vocabulo
omnes illi qui ex diuersis populis coacti: scdm bellum
thebanum duce alcmeon confecerat quasi post geniti
i filii illo tum qui in primo bello ad thebas mori
opperierant. Nam et Statii lectione coactum bellum
thebanum i noia duci: qui in eo bello occubuerunt.
Quosio filii vt more parenti vlciscerent communem
conuulso contra thebanos iterum arma mouerit qui
acceperant responsum ab apolline esse quid ciuitatem
epugnatores sit Alcmeonem Amphiarai filium in
peratores rei bellice fecissent. igitur alcmeon exer
citus et grecis collocto contra thebas duris copiis
acerremque comissa pugna potius est victoria i the
bes capte ac dirute sunt. Epigoni etiam dicit filii suc
cessores macedonum veterano tum qui sub Alexan
dro magno et asiaticis feminis sobolem suscepit.
Que soboles vt filiosci memorant nomen habuit
Epigoni: qui in caltris nati: in armis educati a pa
trula gere periculum exercitati: laboribz durati pro
prie inuicti perierunt.

Epigramā atis. seu Epigramatum atī. dicit inscriptio
vel superscriptio ab ἐπι sup γράμμα littera: vel
scriptio. Hinc epigramatarius et epigramatista pro
eo qui epigramata componit.

Epigraphæ p. e. cor. titulus in scriptio: census. i. diuine
ratio ciuium lustrum.

Epigryphus penul. cor. d: qui habet aduncū nasum.
Epiglottis seu epiglottis fistula exterior ē. Quo etiam
vocabulo d: eius fistule superior pars: qua cib° pos-
tus ferunt. Totus Curculio vocatur.

Epilepsia ἑπληψία penulpho, latine correptio seu apprehensio dicitur. Quibus est sic dictus eo quod mentis apprehensio corpus pariter possidet et melancolicum humor. Corrabunt enim nervi et hoc morbo. Dicitur morbus caducus. Cuius appellatur lunaticus. Ad Comitialis appellatur eo quod si quis in comitiis cognoscit depensum fuisset dimittenda comitia. Sic etiam huius morbi alia nomina: de quibus in dictione de Comitialis.

Epilepticus: qui ex Epilepsia laborat.

Epilogus penult. col. l. incipit na. clausio. Nam quis non
conclusiones dicimus; grece epilogos appellant ab
ἐπι, quod diminutione hic denotat; et λογος fer-
mo. Epilogus ē pars nouissima orationis; quae quidā
cumulū: quidam per orationem vocant. Rhetorici
tripertitum epilogum faciunt: constantem; et nume-
ratione amplificatione et cōmiseratione. Per enume-
rationem fit rerum repetitio quae grece dicitur ἀνα-
κεφαλαιωσις, i. recapitulatio. Per amplificationē cō-
titantur animi auditorū. Per cōmiserationē flectuntur
ad misericordiam.

Epilogismus cogitatio. Computus.

Epimachus penulti cor. nomen proprium vini: et latine
facilis expugnatus dicitur.

Epimenides penult. cor. nomē philoſopbi cretenſis
cōtemporanei pythagorē qui multa ⁊ verſu ⁊ proſa
ſcripſit: vixitq; annis. clxxx. vel ſecundum aliquos

exceitū. Vide Laertium.
Epimēdū ut Plin. scribit est tertius bulbi genus cibus
 gratū angustius folio minusq; aspero.
Epimone penul. cor. latine perseverantia. figura qñ
 ad maiorem certitudinē in eadem dictione pleuerat
 ut apud Virg. Sic sic iuvat ire p vmbrias. Hec etiā
 epiceus vocatur.
Epimicia orum greci vocant premium et celebritates
 p parta victoria επιμικισσ επι και νικω οδεν
 παρὰ γένει και νικωσιν. Victorialis. Hier. lib.
 ii. macha. Et cū epimicia agerent in Hierosolymis:
 id est solennitates de victorijs. Sue. vero accipit. p
 carminib; ac laudatōibus cōpositis cū in Merone
 scribit. Sequēti die letū inter letos cantatur epini-
 cia que iam nūc sibi cōponi oportere
Epiphania grece apparitio seu manifestatio latine dē
 φανω est manifestio. Hiero. dies epiphaniarū greco
 sermone sic vocatur. Quod enim apud nos appari-
 tionem vel ostensionem dicimus: greci epiphaniam
 vocant. Hoc autē ideo quia dominus noster hodie
 saluator apparuit in tenebris. Accipit etiā olim natus
 esse ex maria: et triginta annos expleset etatem tū
 ignorabatur a mundo: eo tēpore cognitus ē quo ad
 Joānē bap. ut in iordane baptizaret adveniret: vox
 de celo patris intōnātis audita est. Hic ē filius me-
 dilectus in quo mihi bene cōplacuit. Quem pater de
 celis mōstraverat voce: hunc spiritus sanctus versus
 in columbam: et sup caput illius sedens tactu quoq;
 ipso voluit demonstrare: ne quis alius dei filius puta-
 ret ex populo. Epiphania qñ vocat cū latitudo mē-
 suratur cū longitudine. Vide in dictione Brame.
Epiphane penul. p. latine illustris επι sup φανω
 clarus. Unde Antiochus epiphane. i. illustris qui
 fuit crudelissimus omnū tyrannos.
Epiphora penul. cor. morbus oculorum: quem vulgo
 lachrymā vocat: cū descēsus humoris oculos angit
 απο του επιφρεν. hoc est ab inferendo. Plin.
 Caro peponū epiphoris oculorū et dolorib; pdest.
 Col. lib. vii. de maguderi. Eadē radix cōtusa et cum
 oleo lentici inuncta vitū expurgat: epiphora sup
 primie: polenta aspersa multa aqua. Dicit et de alijs
 mēbris. Plin. Testis vō epiphoris cū ramis lauree
 tenere adeo peculiaris est.
Epirhedū rbeda: cōpositū nomē ex greco et gallico
 επι et rbeda gallicū latini epirhedū dixerūt. Juue.
 Tritos trabunt epirhedū collo.
Epirus pe. pro. continens dicit: hoc est firma terra: re-
 gio que molossa dicta est: ex a chaone heleni fratre
 Chaonia nunc vero albania vocat. Terminat Epi-
 rus a septentrione macedonia: ab oriente Thacia: ab
 occidente Ionio mari. In ea sunt civitates Nicopo-
 lis et Ambriacia. Hinc Epirota: qui est ex epiro.
Epidium seu Epidium canticū quod dicit cadaveri
 nondum sepulto: alio nomine nenia dicitur επι super
 τω λου canticum.
Episcopus grecum inde ductum: q ille qui p̄ficetur
 superintendit: curā eorum gerēs επι sup σκοποσ
 intentio cōsideratio. Ergo επισκοπει latine sup
 intendere possum dicere: ut intelligat non se epum
 qui p̄ficē dilexerit nō prodesse. Et proprie dicitur
 qui p̄ficē panī ceterisq; venalibus rebus civitatibus
 ob quotidianū victū necessarius. Episcopatus digni-
 tas ipsa Episcopii episcopi habitatio. Episcopaliē
 intentē. Aug. lib. v. cō. Suscepit me patre ille hō
 dei: et peregrinationē meā satis episcopaliē dilexit.
Epistola απο του επισσελλειν quod est mittere:
 quia ad absentes mittit. Hinc epistolare qd ad epi-
 stolā p̄tinet. Hier. Hec est epistolā angustia eua-
 gari longi patebat. Libani autē in libello epistoladi
 αποστα Δε αλίσσ Δυνειν επισσελλαι ειγγοι

h̄ic est επισσηλη και ηλγυιν επι ηθεμισ
 εισ ποσ α προσ αγοριασ διακριται επισσηλη
 λη μεν ουκ επισσηλη ομιλια ειραμια τοσ
 απορτοσ προσ απορτα υιρο μεν ουκαι κρει
 λη ωσκοπορ εκ πληρουσ αεριδε τισ επι αυ
 ηνωσ πορπαρορτι προσ α πορτα δια ιρει
 ται Δεσσι συχρασ τεκαι παμπολουσ προ
 συγοριασ
Epistilium capitellum: quod sup columnā ponitur.
Epistates grece dicit qui a nobis villicus. pcuratorq;
 ac p̄positus rei faciende vocat.
Epistomium dicitur in fontibus manu fabrefactis in
 quib; sunt fistule plures aquā trāsmitcentes. Sene-
 ad Lucil. Huius aquā argentea epistomia effuderint
 et adhuc plebeias fistulas eloquor. Gellio lib. iii. de
 re. rust. Et aqua calida et frigida ex obo ligneo mē-
 sag quā dixi in primis radijs esse epistomijs versis
 ad vñquēq; factū sic ut fluat in cōuiam.
Epischidion apud Greci: accipit pro cuneo.
Episynalipha conglutatio duarū syllabarū in vnam
 qd i diphthongo: et syneresi fieri ptingit. Hā συνη
 λειφη cōiunctio dicitur.
Epitaphium latine supra sepulchrum ταφος enim
 sepulchrum: et tumul. p laude post sepulturā. Est etiā
 eulogium quod in sepulchro maritoris incilum vi-
 demus completa sepultura. Accipit et pro titulo et
 pro oratione funebri.
Epithalamium sacer hymnus qui in spōsaliū canit.
Epithesis pe. cor. impositio impositura aggressus.
Epithetes modestus: impositor: fundator.
Epitheton penul. cor. a Quintil. dicitur appositū ab alijs
 adiectivū ab επι qd significat in et ημι quasi im-
 positū. Epitheta tribus de causis noibus addūtur
 Discretōis: ut phrygie molimur montib; ide. Pro-
 prietas: ut Terribili impetum setaq; et dēitā atris.
 Quatus: ut alma venus.
Epithome es. pe. breuiariū v̄l incisio dicit et cōpendi-
 um ab επι sup τολμη incisio vel interfectum.
Epitogium genus pallij: quod supra togā ferebatur.
 Cōpositū nomē ex greco et latino.
Epithima penul. p. dici potest suppositū: operas
 lum δημα possum dicit quicquid alicui rei imponit
 ex quo et medicamenta q ad refrigerandū cor im-
 pōnunt Epithimata dicuntur.
Epithymia e. cum accentu in pe. latine dicit cupiscē-
 tia desiderij vaporatio sacrosū.
Epithyrum genus edulij seu casei sculi. Fit enim ab
 επι et τυρος case. Epithyrū etiā siue pytyrū dicit
 a p̄fracta oliua que grece dicit πιτυριον. Hā apud
 Col. Epithyrū conditura oliuarū legimus.
Epirapegia dicunt generaliter mēsis apta q sunt vas-
 cula et porozia et escaria ab επι et trapeza mensa.
Epicrita penul. cor. pes ex quatuor syllabis constans
 quarum vna semp ab alijs trib; discrepat. Primus
 p̄stat ex iambo et spondeo. i. ex prima breui et tribus
 longis: ut sacerdos. Secundus ex trocheo et spōdeo
 i. ex secūda breui alijs longis: ut p̄ditores. Tertius
 ex spondeo et iambo. i. ex tertia breui alijs longis: ut
 hereditas. Quartus ex spōdeo et trocheo. i. ex qua-
 ta breui ceteris longis: ut Celestinus.
Epirocasmos verborum sup se invicē effusio v̄l super
 mensio q fit aduersarij turbandi causa.
Epiceusis cōbinatio. figura cuius dictio in versu absq;
 medio aliarū combinat. Hier. De me adsum q feci.
Epos carmen heroicū diuinarum rerū et heroicarum
 būanarūq; cōprehēssio. Hier. Scribam epodos ce-
 pisti scribere cessi Emula ne staret carmina n̄ra tua
 Cōpositū cū ωλη q et cant apud nos dicit Epodius
 quasi carminis cātus. Et inde Epodion diminutiū
 i. parvū carmē qd a lyricē clausula brevis dicitur qd

fos versus integris subiciat: ut apud Bona. Beat^{us} ille q^{ui} paul negotijs. Deinde sequit^{ur} fatus: ut pulca gens mortaliu. Et sic deinceps alterni quib^{us} aliqua pars deest: et sunt ipsi precedentibus similes.

Epule ab opulentia: siue ab edendo quasi edipule sūt cibi ministerio hominū in nostrū vīum comparati. Epulū vero significat solēnores et pprie publicum pūniū in patulo ciuib^{us} exhibiti: siue in dedicatiōe tēpli: siue in triūpho: siue in funere: siue ludoz causa q̄le impatores apud romanos et q̄le factū esse cōstat a plurib^{us} et tētamēto legauerāt epulū quotānis ad sepulchrū roste et variis resperum odorib^{us} p hereditatū facultatib^{us} exhibēdū. Iuue. Qu epulā possis centū dare pythagoreis. S. p fundunt q̄nc. Nam epulū p pūuato pūniū inuenit: et epule p cōiūuiō in cōi. Cic. pro. L. Plan. Sepulchrū. L. cariline flo rib^{us} ornati: hominū audacissimozū ac domesticozū hostiū cōuentu epuliscz celebratū est.

Epulari est in cōiūuiō esse: seu cōiūuari. Liui. lib. xxy. Vulgo apertis ianuis in p patulo epulati sūt. Cōstruit q̄nc cū actō quasi pro comedo. Amb. Non statim inquit epulamur omnia: neq potamus omnia.

Epulones dicti sunt conuiui: unde et coepulones qui simul epulantur. Gr̄c epulones dicebant quos pōntifices ppter sacrificiōz multitudinē esse voluerūt: ut ludozum epulare sacrificiū cōficerent: aucto: ē Cic. lib. iij. de ora. Vbi epulas ioui ceteriqz dijs instituti potestati habebāt. Unde Aug. li. de ci. dei. asserit epulones perpetuos fuisse qui ad aureaz iouis mensam statū appositā perpetui erant cōiui: ut minorum potius et parasitoz et contubernia: qz dei sacra celebrarentur.

Epulare quod ad epulas pertinet: ut epulare sacrificiū: epularis sermo: qui in cōiūuiō fit. Apul. Jā illa vis luminibus epularis percubuit. Epulares etiā vocabantur qui in sacris epulabantur. Var. Dum epulares nocte epulantur.

Epulatozū a. um. qd aprum est ut in epulis comeditur. Amb. ad Simplic. Bona opa epulatozū dicim^{us} que sunt eiui. Et paulo post. Epulatozū et refectozū requies in deo que facit animi tranquillitatē.

L Ante P et Q

Equus animal quadrupes qui et caballus ab equalitate dicitur: detracta prima littera que diphrongū faciebat: pares eligebant qui digis: qua drigilqz iungerentur. Equozū aliq gradatū qui molli gradu et sine succursura incedit. Contra succursores fessorem frequēter inquietat. Alij dicunt Ceredi in cursu velocissimū: quibus maiores vti sunt in venatione.

Eques generis cōmū. significat hominē equo infidentem. Unde equites a peditibus distinguūt. Virg. lib. viij. Interea premissi equites ex vbe latina. Sumit q̄nc p ipso equo. Idem. Dorosqz equitem docuere sub armis Insultare solo: et gressus glomera re superbos. Et eques dicitur qui equestre dignitatem adeptus est.

Equester ab eques fit: sicut a pedes pedester. Unde pedestres et equestres copie. Equestrem vero ordinem medium fuisse constat inter patricos et plebē. Vbi olim sub romulo regibusqz celeres dicebantur a Celere remi interfectore: deinde a flectendis armis: quonia iudices erant siue potius assecndis equis flexamines vocatū: postea Trosuli a trosulo oppido thuscie: q id sine villo peditum adiūmēto equites cepissent.

Equestre es. dicitū est quod equiti dabatur. Equestria loca erant in quibus sedebant equites. Seneca. lib. viij. de benef. Equestria omnium equitum romanorum sunt. Et iterum. Sed cum in theatrum

illuc quia sedere mihi licet. Sic popularia dicebant ubi plebs ipsa i theatro sedebat. Suet. in Domi. Et quia pars maior intra popularia deciderat quinqz genas tesseras in singulos cuneos equestris ac fennatorū ordinis pronūciauit.

Equito as. dicitur de boie equo instāte: et de equo. Lucil. de equo. Nempe hāc currere equū nos atqz equitare videmus. Quis cōposita sunt Adequitor: qd ē iurra equito. Liui. Adequauit deinde sensim portis. Obsequito: circūsequito. Idem. Obsequitare iubet hostiū portē. Perequiro sicut pagro ut apud eundē. Cū perequississet aciem tantū iniecit ardoris ut cū vltra sustineret impetū equi.

Equitatus modo equitum turmam significat: sicut peditatus pro pedestribus copiis: modo actū equitandi. Plin. femina equitatu atteri et aduri solent: modo ordinem equestre. Idē lib. xxiij. Quinetiam ipsum equitū nomē sepe variatū est in iis quoz qui ad equitatū traherentur.

Equarius a. um. quod ad equum p̄tinet: ut equarius medicus q̄ equis medet. Gal. mar. li. vlti. Melophtlus equarius medicus. L. Partū septies cōsulem aut sibi vendicando se excudit.

Equinus a. um. possessiū. Bona. Humano capiti ceruicē pictor equinā iungere si velit.

Equio is. de equis dicit cū coitū appetit sicut caulio de canibus et Subo de lūbus. Col. lib. viij. Equitū mulē cruda basifica datur.

Equimentum merces que datur pro admittura equi. Var. An si equam emisses q̄drupedē ut meo asino reatino admittēs Gr̄c popolicēs pediffes eqmētū.

Equitū equozū mandra. Alpia. Equitū vlti legato videntū an et domare possit et ad vebēdū subiugo vti. Equitū nomen viri propriū et cognomen familie romanz ab equo deductum.

Equile penul. pro. stabulū equozū sicut ab oue ouile. vñ Var. Quadet frenos in equili suspendendum ut oculi equuleoz cōfuecant videre eozū faciē: et motu crepit^{us} audire cū iā ad man^{us} accedere p̄ueuerint interdū imponere bis puerum.

Equiso equozum domitor. Var. Nam ut equus qui ad vebēdū est natus tñ traditur magistro ut equiso doceat tollitū incedere. Et non tantum equozum magistrum: sed etiam omniū rerum quarū ei regimē concedit equiso designat.

Equitabilis: locus in quo equi facile inambulare possunt. Liui. Opportuna explicandis copiis regio erat equitabilis: et vasta planities. Idem contrariū posuit. Imber violentus q̄ alias sūsus campos lubricos inequitabiles fecerat.

Equuleus diminutiuum: sumitur pro pullo eqno et nouello. Cic. in hortē. Et igitur domitores equozum non verba sola adhibent ad domandū: sed cibū etiā sepe subtrahunt: pro fame debilitet equuleozū nimis effrenata vis. Est et equuleus tormētū genus in equi formā in quē cōiūciuntur rei. Cic. lib. v. tul. Nec etiā in equuleū cōiūciuntur: quo vita non aspirat beata. Idē de fi. lib. iij. Nec si ille sapiens ad tororis equuleū a tyrāno ire cogatur similem habeat vultū ut si ampullam perdidisset.

Equulus etiam diminutiuum. Cic. de signis. Equulos argenteos nobiles qui maximi fuerunt aufert. Et li. iij. de natura deoz. Omnia in p̄fectis et maturis docet esse meliora: ut in equo q̄ in equulo: in cane q̄ in carulo: in viro q̄ in puero. Var. ait equulum post annū et sex mēses domari posse. Sic equula. Idem Memo ē tam negligēs quin summa diligentia eligat asinū qui suam saliar equulam.

Equiria ludi quos romul^{us} Parti instituit. In his etiam ludis currere in Partū capō equi solebant.

Equidem non ego et quidem composita coniunctio: sed simplex est Salusti. Ego equidem sic existimo. Nam si esset composita: non subiūgeret ego: quod apud Ciceronem ego quidem significet. Equidem merui nec deprecor inquit. Perius posuit. pro quidem. Nam equidem hoc dubites ambozū federe certo consentire dicis.

E Ante R

Erasistratus nomen medici erimii: ex Aristotele familia nati propter amorem et propter exercitum significat. Erate es. penult. cor. nympha oceanii et rheros filia ab propter quod est amor.

Erate numero plurali: verba coytanorum. Erato penult. cor. vna mulierum ab amore dicta propter amorem quod per hunc amoris facit rapiuntur. Virg. lib. 1. Nunc age qui reges erato quae tempora rerum. Quis latius antiquo fuerit status.

Eratosthenes penult. cor. nomen philosophi qui orbis terrarum mensuram appellatus est: hic vixit annis. lxxv. si cur et plato et Diogenes cynicus et xenocrates plato. Eratosthenes erat. kai tosouton dicitur kai kraton legetai kai a Troa poron. kai maon. kai maon.

Erasinus penult. pro. fluuius in argolica. Papi. Ruit agmine facto Inachus et gelidas surgens Erasinus ad arctos. Dicitur et Arsinus: et in archadia ubi oritur habet Symphalius. Sunt et Erasini in pelo. pomelio alii sicut Strabo scribit.

Erechia multis sylulis nomen est inditum. Sed apud germanos maxime quod apud grecos Erechia dicitur. Ab helueticis ad nemora tauriorum fines. pendit et ad dacos et danubium inde ad alias gentes longitudine sex dierum multis feris abundans et peris frequens arboribus. Sunt qui hoc nomen asperit: et cum y scribant.

Eretere pulsa lingua significat diuidere. Inde familiaris eretunde. i. re familiari diuidende. Quidam eretundum ab eretum antiqua dictione dici volunt a crecendo. Unde et Iouem eretum puto dictum quod mala credere arcere.

Erebus pro. cor. fluuius inferorum. Vir. Dagnos erebi tranquillus amnes. Quia propter obscuritatem inferni pariter: ut Imas erebi descendit ad umbras. Varro ex erebo natam noctem ait. Unde et illud. Erebo creati fuscis crinibus noctem inuoco.

Erembi populi arabia quod rupta saxa nudis inhabitant Ereptione ex aduerso et opposito.

Ere mea ere tua. Aude supra in E et R.

Erepublica. i. ex utilitate et commodo publico. Suet. in Celsa. Plerique pecunias otulerunt necato ne quid abnuere ea largitione et republica fieri. Contrario dicimus ab re est: pro eo quod est contra commodum.

Eremitus penult. pro. Nam apud grecos per hunc scribitur eremita. Solet tamen ab aliquibus corripitur propter inopiam litterarum grecarum: ut propter dicens martyr eremius cultor. Est et generis f. hie. Inter multos sepe dubitatum est a quo habitari cepta sit eremitus. Significat ergo eremitus solitudinem. Hinc eremite et eremitani. Quia ordo eremitanus sub diuino Augusti. militans non tam doctrina quam virtutibus insignis.

Erege propositio licet eandem vim habere videat cum contra: benivolentia tamen plena est: ut pro meo summo erga te amore onus subeo.

Erege sylus nomen viri proprium est.

Erege illatua siue completua coniunctio est que minoribus adhibetur clausulis: sic igitur. Aliquando inceptua est conueniens maxime indignationi. Iuuenena. Impune ergo mihi recitauerit ille togatas. Hic elegos: Aliquando horatua que ponit: ut horatetur qui tarde aliquid faciunt et affectum exprimit reprehendentis. Virgilius. Ergo age chore pater.

Aliquando aduerbium est et ponitur pro causa. Cicerone cuncteturque vltima. Virg. lib. 1. Illius ergo venimus et magnos erebi tranquillus amnes. Silem lib. 1. Illites ut lex calphurnia concesserat virtutis ergo ciuitate donati.

Ergon latine opus a quo sunt que sequuntur.

Ergastulum penult. cor. taberna vel officina ubi lapides metalla ve fodiuntur vel aliud quippiam operis a vinculis seruis fit: quos Plinius bis vobis describit. At nunc eadem illa vinculi pedes: dantur manus inscripti vultu exerceant. Dicitur ergastulum ab ergo et ergo quod est operor. Iuue. Nepe in lucanos et tusa ergastula mittas. Sed quoniam in diuersis locis serui durius operari cogentur: factum est ut ergastula modo ipsos damnatos: seruos ve opantes: modo carcerem significet. Varro. Distat moris eo iniuriis qui tota ergastula donec libertate. Col. lib. 1. Optime solutis seruis cellae meridiem equinoctiale spectantes fiant. Cunctis huiusmodi berrima subterranea ergastula plurimis si quis id angustis illustratum fenestris.

Ergastulus custos pignalis loci. Lucil. Nam ergastulus vnus et alius indicem apposuit: ut nemo sententiam libere magis ergastulus dicere possit. Aliquando sumit pro opario. Plinius. Soli rura ergastulus pellimur est: ut quicquid agitur a desperantibus.

Ergastularius qui preest ergastulis. Unde Col. lib. 1. docet quomodo ergastuli ab ergastulariis tractari debeant. Ergastes et ergasticus: latine oparius. Ergasta operatio. Ergastia ferramentum. Ergastion officina. Ergastemio frabricabilis. Ergastiarches tabernarius opifex.

Ergasterium: officina ubi aliquid operatur: ut est in decretis disti. 11. Nulli clerico liceat tabernum aut ergasterium habere.

Ergasteni. pro. pro. populi sunt ab ergeto oppido Sirtius. Hadrianum ergastum simul.

Ergastinus pro. cor. quod a demone agitur ab ergo et ergo quod latine agro. i. agitor prohibeo.

Erebea dicta est nouerca Dercurij. i. iuno cuius monitu et precibus ipse mercurius Dardis ex vinculis liberauit: et dicitur per hunc bucula. Nam ergo lis bouum bucula siue iuuenca dicitur: quod si dem multa indignatione persecuta fuit.

Erecales nomen viri et potest interpretari: quasi ira confusus. Nam ergo ira confusus infirmitas.

Erecheus nomen populi pheacis viri. Alter fuit atbenaz rex quem Minerva e rure ubi natus erat suscepit educavit et atbeniensis populo pro rege tradidit.

Erethomius rex atbeniensis Vulcani et Minervae filius a quo populus atbeniensis erethomius dicitur est. Hic teste Plinio quadrigas primus iungit et ludos instituit in attica regione.

Eridanus penult. cor. fluuius in italia ab eridano solis filio ibi submerso dictus: Quis sit ita intelligendum ut non erremus: sed melius est tacere: quam pauca diceret alii viderint.

Erigone penult. cor. nomen Icarij filie: que ob fratris necem dolore parca laqueo se suspendit: ut Digennius late tractauit.

Eriphyle penult. pro. nomen vxoris Amphiarai et sororis Adrastris. Nec accepto aureo monili latere maritum didit. Virg. lib. 1. Hic pbedra procrinis locis mestas eryphylem: scribit et sine h. Iuue. Quare multe tibi belides atque eripyle.

Erimatus qui lites disseminando diuinat quasi ergo et ergo. i. lites. Nam ergo diuin. Iuue. aut disphyl aut erimatus. Erymanthus pro cum y et h mons archadie quod apud agro vultore hercules domuit: viuisque sup huceros ad euristea deuulit. Quo specto euriste in greco se vase abscidit. Virg. Aut erimatus.

placuit suam: et lernam tremefecerit arcu. Est et silua et fluuius hoc noie in alpheu defluens vrostey dit. Pl. lib. vii. Li. lib. ij. cul. vocat crymātum beluā erymāthiā vāstificā Sophocleus autē λαμπρεν αροοσ αρκαδιασ αφε ου και ποταμοσ ρει σρυμαρθοσ ποριδε του καπρου και ηροδω ροσ φησιν ιοι επιλασ πυλασ τω μυκρωρ κομισασ αυτου απεθιτο.

Erinaceus animal non maius ericio vt Hiero. inquit similitudinē vti muricis habens. Unde in palestina Arconus dicit: et magna est in istis regionib⁹ huius generis abundātia semp in cauernis petrarū: et terre foueis habitare consueuerūt. Dicit ab aliquib⁹ Cyrogrillus: qd nomen ab horiendo quidam deducūt et cum b scribunt.

Erynneis cum y. furia infernalis: dicta q humana cor rumpat mentē απο του ερρειν θυμου περαλε γελαι ηγαια και αιω ολι. Quis grūs erinnyos et erinnyos latine: et p syneresim erinny: actūs erinnyā et erinny: in plurali erinnyes.

Eripio is. pe. cor. extra rapio: et cōstruūt cum datiuo sere in malā partē: vt eripuit mihi substantiā. Aliquando cū ablo in vtrāq partē: vt eripuit me a periculo et eripuit a me librum.

Eriphusa insula vna ex colijs: quasi epiy. i. litē φούσα voc. sufflans dicitur.

Erodus et erodion auis maior omnium volatiliū et aquilam vincit et comedit.

Erogo as. penult. cor. distribuo et quasi rogatoribus distribuo. Hiero. ad Julianū. Eū multis erogaueris censum tuum et quidā tua gaudeant liberalitate: tū multo plures sunt quib⁹ nihil dedisti. Inuenitur etiā erogare: quod est vt feli. inquit ex lege vetere aliquod p nouā legē eximere.

Erotema penult. pro. grece εροτημα interrogatio latine dī. vt Quo res summa loco panthū quā pten dimus arcē. Erotematicus interrogatiū ερωτω ερωτω ερωτω.

Erro inquit Aug. lib. enchiridion: est estimatio vel approbatio veri pro falso vel econuerso et certi pro incerto vel contrario. Et errare est putare vel approbare verum esse quod falsum est: vel falsum esse quod verū est: vel certū pro incerto: siue falsum siue verum sit. Cū sciendū q licet quis abiq ignorantia errare nequeat: nō tū qui aliqd nescit cōtinuo errat: sed qui se existimat scire qd nescit: et falsum p vero: siue incertum pro certo approbat. Accipitur etiā qnq error: pro peccato: et quandoq pro vagatione. Et errare pro vagari et discurrere. Virg. Vidistis si quam hic erratē forte sororum. Sed qm pecudes errando i. vagando pascuntur: errare ponitur p pascere: vt Velle me siculis errant in montibus aggre. Item quia errando sepe a recta via deflectimur errare sumitur pro peccare. Sane inter erroz et errationem hoc interesse. Do. existimat q error animi sit erratio pedum. Ter. in adel. Sane a misto propius ibis et minor est erratio. i. minus est spatū per quod erretur. Cōposita verbi erro sunt Aberro quod est valde erro: vel longe vagoz. Cic. in tus. Sed redeat vnde aberrauit oratio. Deerro: oberro: circumerro. Lactan. lib. ij. Vultus existimat mortuozū animas circa tumulos et corporum suozū reliquias oberrare. Pererro per totum erro. Col. in pteia. sempz ritu volucrū longinqui lictioz peregrinus ignoz pererret orbē. Erruo valde erro. Lypria. ad ianuarū. Me quis exorbitans: et a via veritatis exerrans apud hereticos iungeretur.

Erratus us. et erratū ti. peccatū. Cic. Tironi. Tantū mihi dolorem cruciatūq attulerunt errata meę et agis: vt non solū animis a factis: sed quoz quoz a cō

memoratione abhorreant. Et in decretis dist. pl. feri bitur. Et aliquando in ipis quoz cōspicimus erratibus electozum.

Errones sunt vagabundi. Tibul. Atqz iterum errorem sub tua signa voca. Sappho. At vos erronei tellure remittite nostrū. Alp. Errones appellatur ferui qui non quide fugiunt: sed frequēter sine causa vagantur et tepozibus in res nugatorias cōsumptis ferui ad dominum redeunt.

Errabundus affatim vel valde errans. Virgilius. Si qua forte ferant oculis sese obuia nostris. Errabunda bouis veltigia.

Erraticus a. um. quod vbiq serpit: seu vbiq nascitur vt vitis erratica.

Erubeco rubens fio. August. per transacionem pro verecundoz in significatione actua posuit cum ait. Quisquis me erubuit corā dominib⁹: erubescam eum coram patre meo.

Eruca penult. pro. si apuleio creditur: ab berendo venit qm rebus quas occupat renaciter inherat. Quorum alijs magis sine b. et sine dipthongo scribi placet: et ab erodēdo deducit. Est autē genus verminis Campe alio nomine: qui in olerum folia repit abroditqz presertim basificas. Col. lib. vii. Ebi vero apicis regionibus post pluuias noxia inceserūt anialia q a nobis appellantur crucegece aut campe nomīnantur: vel manu colligi debent vel maturinis tepozibus fructes olerū cōcuti. Sic em dum adhuc cor pent nocturno frigore: si deciderint non amplius in superiorem partē prorepunt. Et etia Eruca herba qdam virtutis calide: dicta similiter quod erodat. Hā bestiolas oēs corpori inascentes erodit: venerēq excitat. Quib⁹ de reme. Nec min⁹ erucas iubeo vitare salaces. Col. Excitet vt veneri tardos eruca maritos. Sunt qui cruccā dici velint q vāt. Manū linguā pungit et sanguinem ecurit vt sit eruca quasi yruca u in e versa. Aut q fortasse dicta sit ab elu. hoc ē ab edendo. Et cū principio esset eluca: postea comutatioe litterę facta ē eruca vt ex valesio Galeri.

Eruco as. et e. ructo: quod est frequentatiuū verbi Erugo is. Iuena. posuit exemplum de Ructo. Si bene ructauit: si rectū minit amice. De eructo Hiero. Eructauit cor meū verbum bonum. Est et ructoz in eadem significatione. Hora. Eic dum sublimis versus ructat et errat. Ructo autē a rugo is. xi. cū. vnde Ructus a ructo quoz sit Ructio aliud frequentatiuū. Colu. libro. vii. de boue egrotante sic inquit. Semitus expumit: locoz stare non patitur sepe decumbere et ructare cepit: caudamqz crebris us agere. Dicitur et ructuos. as. et ructuoz. Vinea Sidonio dicta est ructuatio esculenta. Et quo Eructuo. Aug. Illi audiunt tanqz verbū eructuatum: illi tanqz scientiam annunciat. Quod enim ructuatur presentibus ructuatur. Est autem eructare pprie extra ructum mittere qvis ad alia transferat. Col. lib. vii. Necqz ipsum viuarium repletur cōgene quā tempestatibus eructat pelagi violentia. Et et ructu. Plau. in pseu. Quid tu malum ergo in os mihi ebruus eructas.

Erudio is. pe. cor. significat ex rudi doctū facio. Vnde eruditio pro doctrina.

Rudero as. penult. cor. ab e. z rudero. Rudero vero a rudus eris. Et sunt rudera purgamenta: puta cementum lapides confracti: arena calix et bñdī et rui nis congesta. Vnde ruderatus ager qui veterū edificiorū maceria scater. Ruderare itaqz est purgare et rudos extra iacere. Amb. de obitu Theo. S. Isaac obstructos ab alienigenis putres ruderauit nec larete aquam passus est.

Erugo. Quidē supra in dictione Aerugo.

Erumna. Vide in dictione **Erumna.**
Erusco as. Vide in dictione **Erusco.**
Erui is. extrahere. **Lacta.** lib. ii. Ipse sibi oculos eruat: et oculos cecidit. **Incedit.** Erucere est in totum destruerere. **Idem** lib. viii. Erucitur funditus ciuitates.
Erui genus pabuli seu leguminis. **Col.** Erui letat loco macro nec humido: quod luxuria plerumque corrumpit. **Dicitur** erui ab eruido. **Carpit** enim et manu vellit.
Erulilia id est quod erui. **Col.** **Sarsena** putat agros sterco rari lupino faba vitia erulilia lente cicercula pino.
Eryngion herba aculeata mordacitatis spinosa veluti carduus: sarsina in cibos probat radice tantum quod melle cynamomo et cariofilo condita gustui non iniucunda est.
Erythace apud cibos dum operantur: quam alij sandaracaz alij cerinthum nominant. **Hic** sepe fauor in anitativibus inuenit: sepositus saporis amari. **Car.** **Erythace** vocant quia fauos extremos inter se coagulant. **Erythace** a coloribus rubedine dicitur. **Grece** enim **ερυθινος** rubor: appellatur.
Erythacus avis hyeme dicitur: **phenicurus** estate: quaz vulgo **pecus** ruber vocatur. **απτο του ερυθραιου ο μαυρο** hoc est a rubescendo **ερυθρακος** **phenicurus** vero quod caudam rubeam habet: **phenix** purpureum significat: **ουρα** cauda est.
Erythron rubrum dicitur. **Col.** lib. viii. Nec minus alia rutilos quos vocat **ερυθρο** hoc noie perfecti et andromache filius vocatus fuit. **Quo** teste **Soli** non solum ab arenarum colore mare id vocatum fuit quod rubrum dicimus.
Erythra ciuitas **Asie** non longe a **Chio** ex qua **Sibylla** fuit: quam numine afflataz crediderunt. **Antiqua** sane mulier et diuinitas: et tempore **Alexandri**.
Erythra insula **Seryonis** regia in mari gaditano. **In** ea tanta aeris benignitas fertur: ut homines pariter pene innotales: habuit etiam canem **gerones** de quo fratre cerberi ita scribit **Julius** pollux libro. v. **υρρωι μοσσο δε γυρι ορου κυαρ ο τασρονο** **φωλας** **ωρ** **αδελφοσ** **του κερβερου αρηγεθ** **δε υρρωι** **μαλας** **δουο**.
Eryx nomen montis in sicilia: et nomen ciuitatis in eo situm in quo templum **Veneri** construxit **Eryx** filius eius. **Quid.** Sed dea nec patitur sic ad sua munera cogi. **Colle** sub vmbroso quam tenet alij **eryx**. **Pompo.** **Montium** **eryx** maxime memorat ob delubrum **Veneris**. **Ande** **venus** **erycina** dicta est. **Qui.** **Quid** **gemi** **nas** **erycina** **meos** **sine** **sine** **dolores**.
E Ante **S**
Esau nomen filij **Isaach** quod et **edom**. hoc est rufus et **Seir** quod pilosum significat appellatus est.
Esca tibus quod datur hominibus animalibus. **Et** **esca** est quod datur animalibus piscibusve ad decipiendum: quo fit **Inesco** as. et **Escarius** et **esculentus**: adiectiuum: et **Esito**.
Escarius a. um. quod ad escam pertinet: ut **escaria** vasa. **Pli.** **Ad** **escaria** vasa totum rubens vitum non transluces. **Escaria** mensa in qua homines epulantur.
Esculentus a. um. quod ad edendum pertinet. **Pli.** li. i. **Accipit** res totius massile humi segitiam: nihil **esculentum** rapere vnquam ex funerum ferculis. **Dico.** **ad** **Esito**. **posuit** **esculentior**. **p** **delicationi** **aut** **ait**: **Quod** si **vo** **lueris** **respondere** **te** **nobilis** **stirpe** **generatam** **semp** **in** **delicijs** **semper** **in** **plumis** **non** **posse** **a** **vino** **et** **escu** **lentioribus** **cibis** **abstinere**: **nec** **his** **legibus** **vivere** **dis** **trictius**. **Respondebo.** **Tunc** **ergo** **lege** **tua**.
Esculus arbor gladiifera: quod veteres ex eius fructu **escam** **sumerent**.
Esio as. pe. cor. frequenter **Esio** est a **supino** **esum** **forma** **am**. **Bel.** **Tidetur** **ad** **Esio** non **esicato** **cum** **eroris** **fuisse** **scribitur** **per** **e**.
Echon ciuitas **Seon** regis amorreorum in terra **Salaad**.

Eseda penula. cor. vehicula gallozum britannozumque apud belgas primo reperia. **Et** **propterea** **Esedum** in equo sicut staculum in vehiculo: perditum in mulla est. **Sirius** de **Asturcone**. **Aut** **mollis** **pacata** **celer** **trahit** **eseda** **collo**. **Confunduntur** **tamen** **hec**. **Sue.** **in** **clau**. **Solit** i gestatorio ludere: ita **Esedo** **alucos** **adaptatis** **ne** **lulus** **confunderetur**. **Hinc** **Esedarij** quod **eseda** **regunt**.
Esedones sunt asiaticorum scytarum populi: quibus teste **herod.** lib. iii. **histo.** **Dos** **est** **parentum** **funer** **ra** **cantu** **prosequi** **et** **congregatis** **proximis** **cadavera** **ipsa** **pecudum** **admixtis** **carnibus** **comedere**: qui ossa capitum suorum parentum auro cincta in poculorum tradere ministerium asserunt.
Essei **Iudei**. **Nam** **tria** **iudeorum** **dogmata** **(et** **scribit** **Josephus)** **extiterunt** **pharisei** **saducei** **et** **essei**. **Et** **hi** **qui** **dem** **Essei** **ab** **eroribus** **et** **vino** **et** **carnibus** **abstinerunt** **semp** **et** **quondam** **ieiunium** **vererunt** **in** **natura**.
Essentia sit ab infinitiuo **esse**: et idem est quod **esse**: quado nominaliter accipitur: quale est apud **peritum**. **Velle** suum cuius est. **Et** **enim** **velle** **idem** **est** **quod** **volum** **tas**: et scire ipsum quod scientia: et posse ipsum quod potestia et vivere ipsum quod vita: ita **esse** **ipsum** **est** **quod** **essentia**. **Aug.** lib. vii. de ciui. dei. **Sicut** **ab** **eo** **quod** **est** **sapere** **vocatur** **sapientia**: **sic** **et** **ab** **eo** **quod** **est** **esse** **vocatur** **essentia**: nouo quidem nomine quo **viri** **veteres** **non** **sunt** **latini** **sermonis** **auctores**: **sed** **iam** **nostris** **tempo** **ribus** **vsitabunt**: **ne** **deserret** **etiam** **lingue** **nostrae** **quod** **gre** **ci** **appellant** **ουσια**. **Hoc** **enim** **verbum** **e** **verbo** **ex** **pressum** **est**: **ut** **diceretur** **essentia**. **Hinc** **essentiales**: quod **est** **essentie** **et** **essentialiter** **secum** **essentiam**.
Esto futuri temporis imperatiui. **Interdum** **concedit** **aduerbium** **est**. **Virgil.** **Esto** **egram** **nulli** **quondam** **flexere** **mariti**.
Esuries **esuriatio** **esurigo** **et** **fames** **idem** **sunt**: **hoc** **est** **ed** **et** **di** **aviditas**.
Esurio is. penul. cor. iui itum. cupio edere absolutum est **Es** et cum accusatiuo inueniatur. **Aug.** **Et** **fructum** **pietatis** **quem** **debuerat**: **quod** **in** **eis** **dominus** **esuriebat** **ferre** **recusabant**. **Ambro.** **Qui** **verbum** **in** **interioribus** **anime** **repperunt**: **limiti** **celestis** **et** **fontis** **veritate** **recreati** **esurire** **et** **sitire** **non** **possunt**: **hoc** **est** **fames** **et** **si** **tim** **pari**. **Quintilia.** **Pater** **filios** **esurit**.
E Ante **T**
Et coniunctio: sed **greca** **est** **Te** **per** **litterarum** **transposi** **tione**: **etiam** **hoc** **latini** **susceperunt**: **modo** **copulatiua**: **ut** **Licero** **eloquens** **fuit** **et** **philosophus** **et** **duplicatiua**: **interdum** **ac** **completiua** **est** **in** **diuersis** **rebus**: **ut** **Te** **admirantur** **et** **cuius** **et** **hospites**. **Virgil.** **Vultu** **ille** **et** **terris** **iactatus** **et** **alto**. **Dodo** **causalis**: **ut** **Quorum** **hospitibus** **quo** **iam** **grauior** **pelias** **et** **vulnere** **tardus** **Alyssi**. **pro** **etiam**. **Dodo** **interrogatiua** **seu** **expleti** **ua**: **ut** **Et** **que** **tanta** **fuit** **roma** **tibi** **causa** **videndi**. **Do** **do** **indignatiua**: **ut** **Et** **quis** **numen** **iononis** **adorez**: **Petere** **aut** **supplex** **aris** **imponit** **bonorem**. **Do** **do** **confirmatiua**: **ut** **Et** **dubitamus** **adhuc** **virtute** **ex** **tendere** **facis**. **Ponitur** **interdum** **pro** **id** **est**. **Plau.** **Unos** **natos** **iam** **seraginta** **et** **senex**. **Interdum** **pro** **etiam**. **Quinti.** **Tamen** **si** **quid** **aduersus** **te** **ipse** **com** **missit** **sit** **hostis** **et** **meus**. **Virgil.** **Har** **et** **ipse** **dea**. **Interdum** **pro** **quia**. **Idem** **Audieras** **et** **fama** **fuit**. **Quin** **tilia.** **Has** **primum** **audiat** **puer**: **barum** **verba** **effinge** **re** **imitando** **conabitur**: **et** **natura** **tenacissimi** **sum** **eorum** **que** **mollibus** **animis** **percipimus**. **Plerumque** **sen** **tentiarum** **initijs** **competit**. **Idem**: **Et** **finite** **quidem** **sunt** **partes** **duae** **quas** **hec** **profectio** **pollicetur**. **Dele** **uit** **etiam** **affectui** **et** **quali** **interrogati** **vim** **habet**. **Li** **ce**. **Et** **sunt** **qui** **de** **via** **appia** **loquantur**: **taceant** **de** **cu** **ria**. **Interdum** **ponitur** **pro** **aduerbio** **ordinandi**: **ut** **Cor**

pusq; lauant frigentis et vnguentid est deinde vngunt.
Item pro suis. Cicero: Defendi legem voconiam
magna voce bonisq; latrantib; et videtis annos me-
os: id est suis sum ita sener. **E**ui? coposita sunt: Et
si ramerfi.
Etenim significat quia. Et modo pma loci / modo secu-
dum obtinet in oratioe. Plinius: Etenim multa de
hac magi tradiderunt: qd non sunt a nobis comento-
da. Senec. Quis etenim inter tot corporis cruciat-
felicem quemq; esse posse existimat?
Etiam coponitur ex et iam: et significat quoq;. Plau-
tu ne etiā id resciti miser? Aliquando significat ad-
buc/sive p:terea. Teren. in An. Nihil suspicās etiā
mali. Idem in eadem. Non satis me pernoscit: etiā
qualis sim simo. Aliquando hortantis est pro Eia.
Ser. fil. Etiam tu ab hūc rebus animū ad cogitati-
onem tuam aduoca. Aliquādo confirmantis est: pro
Ita. Est enim affirmatiua responsio. Et vidistis me
hodie responderi debet etiā: vel si. Pl. ad faci-
tum. Studeas inquam? Respondit etiā. Tbi: De-
diolani. Quod perinde valet: ac dixeris studeo. Sz
cum multa latini dixerint: teneo solum clarū esse: sez
ab greco deduci si addendo am sit etiā ideo per
scribitur.
Etiam num/ponitur pro quoq;. Plini. Quod eo ma-
gis miro: etiamnum homero prodente egyptijs nō
erat.
Erbalia insula i ligustico mari populonie vrbī opposi-
ta. ab Erbalio qui ei p:stuit dicta. Quidā hoc nomē
cum diphrongo scribunt.
Etear: nomen propriū regis oaris vrbis crete.
Etesie venti qui certo anni tempore flant. Idos Gra.
lib. iii. subiolanos vocat: id est euros. Diero. Apse
Augusto flantibus etesijs: nauem securus inscendi.
Idi quotannis in vigore estatis p:stāt quadragesima
diebus post caniculę exortum: Dicti etesie. id ē annui
st:or enim annus ē h:or: annus q; ex omnibus vē-
tis: bi maxime flati sūt: et singulis annis eodem tem-
pore redeant.
Eteocles: cum accentu in antepe: fuit filius Oepodis
thebanorum regis.
Ethnicus: pe. cor. gentilis ab ethnos qd gentē signifi-
cat. Diero. contra Iou. Et si ducnde essent viores
ethnianas tū accipi iuberet. an et ethnicas?
Ethnearches: gentis princeps. Ethnearchia principa-
tus vel p:fectura.
Ethos cū significat causam producit primā. Quando
significat morem corripit. Unde Callimachus op-
suū ethia. i. de causis inscripsit.
Ethie? pe. cor. latine moralis dicit ab ethos ethos
mos αλλὰ καὶ ἐθῆς καὶ ἠθος ἠθος οὐδὲν
πρὸς τὴν συλλήβην λυχνόρεα εἰκοι καὶ εἰκοι τοι
οριε: τοι ε: λουσι.
Ethologus: pe. cor. moris expressor qui gestu ipso cor-
poris et sono vocis ita exprimit mores hominū: vt ge-
stus et mores eorū loqui videat ab ethos mos cōsue-
tudo et λογος ratio απο τοι λεγειν.
Erymon recta interpretatio. Etymologia latine veri-
loquius: Συμολον verum λογος rationē significat:
Sed quia veriloquū inquit Boetius minus in vsu
latini sermonis habet. Cicero etymologiam vocat
notationem: quia notam facit rem de qua p:dicatur
Aristoteles symbolon nominat: alij vim intuitu origi-
nationem vocant.

E ante V

Euado is. pro extra vado effugio. Virgil. lib. ix. Mo-
stras ne euadere demens sperasti te posse man? Idē
pro transeo et per quācūq; difficultatem peruenio.
Euaditq; celeritā irremediabilis vnde. Plaut. in

ast. Demiro: quid sit et quo euadat sum in metu. Et
Euadere est ascendere. Virgil. Euado ad sūm fasti-
gia culminis vnde. Item apparere. Idem: Et tādē
ante oculos euasit et ora parentis. Itē liberare. Sa-
lu. At ni Marius signa inferre atq; euadere oppi-
do properauisse et: rofecto cuncti aut magna pars si-
dem mutauissent. Itē fieri. Licet. An verēbat: ne non
putaremus potuisse improbum euadere.
Eualuo as. extra valuas exuto et valus euicio. Plin.
li. xviii. Et ipsa autem qd eualuantur variam pictu-
rarum rationem habēt.
Eualeo es. pe. cor. a quo Eualesco. valde validus fio.
Pl. lib. xv. Quē postq; euasit flaccescens primum
marisco bello / languida auctoritas patrū facta est ac
paulatim in sterilitate emaruit maestas.
Euan: interiectio et exclamantis vox laudantium bac-
chum: et interpretatur bone puer. Potest tan- en de-
clinari in Priscianū. Euan. us. Virgilius libro. vi.
Euantis o:gya circum.
Euadne. per. d. an. n. Martis filia ex thebe vore Aso
p:stuitq; conū: Capanei quē illum incredibili amo-
re dilexit: ita q; cum audisset illum apud thebas cecidi-
disse fere in moris stupore dirigit. Deinde cum ce-
lebraretur funus se in rogiū proiecit.
Euenerus: nomen regis lacedemoniorum qui ad custo-
diendum introitum thesalie contra xerem vna cum
Themistocle artemenium duce a grecis confici-
tus fuit.
Euander proprium nomen Carmentis filij: et interpre-
tatur bonus vir. Hic diuina arcadia ad italiam ve-
nit: et ostia tybridis intravit: atq; pulsis ab originib;
in palatino monte consedit: vbi eppidum palanteū
fundauit.
Euaneo es. penult. pro. a quo Euanesco: qd est vanus
fio seu in nihilum redigo. Lactā. lib. vii. Nō est an-
te vitium si visus euaniuit.
Euanidus: sine fructu. Col. libro. iii. Nam quē in pro-
ceritatem extenduntur: euandē sunt: parumq; fru-
ctu ferunt.
Euangelū: latine bona nūciatio. Athanas. in homeliis
λεγειται δε αναγγελωσθαι οτι εν και αγγ-
γελλω οθεν και αγγελος ωρομασθαι εν οτι
εν αρθρο των σωτηριων αναγγελισται ο
πασιν ο υιος του θεου. Quare autem sit bona nū-
ciatio. Euseb. lib. de preparatione sic ostendit. Euan-
gelū dicimus q; eternoz atq; incorruptibilū bo-
norum q; certe suprema et maxima sunt: et ex antiquis
simis p:dicta rēponibus: nuper dō splendorē sui orbe
illustrantia cunctis hoībus annunciat qd non. occas
caducasq; huius seculi diuitias: nec breuē hanc calar-
mitosamq; vitā: nec instabilia corporis cōmoda: sed
animarū q; intellectuales substantię sunt: a quib; etiā
corporū bona quasi vmbra cōsequētia dependent:
summā / propriāq; nobis affert felicitatem.
Euapelos. penel. pro. solidos et amātes dictos refert
Photion grammaticus.
Euar: interiectio exultantis. Plaut. Euar iurgio vorem
tandem a: egi: fuit etiā nomen regis indię qui de vir-
tutibus gēmarū scripsit ad Heronē: quē habet tēpe-
state nostra Petrus bonus aduocarius cuius ferra-
riensis astrononus in omni seculo admirandus.
Euboea: nomen insule et ciuitatis i ea sitę. Hinc Euboi-
cum mare qd duplex ē: dicit. Aliud in egeo: aliud in
campano seu thulco. Quod in egeo: euboe adiacet
insule / a qua denotatū est. Quod autē in Tuf. hō Eu-
marā baiorūq; alluit oram ab euboicis aduenis et cu-
marum conditoribus nuncupatā.
Eubulus. pe. cor. nomen historici: qui historiam Vi-
trę multis voluminibus explicuit.
Eucharistia: latine bona gratia. ex ευ et χαρις gratia

gratitudo et gratificatio. Eucharistia gratias ago. Eucharisticon. liber in quo gratias redduntur.

Euchion: nomen bacchi: deductum ab εὐχῆ qd votus et precē indicat: quasi dignus sit voto.

Euchile: res dicuntur que sunt boni succi: ut est caseus mollior: caseus vero verus a Λοζ. cello numerat inter res caseas: cochylas. i. que sunt mali succi.

Eucledes penultima. producta: nomen geometre insignis ab oppido Megaris quod Ἰσθμο adiacet: et Plutarcho auctore Socrati contemporanei. Sed videatur ne errent: nam Proclus interpret faciens quatuor libros in prima librum Eucledis: ita scribit: οὗ ποτ' αὐδ' τοῦ σωφρονεῖς ἑρσοῦ ἐστὶν εὐκλείης Δησὶ οὐ τὰ στοιχεῖα συγγαγῶν γεγραφεῖν ἀλλὰ πολλὰ ἀλλοῦ καί.

Eudemonidas: nomen viri proprium: et latine dicitur bene intelligens.

Eudamidas penultima correpta: nomen filii archidaemi et fratris Algidio.

Eudora penul. pdu. nympha oceani et Terhyos filia. Et interpretari potest bonum donum.

Eudora: bona gloria: Δοξα enim latine gloria dicitur et opinio.

Eudorus: bene gloriosus: quasi gloria insignis: proprium nomen Echinos filii: qui patria Eudius geometres et astrologus: summus medicus: Socratis auditor: qui primus annum composuit. Scripsit leges: et de geometria atque astrologia libros edidit. Fuit et alius Eudorus rhodius historicus. Alius scilicet agatodis poeta comicus.

Euebo is. extra verbo. Var. libro. i. de re rust. Quarto eundem fructuosiorē facit: vectur: si vig sunt quae plantis agi facile possint: aut flumina propinqua que navigari possint: quibus verisq; euebi atque inuebi ad multa prodia scimus. Per translationē significat extollo. Unde euectio: extollentia. Aug. lib. v. Confess. Huius est a Eulo romā ad prefectū vrbis: ut illi civitati rhetorice magister traderetur: impetrata etiā publica euectione.

Eumenides seu eumenus: fuit vir Cardianus: qui cura vigilantia patria calliditate et celebritate ingenij omnes macedones superavit: de quo multa a grecis historiis traduntur.

Euenire: est alicui quippiā per sortē venire. Et plerūq; de magistratib; ac puincis dicit. Sal. in Jug. De tellus et Sillan; cōsules designati puincia in se partiuerāt: metelloq; numidia euenerat.

Euentus generis masculini et quarti ordinis: tam in plurali q̄ in singulari dicitur quod casus aut fortuna nobis euenit: tam in bonū q̄ in malum. Cicero libro. i. de ora. At enim quis optime dicit: ita maxime dicēdi difficultas: variōq; euentus orationis/expectationēq; hominū pertinet. Sic dicit Euentū neu. ge. quod in plurali euenta facit. Luc. libro. i. Euentū dici poterit quodcūq; erit actum. Lic. in partitionibus. Si cuiusq; facti et euenti causa ponetur. Idē de diu. Si euentū querimus que exquirunt aurbus. Et ad Atticum. Semp causē euentorū magis mouet q̄ ipsa euenta. Qd est cōtra Hallā et Sipontinū. Aliqñ etiā euentus finis rei dicit. Quid. Careat successib; opto Quisq; ab euentu facta notāda putat.

Euenos penul. pdu. fluuiū a Thracia descendens et calydoniam secans: de quo Quidi libro. ii. Detam. Hic noua repetens patrios cū cōiuge muros Ternerat eueni rapidas ioue natas ad vndas. Hic fluuiū poetę quādoq; centaury vocant.

Euerto: extra verito/eruo/demolio. Unde euerfiones dicte sunt.

Euerro ris. extra seu valde verro. Col. libro. viii. Stabula frequenter euerrenda et purganda: humoq;

omnis vringe deuerrendus est.

Euerriator dicitur: qui iure accepta hereditate iusta facere defuncto debet: que si nō fecerit/ seu quid in ea re turbauerit suo capite luat.

Euestigio aduerbiū dicitur vel quod stans aliq; in eodē vestigio facit. Unde statim dicit. Vel quantū tempus est in vno vestigio faciendo qd est breuissimū. Altra ctū est ab his q̄ se planta mouentes nihil tardant aliquid perficere: et illi negotio qd eis imminet nullam aliā rem antecorant.

Euganei: Genetiarum populi: ab euganea/ hoc est nobilitate cognominati: de quibus Strabo. Plinius/ Livius. Euganei: montes supra Patavium Istriā versus: in quibus abundant pecudes mollissimas lanas facientes. Lucan. Euganeo si vera fides memorantibus augur: Colle sedens aponi terris vbi fumiger erit. Atq; antenorē dispergitur vnda timani. Hinc Euganeus nea. neum. Iuuenalis. Et euganea: quantum mollior agna.

Euge: interiectio assentientis: quasi sponte sua congratulātis. Hic. interpretat Euge eugebū bene: ut est illud Ps. Euge euge viderūt oculi nostri.

Eugium: caro emmula inter cummi symplegadas. Unde scindere eugium est puellam inscindere. Meuius. Sine eugio puellam inuenit. Laberius. Quenam mens que diritas vos suppillatores fecit cū cano eugio velutit?

Euidens penul. core. quod aperte videtur et intelligitur: ab Euido: quod est clare et expresse video. Euidenter: clare.

Euilla: regio ad orientem vergens: quam circūit de paradiſo Babilon egrediens: quem nostri mutato nomine Gangem vocant. In ea aurū preciosum quod bebraice Zaab/ et gemmę preciosissimę: carbūculi/ smaragduliq; nascuntur.

Euiratus: modo cui amputata sunt virilia dicitur: hoc est eunuchatus: modo lasciuus perditus atq; effeminatus. Plaut. Adoleſcens euiratus ac mollis. Ambrosio. Euiratos delicia reddidit. Varro. Euirauit omnes veneri vaga pueros.

Euisero as. vide in dictione Uiscus.

Euito tas. penultima producta: vitam eripio/ vitam spolio: sicut Letare est leto mulcare. Est tamen verus verbi planctus poeticus. Lic. lib. iii. Eusc. De cōfima vidi inflāmare: priamo vita euitari. Euitare etiam dici potest valde vitare/cauere.

Eulogium dicitur benedictum: εὐλογία: benedictio. Eulogos: rationalis. In decretis canonicis Eulogia pro benedictionibus/ siue muneribus que minuiti sacerdotes ad synodū conuenientes maioribus summatibusq; sacerdotib; deputant. Unde. xviii. distin. scribitur. De eulogiis ad sacra concilia deferendis nihil inuenimus a maioribus determinatum.

Eumel: admeti regis Theſſalie et Alceſta vxore filius. Eumenides: furie infernales: latine beniuole et mites dicuntur per contrarium: quasi non mites: εὐμενῆ enim beniuolus.

Eumonides: nomen proprium viri thebani: sicut scribit Plutarchus.

Eunuchus penul. prod. castratus/ ab εὐνῆ quod est cubile: et χυ custodia: quia id hominū genus adhibetur seruandis cubilibus regū: quasi eunecthus et per syncretism eunuchus.

Eunucho as. caſtro. Varro. Quod facit pro sua parte is qui seu eunuchat.

Eunuchigo cas. eiusdem significationis. Hieronymus contra Ioviniam. Sunt eunuchi qui de vxore matris ita nati sunt. Et sunt eunuchi qui ab hominibus eunuchigati sunt: et sunt eunuchi qui se castrauerunt

propter regnum celorum.
 Euoco eas, penult. core, extra voco. Plaut⁹ in Am/
 phi. Euocate huc Gossam. Per translationē est qua
 si extraho. Cicero libro. j. de corpore: cum a re familiari q̄
 mus/ cū a voluptate. i. a corpore: cum a re familiari q̄
 est ministra et famula corporis: cū a rep. cū a negotio
 omni euocamus animū.
 Euocari dicuntur nō qui iusti milites sunt/ sed qui repē
 tina aliqua necessitate ex agris in bellum tumultuarie
 vocant. Idē pro militibus dicebant. Salust⁹. Meū
 quis miles/ neu pro milite.
 Eupalia: nomen vrbis in locride: quam alij Eupalion:
 alij Eupolion vocant.
 Euphemia: nomen mulieris: et latine dicit laus/ fauor.
 Euphemus: boni nominis.
 Euphonia cum accentu in penult. bona sonoris: ut vo
 calitas. Euphonus: cōtinuus.
 Euphranor: nomen statuarij/ laudatissimū Isthmij: de
 quo Quint⁹. lib. xii.
 Euphrates: tis. et euphrate es. pe. produ. fluui⁹ Deso
 potamis in paradiso oriens. Stra. scribit Euphratē
 ex Hippate monte Armenie magnū/ profundū et ce
 terem nasci: exire autē in mare rubrū. Pl⁹ tamen Ba
 byloniā per mediū diuidere: et Tygri coniunctū me
 sopotamiā facere. Salust⁹ quoq; certissimū auctor
 asserit Tygris q̄ Euphratis i Armenia fontes de
 monstrari. Et quo anaduertim⁹ (inq̄t Hiero.) aliter
 de paradiso et fluminib⁹ intelligendū. Boe. Tygris
 et Euphrates vno se fonte resoluit. Euphrates lati
 ne segūditas atq; abūditia fructū dicit. Amb. lib.
 de paradiso. Pleriq; inq̄t euphratē dictū ab euphor
 ia core: hoc est a letitudo: eo q̄ hominē gen⁹ nullo mag⁹
 q̄ iusticia et equitate letetur.
 Euphrosina ē. et euphrosine es. pe. core. fuit vna ex tri
 bus gratiis/ et nomē mulieris. ppriū latine leticia di
 cit: euphrosia exultatio: euphrosin letari est.
 Euphorbium et euphorbia herba/ ab Euphorbio me
 dico Antonij multo fratre dicta: ut inquit Plin⁹ in
 scit in Atlante monte. Hiero. cōtra Goni. Bassilides
 magister luxurie post tot annos ita in Iouinianū q̄t
 in euphorbiū transformatus ē: ut latina quoq; lingua
 haberet heresim suam.
 Euphroion: nomen poetę Chalcidensis quem transu
 lit Gallus. Habebat hic quosdā ita deditos sibi ama
 tores/ ut eum preferrent Ennio/ et reliquis poetis:
 cuiusq; poemata studiose cantarent/ posthabitis alio
 rum poematibus.
 Eupilus: lacus cisalpine gallie: in quē progredit⁹ Lam
 bus in Padum defluens.
 Euprepil: latine decor: ex eu et bonū: et προπρον decēs.
 Euripides: nomen egregij poetę: apud grecos Trage
 dię illustratoris: quam scribere natus annos duo de
 viginti aduersus est: et in spelunca quadam tetra et
 horrida Salaminis insule fertur tragedias scripti
 tasse. Idē vi/ sermone/ et sententiā creberrate ora
 toribus comparandus fertur. Ilica canibus lacerat
 us perit. Unde interpres Euripidis ita scribit: Δι
 ασιβωρ ουρεκεi πεδν εστιν αλσιν φορσι/ ωρ
 εσυ χακαεβρωθν ωσ φαση απο το του αρ
 χελαιου κυρω εφορτοσ εισ θηραυπαρ τα
 ευβδαμν κορτα εσιν γεγυρωσ εσαφν μερερ
 μακεδονια
 Euripi penultima producta: canales seu ductus aqua
 rum aliunde deductarum in sublimē salictium si pau
 lo minutores sunt: quos intra domos romani p̄ pri
 um deducebant. Si autem maiusculi sint: mili dican
 tur. Cicero libro. j. de legibus. Ductus aquarū quos
 isti milos euripolos vocant: quis cum viderit nō irri
 ferit: Euripi quoq; sunt fossę in ludis circundatę pro
 septis: quorum loco temporaria prius clostra fuerūt

auctore Pl⁹. Spartianus in Helloga. Euripio vino
 plenis nauales circenses exhibuit. Quidam euripos
 interpretatur piscinas. Euripus etiā dicit fretū: hoc
 est mare angustum: qualis est Euripus taurominita
 nus in Sicilia/ et alter in Euboea.

Europa: tertia pars orbis: ab Europa Agenoris p̄p̄
 nicum regis filia/ sic appellata. Dicitur autem Euro
 pa/ quicquid terrarum iacet a freto ad Tanaim: et ha
 bet quattuor sinus magnos: quorū primus est a Ba
 ditano freto ad Lacinium vsq; promontoriū Italie
 in locris. Secundus a lacinio ad ipsa epyri acroce
 raunia. Tercius inde ad Hellespontum. Quart⁹ ab
 Hellespōto ad Heotis ostia. Fuit et Europa nomē
 oceani/ et Tethyos filie.

Eurotas penul. produc. nomen fluuij in Laconia: qui
 teste Lilio libro. iij. de bello macedo. vrbem Lace
 demona p̄terfluit. De hoc Eurip⁹. Omnia que p̄p̄
 bo quondā meditare beatus Audij eurotas iussitq;
 ediffere lauros.

Eurus: ventus ab oriente flans: et calidus est. Col. li.
 bro. vj. Euz plerūq; sideris canicule tempore quedā
 partes eius regionis sic infestant euro: quem incolę
 vulturū appellat: ut nisi teguminibus vices opac
 tur: velut balicu flāmeo fructus vrantur. Egeci apel
 lant Apelioten/ q̄ a sole spiret: vā et a latinis eadē ra
 tione Subolanus vocatur.

Euriale: fuit regis Hinois filia: que Mepruno orione
 peperit. Alia fuit Proiet Argiuor regis filia: Alia
 ex tribus Bo: gonibus vna.

Eurialus: nomen vnius ex principib⁹ peloponnesiacis:
 qui argos et propinquas vides incolēbat: et ad Troi
 am cū octoginta nauib⁹ venerūt. Aliū troianū finit
 Arg⁹. Fuit et nomē histrionis. Juue. Mobilis eury
 alū aut mirmillonē exprimat infans.

Euribates: nomē viri iethaci. Quis. Simul eurybates
 me thalibisq; vocarunt.

Euribades teste herodoto fuit ex ducibus persis.

Euribia: nympha que stellis et lucifer genit.

Euryction nomē fabij argentarij: de quo Arg⁹. lib. r.
 Que bonus euryction multo celauerat auro.

Eurycratidas: vir lacedemoni⁹: de quo Plutarchus.

Eurydamas penul. corep. vir troianus: latine dicit la
 te domans. Quidius. Atq; vel eurydamas ter cir
 cum busta thrasylli: est larissis tractus ab hoste ro
 tis. Abi per eurydamanta intelligunt Hectorē qui
 virtute cuncta domitabat.

Eurydame teste herodoto: fuit vxor Leutichidis spar
 tanorum regis.

Eurydice: vxor ophie p̄ q̄ recuperanda ferūt Ophēū
 ad inferos descendisse. Alia fuit Nestoris coniū.

Euriloch⁹ fuit p̄legioz rex: qui Thebas destruxit an
 teq; veniret Ladamus: q̄ eas postea reedificauit.

Eurymedō: nomē patris periboe: et q̄ neptun⁹ genuit
 nausithee regē p̄heacū. Alter fuit atbeniensis dur cū

Eurymone nympha oceanī et tethyos (demosthene.
 filia m̄ leucotboes. Alia fuit apollinis filia q̄ adrastū

argiuor regē et eriphylē amphiarai cōiugē pepit.

Eurypbil⁹ pe. cor. fuit Hercules fil⁹ q̄ regnauit i Eoo
 insula: et cunctoz grecoz augur peritissim⁹ est babi
 tus. Arg⁹. Suspecti eurypbilū scitātū oracula p̄p̄
 bi Dicitimus. Fuere et aliū hoc nomine.

Eurystheus fuit Steneli Hyecnaz regis fil⁹ q̄ Juno
 nis instinctu imperabat Hercules: ut varia mōstra su
 peraret quib⁹ posset perire.

Eurib⁹ pe. cor. oetbalig rex/ et pater Ioles. Hinc eury
 thbis idis. patronymicū femininū. Qui. Eurythidos

ioles/ et infans alcidē. Alter fuit cētaurus.

Eustratus: nomen p̄bi qui in cēbicā Aristotelis sc̄p̄tē
 ab op̄atōs exercitus nomen deductum.

Eustarchius: nomen fuit grāmatici greci.

Euterpe fuit una ex musis et bene τρυπτο delecto quasi sit dona delectatio.

Eutrapelos pe. cor. quidam aiunt significare tricubios. Var. Eutrapelos tonsor dum circuit ora super ci. Vide Pl. lib. vii. circa principium. Alii putant hoc nomen significare apud grecos eum qui facilitate quadam morum praeclatus est: hoc est comis lepidus elegans et facetus. Eutrapelia comitas.

Eutyces pe. cor. nomen fuit heresiarche.

Eutymedon pe. cor. nomen cuiusdam philosophi.

Eutymia animi tranquillitas. Laertius invita Democriti. Finem esse rectam quietem animi statum quem eutymiam dicit dum nullo metu nulla suspitione aut alia quavis perturbatione agitur.

Eupinus pe. pro. mare illud est quod incipit a bosphoro thracio: componit et quod bonum apud nos indicat et eupos bospicium vel amicis quasi bonum sit bospicium: quod per contrarium dicitur est. Nam ibi sunt loca asperissima. Qui. lib. ii. de tristitia. Eupinus falso nomine dictus habet. Sed teste Pl. li. vj. Donec eupinus antea ab inhospitali feritate aeneus appellatus est peculiari inuidia naturae sine villo sine indulgentis audiat maris. Post commercium illarum gentium mollior aliquantulum moribus dicitur est Eupinus.

Eusomum bonum ius. et enim bonum εὐσμός ius quod comeditur.

Eugonos strenuus. εὐγονή cingulum. Nam qui militant cinctos dicimus: discinctos infirmos.

E Ante E

Eratum praeteritum transitivum. Virg. lib. ii. Be. At tribus exactis ubi quarta accesserit estas. Exacti metes dicuntur qui circa partem sunt. Id est. Exactis grauidum cum mensibus errant. Item exactum diligens. Tale. mari. Quia non remotos ab exactissimo cultu ceremoniarum oculos. Itaque exhausti supari. Sene. Et torpellis tepidatibus exactis aliqui in portum venimus. In hunc sensum veteres exactum accipiunt. Habet et alia significatio: de qua in dictione erigo.

Exactor et exactio. vide in dictione erigo is.

Eraduerso appellare. Vide in dictione appellare.

Exaggeratio magna coaceruatio: ponitur pro altitudine et excellentia. Translata sumpta a terra quae exaggerata et in aggerem erecta sustollit in fastigium. Cic. lib. ii. tul. Hoc tibi propono amplitudinem animi et quasi quandam exaggerationem altissimam animi quae maxime eminet in contemnendis et despiciendis doloribus: nam esse omnium rem pulcherrimam. Quare exaggeratione facere dicuntur: quoniam pluribus verbis vnae eadem rem vehementer dicunt: quae res maxime venustat orationem. Apud Latones luculeta illa exaggeratio est. Succidias humanas facis: decem funera facis: decem capita libera interficis: decem hominibus vitam eripis: in dicta causa in iudicatis indenatis.

Exagoge penul. correpta latine educio dicitur. ἀγωγή και αγωγή μελωρεω.

Exagito as. significat vehementer verberare. Tacit. li. vj.

Doctores tres furtas esse dixerunt: quae metes hominum eragitant. Item significat exasperare ad iram prouocare. Val. Tamen quod in tali tempore tanta vis hominis lenienda est eragitanda videbatur.

Exalburno as. vide in dictione Alburnum.

Exalto in altum eleuo. Col. Senus pedum latitudinis sulcos dirigunt: so diutius et exaltant in tres pedes: per translationem significat magnifice laudo.

Exaluminati dicuntur vitiones qui colore praestant.

Examen noua apum soboles quae parentes ex suis aluicibus ad nouas sedes querendas exire cogunt quod hec ita vniuntur: ut simul ligare videantur. Hec solium de apibus sed etiam de vespis et huiusmodi intelligitur.

Rursus examen stilus est in lance siue statera quod pondus se vergit. Virg. lib. i. Suppiter ipse duas equo examine lances. Hec bilancis seu statera lingua ab aliis equameta ab aliis libramenta ab aliis equilibria et trutina dicitur. Unde metaphorice ponitur pro equametro et iudicii inuestigatione. Persi. Examenque improbum in illa Castigas trutina.

Examino as. penult. corre. scruto et inuestigo equameta causa.

Examissim. Vide in dictione Amissus.

Exanimus a. um. et exanimis et hoc exanimis. et exanimatus a. um. ambo duplicem eandemque significationem habent. Licet Ser. velit hoc inter se differre. Exanimus siue exanimis idem est quod mortuus: ut apud Lucret. lib. vii. Et vno ictu exanimem equo precipitaret. Virgil. Exanimis auro corpus vendebat achilles. Interdum idem est quod exterritus. Idem libro iij. Audis exanimis trepidum exterrita cursu. An quibus ora foris sedans et pectora pugnis Per medios ruit. Sic exanimatus non solum pro exterrito siue perturbato: ut Teren. in an. Ibi tu exanimatus panphilus bene dissimulat amorem et celat: indicat sed etiam pro mortuo accipitur: ut apud Lucret. lib. xxi. Nam in ipso portu sospite filio repente oblato conspectu eius expirasse ferunt. Altera cui mors filii falso nuntiata mentem sedentem ad primum conspectum redeuntis filii gaudio nimio exanimata.

Exanimis et hoc exanimale: quod non est animal: vltimum est sine anima. Plau. in bac. Hanc neque bellona mihi vna neque mors credat nil illum exanimale fano: ne ue exheredem fecero vite meae.

Exanimis facio: significat facio: quod i animo volo: ut sit quasi ex sententia animi. Exanimi enim sententia locutio est quotidiana qua vtimur: quando significamus aliquid factum esse prout optamus et volumus. Unde dicimus: Habet vixit ex animi sententia.

Exanimis est: ut natura fert: hoc est ut refert naturalis ingenita actio.

Exanimis as. capis sicut animo: de quo supra. nisi quod expositio significat extra: siue cum animam quis emiserit: siue cum pene animam pauore amiserit. Quando ab animo fit: significat perterreo perturbo. Plau. in aul. Nimis male timui: priusquam intus redire exanimatus fui. Ter. in an. Oratio hec me miseram exanimauit. Quando ab anima est: significat anima prius siue neco. Curtius: Multos exanimauit rigor infolitus niuis: multum aduulsi pedes: plurimorum oculis accipue perniciabilis fuit. Hel. Anus repente filio viso copia atque turba: et quasi ruina incidenti inopinati gaudii oppressa exanimataque est.

Exanio as. Col. lib. vltimo. Et omnem amaritudinem ei et pallore exaniet. Et alibi: Patimur autem non nunquam tota nocte et postero die hanc velut exaniari.

Exanilo as. ab ex et anilo. Prisciano dicente: Anilo per aniloz significat effundo: exaurio: supero. Plaut. in Sti. Ne iste edepol vinum poculo exanclauit. Luce. libro. i. tul. Quod cum exanclauisset omnes labores tum incidere in mortis malum sempiternum. Aliquando exanclare est perire. Lucil. lib. xxi. Quanta cumque modo erumnas: quatosque labores exanclaris. Aliquando pericere: Pac. Non potest menalippe hic sine tua opera exanclari clauus.

Exanthemata appellatur a Plinio eruptiones pituitae: aliquando papulae.

Exarmo as. manufectio. Unde exarmate bestiae per curibus et manufectis. Lampri. in Helio. Habuit leones et leopardos exarmatos in deliciis quos edocitos per mansuetarios subito ad secundam mensam et tertiam mensam iubeat accubere: ignorantibus cunctis quod exarmati essent ad pauorem et ridiculum excitati.

Exaresco/perfecte arefco. Col. lib. iiii. Et sole ac vento penitus ficari atq; exarescere. Cice. papirio. Dein de ipsa illa si qua fuit in me facultas orandi nisi me ad exercitationes retulissim exaruisset. i. oino arida facta fuisset et defecisset.

Exaresio. idem quod exaresco: nisi q; exaresco proprie extrinsecus fit: exaresco intrinsecus: vt de furo mari/ho dicit Pl. lib. xvi. Sed omnibus articulis morborum impositus anteq; exarescat.

Exaro as. penul. produ. perfecte aro. sed per translationem significat scribo. Qui enim stilo scribit in codicillis: huiusmodi sulcos instar aratorum ducere videntur. Cice. Comificio. Nec cu esset in senatu exarant.

Ex asse/duo partes sunt/ significatq; ex tota hereditate que dicitur as assis: que pluribus modis diuidebatur. Unde dicimus: Nec ex asse heres relictus est: id est ex toto. Bar. libro. vii. Veredem fabius labie/num ex asse reliquit.

Exauctoratio as. penul. produ. significat ab auctoramento: hoc est obligatione militari atq; stipendio libero: priusq; a quo exauctorati milites dicuntur qui missionem habuerunt. Et quis frequenter cum dedecore exauctorare dicitur: perfecte tamen significat missos facere a militia milites citra vituperationem. Lilius lib. xvi. Colonu exercitus qui viuo graccho summa fide stipendia fecerat/ velut exauctoratus morte ducis ab signis discessit. Et libro. xvi. Cum discessisset exauctorato dimisit. Alpi. Exauctorare interpretatur insignia militaria detrabere: quod cum infamia conficitur: vt est apud Lamprius. qui scribit Alexandrum tumultuantes legiones exauctorauisse.

Exaudio/perfectio audiendi denotat: et hoc duobus modis. Vno cum quod petimus impetramus. Unde dicere solemus: vt nos exaudire digneris. Virg. Et nulli exaudita deorum vota precorq; meq. Alio cum proximae leuementur audio. Lilius libro. i. Equite clara increpans voce vt hostes exaudirent redire in prelium iubet. Terentius in hecy. Cereor: si clamore et hic trebro exaudiat ne parturire intelligat.

Exbalisto as. a balista fit/ et significat decipio. Plautus. Ego hunc comune meum atq; nostre omnium hostem exbalistabo lepidus. ατο του βαλλω λευεσαι και αλλο τον το σκορπιος απο του σκορπιου το ατοσ κελαρ yv α. ita scribit Dicheal etymologicus et balista est maioru tormentoru genus vnam bicola dicebat aut nostri.

Excalfacio et excalfactio. vide in dictioe calefacio.

Excandefco is. et excandefacio. Vide in dictioe candeo. **Excandescencia**. ab apul. libro de dog. platonis appellatur ea anime pars: que irritabilis est/ habens domicilium in corde: quam alio nomine irascencia nominat que iracundia a Cicerone dicta est in prima tusculana a furore et impetu anime ducto vocabulo vt inquit Plato in Cratilo.

Excanto as. significat quod incantatu est alio incantamento libero: quod et recanto dicitur. Pl. lib. xviii. Qui fruges excantasset. De recanto idem: Non pauci et serpentes ipsos recantari putant. Aliquando excantare capitur pro excludere. Plau. Nam crede cuius cor excantare potest.

Excerebro as. cerebri excipio: vt apud Esaiam. Qui macerat pecus quasi qui excerebret.

Excetra/dicta est hydra/ q; vno ceto capite tria excrecebant. Plau. in persa. Cum excetra/ cum ant heo delictari manelim q; cum amore. Sed vocabulo dicit echidna. Quidius. Pars quora lerne serpens eris vnus echidne. Scribit Diodo. Hercules debellasse hydrum non solum ferro: sed etiam flammis adhibito foalo qui incisam ceruicem ardere face e vestigio inureret. Constat p; hystoricos hydrum in lerna ar/

guorum palude exstitisse aquas euomentem que vastabant vicinas ciuitates: in qua vno metu clausa multum erumpebant. Quod hercules videns loca ipsa exussit: et sic aque meatus clausit. Nam hydra ατο του υδρος οιδ est ab aqua nomen accepit. Plaro asserit in Eubydemo hydra fuisse callidissimam sophistam/ cui pter sapientia pro vno sermone capite animputato multa repululabant.

Excedo is. penul. pro. discedo/ egredior. Cice. Profectura et meditatione obeudi sui muneris excedit. Item vltra cedo transeo. Col. lib. vii. Cum serine annos decem fetibus inutiles sunt. Plautus. aul. Istic adesto si hercle tu ex isthoc loco digitum tranuersum aut vnguē latū excelleris. Itē supero: vt Cice. excedit omnes eloquentia.

Excido is. penul. co. ab ex et cado. a in i mutata preteritum excidi supinū excalum facit/ significatq; deorsus cado. Virg. lib. ii. geor. Nam sepe incautus pastoribus excidit ignis. Unde per translationem excidere animo est i obliuione dare. Idem: Necdū etiā cause irarum seuius dolores exciderant animo. Interdū discere sentire. Luca. lib. xviii. Ego ab archolocho excido.

Excido is. penul. produ. excidi excilum/ extra vel de alio quo cedo et penitus destruo. Cice. lib. ii. offi. Neclapides ex terra exciderentur ad vsum nostrum necessarii. Idem in Lato. Quo modo carthagini maleiam diu cogitant bellū inferatur multo tempore ante denuncio: de qua vereri non ante desinam q; illam excisam cognouero.

Excidiu et excidio/ ab excido deduci manifestū est pro peremptione/ et quasi nece vrbis aut provincie vt cū celsis hominibus magna ad solum deducuntur. Nec etiam a cedendo dici videri possunt.

Exciso as. penult. produ. lano/ verbo/ et quod vultgo dicit stratio frapo. Plau. i. cifi. Capillo scisso atq; excisatis auribus.

Excello is. exculi excelsum: et excelleo es. excellui. significat supero. Accia. lib. vii. Qui omnes licet eloquentia excelluerit. Dine excellus magnus Sel. lib. j. Et to fuisse hercule corpore excelliorem.

Exerno is. purgamenta ventris emito. Cels. lib. iiii. Quonia postea modo in inferiores partes ea que excretur sumus emittit. Dine excrementū purgamentum et sterces. Unde Pl. lib. i. scribit q; quia conuexcrementis calciamenta sedauerit a menippe exanimatus sit. Proprie tamen exernere est extra cernere/ quod vernacula lingua dicimur. Cernit fora Col. libro. ii. Itaq; in area detricta frumenta sic aggeranda: vt omni flatu possint exerni.

Exerpo is. pti. prum. significat secernendo/ extraho. Unde excerpta dicimus que ex libro velut flosculos extrahimus.

Excipio is. penul. corre. extra capio. Cice. lib. iiii. M si solū eos diceret miseros quibus motū dū essent minem tu quidem eorum qui viuere exciperes. Aliquando excipere est se ad aliquē recipere: et proprie excipiuntur cadentes/ aut in calamitatem collapsi. Lactan. libro. ii. Hunc errantē atq; inopem sanus excipit. Virg. lib. ii. Deu quis te casus deiecit cōiuge tanto Excipit. Aliquādo aliquid recipere. Aug. ii. v. con. Et dum cor aperit ad excipiendū dū diceret pariter intrabat. Aliquādo inquirere. Cice. libro ii. de ora. Quēdā dari ex hac vita ad pertiendos animos hominū et ad excipiendas eorum voluntates. Aliquādo separare. Virg. lib. ii. Ipsum illū clypeū cristasq; ruētis excipia forti. Aliquādo per doli capere/ opprimere. Idem: Excipit incautum patralq; obtruncat ad aras. Aliquādo colligere. Bar. Gen tris onus misero: nec tepudet excipis auro. Aliquādo abscondere. Plau. in aul. Ne parem tibi ab eo/

Indipiscēs neq̄ furem excipies.

Excipio/exclusio que sicuti vlpianus docet interpo-
nitur actioni cuiuslibet rei ad excludendū id quod in
intentionē condēnationēq̄ deductū est.

Excipio as/sepe extra capio/vel ad me frequenter tra-
ho. Licet in parad. Et videat aliquē summis populi
beneficijs vltimū: barbarulos mullos exceptentem de
piscina. Virg. lib. iij. geor. Dre omēs verſe in ſephi
rum ſtante rupibus alnis. Exceptatq̄ leuis auras et ſe
pe ſine vllis Cōiūgus vento grauide mirabile dictu
id eſt frequēter ad ſe trahunt et capiunt.

Excipiu qd excipit ſicut precipiu qd ante capit.

Excipula/ab excipio ſicut decipula a decipio: et eſt ſe-
ptum ex arundinibus cōtextis ad capiendos piſces.
Pli. Diemato lacu fluctibꝫ glomerate voluunt an-
guille in tantū mirabili multitudine: vt in excipulis
eius luminis ob hoc cipiunt ſabuitatis/ſingulorū mi-
lium globi reperantur.

Exciteo as/excui excitiū excitum/extra moueo. ſeſtus
Exciet/excuiet.

Excio is/excui vel exciū excitiū/extra voco vel extra ſeu
valide cōmoueo. Plaut. in aſi. Et mihi excuiſti la-
chrymas. i. cōmouitſti. Et in epi. Quid eſt pax q̄ me
excuiſti aſi edes. De. Et matrē tuā videas. i. euoca/
ſti. Excire autē/epergeſcere eſt. Liui. lib. j. Hercu-
les ad pumam aurozā ſomno excitus.

Excito as/penul. core. frequentatiuū. Ter. in. beau.
Nū vides ſtrum mali ex ea re excites. Pro eperge/
ſcio. Damalus ad Hiero. Domine te et longo ſa-
te mpoze legē potius q̄ ſcribentē quēſtūculis ad
te miſſis excitare diſpoſui. Pro prouoco ſollicito ve
ſol. lib. j. Nam cum certamine opus excitetur/tum
inſeſantis animaduſerſio iuſta eſt et ſine querela vide-
tur adhiberi.

Exclamare/vocemagna clamare. Plaut. in am. Ibi ne-
ſcio quis maxima voce exclamat. Itē exclamare al-
te vocare. Idē in eadem. Dum hec agitur voce cla-
ra exclamat vox tuam. Exclamationes fieri ſolēt ſi
ne aliquo adminiculo/modo per nominationū/modo
per aculaſtiū/modo per vocatiū.

Excludo is/penul. produ. extra claudo eſcio. Plaut.
in aſi. Homo hercle hinc excludus eſt foras. Hiero.
Philippū regem macedonū introeuntē ex moze cu-
biculum vroz irata excludit: Per trāſlationē excludere
ponitur pro liberare. Actius. Quia virtute hic ſe
ſeruitute excludit. Item pincubādo pullū emittere.
ſol. lib. ix. Veteranas auis ad rem eligi oportebit
que iam ſepius id fecerint/mozeſq̄ eaz maxime per-
noſci. quoniam alię melius excludant: alię editos pul-
los cōmodius educant. Idē Colūbe excludunt vige:
ſimo die. Sic excludere/emnere et apparere quod
idem fere eſt quod emittere: vt in Ds. Excludantur
in probati ſunt argento. Unde dicitur et in arte ar-
gentaria excludoſes: id eſt ex quadā conſuſione maſſe
ad ſue forme expreſſioſes.

Excolo is/penul. core. Liui. Excolū perfecte adoro.
Lactan. lib. vj. Nam ſi deozū cultores ſimulacra in-
ſenſibilia excolūt: quicquid precioſi habēt in ea cō-
ſerunt. Habet et reliquas ſignificatiōes quas color
ſed proſectas ratione prepoſitiōis ex.

Excompoſito ſm ordinem datum. Liui. Tum excom/
poſito orta viſ/ſignoz dato iuuetus romana ad ra-
piendas virgines diſcurrat.

Excortio as. vide in dictione corium.

Excors/extra cor: quaſi ſine corde: hoc eſt animo quo
ſapimus. In corde eſt vt inquit Pli. habitat mens.
Unde ponitur pro inſipiente. Lactā. lib. iij. In quo
alios non exordes tān fuiſſe arbitro: ſed etiam im-
pios q̄ in ſecreta celeſtis illius prouidentie curioſos
oculos voluerunt immittere.

Excreare eſt quadā vi expuere. Celſus. Et interdū ali-
quid purulenti excreat.

Excreſcere/valde ſine extra creſcere. Col. lib. v. Si ſa-
tis excreuerint iugo ſupponantur.

Excretū ſupinū ab excerno/ſignificat egeſtū. Unde ex-
creta tritici dicuntur/vulgo granacia: hoc eſt que ex
incermiculo pro immundis ſepōntur. Col. lib. viij.
Ibi annona eſt cario: excreta tritici minuz cōmode
dantur gallinis. Ibi excreta nomen. Participiū po-
eſt: vbi paulo poſt ait. Furfures a farina excreti. Ex-
cretū po ſupinū ab excreſco/ſignificat qd valde cre-
uit. Virg. lib. iij. geor. Vult iam excretos probi-
bent a matribus hēdos.

Excubo as/penul. core. vigilo/cuſtodia ſacio et quaſi
minime iaceo: vt milites extra caſtra vel extra tento-
rium ad imperatoris cuſtodia noctu armati pſidēt.
Sal. in Ju. Nec ſecus q̄ ſi iter faceret caſtra muni-
re: excubiti in porta/cobozes ex legionibus p caſtrū
equites auxiliarios mittere. Liui. Ptolemeū acleo/
natum excubantes ad cubiculi limē excitauerūt.

Excubie/vigilie: licet vigilie tm nocturne dicantur. Excu-
bie et diurne et nocturne.

Excubitoz/qui excubat. vnde gallus dicitur excubitoz
qui perugil bozas cantu indicat.

Excudo is/penul. produ. ſi. vel excudi ſum. cudēdo eli-
cio. Vir. Et primū ſilicis ſcintilla excudit achates.
Per trāſlationē. Lactā. de opi. Proſiteor nulla me
neceſſitate vel rei vltēporis impediri q̄ minus aliq̄
excudam quo philoſophi ſecte noſtre quā tuemur in-
ſtructiones/doctozesq̄ in poſterum ſiāt. Sic Virgī-
lius. Et varias vſus meditando excuderet artes: id
eſt ſtudioſe reperiret. Excudere etiā dicuntur galling
oua/quādo ex eis pulli naſcuntur/quod et excludere di-
cimus. Col. lib. ix. Negat anſer aliena excudere oua
niſi ſubiecta ſua quoz habuerit.

Excuso as/penul. produ. obiectū crimē purgo et a me
repello. Lic. Nulla eſt excuſatio peccati ſi amici cau-
ſa peccaueris. Et excuſare eſt afferre i excuſationē id
quod peccandi cauſam prebuit: qd potius per accu-
ſo dici debere videtur: veluti ſi latrones aut lumina
impedimēto fuerūt ne ad diez adeſſe poſſem. Eo mo-
do quo Quint. Tu tamē ſi interpellatus tēpeſtatibꝫ
ſerius veniſſes excuſares mare et ambiguos ſat. i.
mare in excuſationē adduceres. Liui. de Torquato.
Oculoz valitudine excuſauit.

Excusabile/qd excuſatione dignum eſt.

Excusatorius a. um. quod ad excuſationem pertinet: vt
excusatoria epistoła.

Excutio as/penul. core. ſi. ſum. ab ex et quatio/ſignifi-
cat qd vernacula lingua dicimus ſcolare. Virg. lib.
xij. Summaſq̄ excuſſit vertice criſtas. Plaut. Excude/
dum palliū. Per trāſlationē ſignificat eſcio/emit-
to. Plaut. in aul. Vbi miſero cerebrū excutunt tua
dicta foroz. Lapides loqueris. i. frangunt. Virg. lib. ix.
Excuiſus acoteus luminis in mozem. Item deſicio.
Hinc excuſſores equi dicūt q̄ ſeſſore deſiciūt. Pli.
Excuiſſo circenſibus auriga cucurriſſe excuſſores con-
ſtat et primatū obtinuiſſe. Itē eligo. Lic. lib. xij. phil.
Iuuentutē omnē ex tota italia excuſſimus.

Excuiſſoriū cribrū. vide in dictione ſubcerniculū.

Excuiſſio ab ex et diſ et quatio ſignificat perfecte diſ-
cutio. Hieronymus ad ctheſi. Tum hec ſe ita habet/
ant. puoco aduerſarios vt omnes retro cartulas ex/
diſcutiāt: ſi qd in meo ingentolo vitū repererint p/
ferant in medium.

Exdoſuo as. doſum cōfringo vel doſo nudo. Plaut.
tus in aul. Tu macherio congrum murenā exdoſ/
ſua quantum potes. Hec duo preter regulam com-
ponuntur cum ex. Non enim ex ſede componit cum
q̄ vt educo.

Ereco as. pe. cor. ab ex et seco: sed s' abijciē / et significat
exco: extra seco. Colu. lib. iij. Arbores quā inferere
vales / diligēter exco: ea parte que maxime nitida
et sine cicatrice est: dabilis operā / ne librū ledas.

Ereco as. penul. cor. ab ex et sacro abiecta s' et in e mu
tatur. Dicitur et exco: deponēs / pro horron et ab
ominatiōi habeo: qd est magis in vlu. Virgi. Et ter
ram altricem seu exco:ramur vlytis.

Eredo is. penul. cor. vel ex et cōdo / cōsumo. Pli. lib.
xvj. Mascuntur quoq; in sanguine ipso hominis ani
malia exco:ra corpus. Lice. lib. iij. rus. Egritudo lace
rat exco: aiam / planeq; plicet. Aliqñ exco:re est exco:
seu de aliquo vase edere. Ter. in pbor. Tu tibi hoc
intristi tibi omne est exco:ndū.

Eredra / loc' spatiosus quasi tricliniū: que quasi ad oc
cidentem versa esse solebat. Lice. lib. iij. de ora. Tūc
dedita opera quiescētibus alijs in eā iam exco:drā ve
nilem qua Crassus postico lectulo requievisset. Die
ro. ad Eusto. Si quis exco:re egrotare / trāfferet ad
exco:ram latiorē et tanto sentī ministerio confouetur
ut nec delicias vrbū / nec matris querat affectū. Vi
chalis autem etymologicus. ἐρεδρα τόπος τρι
κλινος τοῦ ἐκείνου ἐλαίου καὶ στυρεῖς καὶ καφεῖας
παροῦς τοῦ ἐλαίου ἐν τῷ μελλωμένῳ.

Exempli inquit festus quod sequamur aut vitemus.
Exemplar ex quo simile faciam'. Pli. lib. xvj. Sūe
qui venerē dīane illo pictā exemplari putant. Sed
sepe confunduntur: ut exemplū sit ex quo simile faci
amus. Sal. Litteras quas sibi noie. Latine reddi
tas dicebat exemplū eārū infra scriptū est: id est eaz
forma infra scripta est. Quintil. li. x. Sic litteraz du
ctus vt scribendi fiat vltus pueri sequitur. Sic musi
ci vocem dicentiū: Pictores opera priorū. Rustici
probata experimēto culturā in exemplū intuent. Ci
cc. Apio. Et litteris quarū ad me exemplum misisti.
Qui. de tri. Pluribus exemplis scripta fuisse reo.
Ponitur nōnūq; pro eodē. Lice. pro Dure. Do
mestici te habere dixisti exemplū ad imitādū. Et ite
rum: Ad imitādū dō tam mihi propositū exemplar
illud est qd tibi. Dicit et exemplariū pro exemplari.
Pli. Iuba hoc omisit in hoc tractatu exemplariū vi
tiosum est. Sciendū tamē qd exemplū dicit quādoq;
gravis pena que potest ceteris documento esse. Ter.
ren. in eu. Que futura esse debent exempla in eū indi
gna. Rursum exemplū dicitur illud qd addibet rei
aut pbande aut omāde causa. Unde pars phatidis
vocatur ab exemplis. Et in elocutione exemplū inter
ornamēta numerat: pro quo exemplar dici non pōt.
Similiter exemplū vocat qd vulgo dicit monstra.
Lice. Si qd purpurā aut aliud cūppia vendēs dicat:
sume a me: sed huius exēplū aliunde rogabo tibi qd
ostendā: aut si aceruus dicant se tritici habere et eoz
exemplū pugno non habent qd ostendant.

Exemptus. vide in dictione Eximo.

Erequis pe. cor. significat pñcio et executioni mando.
Apul. Neg in tenebris sed in ppatulo iussa dñi ere
quebar. Quis declaro expro. Lice. Car. Habeo
multa occultiora que vix verbis erequi possim.

Erequis / funebre officii: qd. s. in funere erequimur: ab
eo dicit qd hoies pompā post sequunt. Hinc ereqor
qd est erequias facio: vt erequis pūmoz. Car. Ip̄m
propter ius liberti semitracti erequiatur. Hec etiaz
parētia et iusta dicebantur.

Ereco es. cui. exercitiū ab ex et arceo / quasi extra ar
ceo. pmo / fatigo. Teren. in adel. I sane ego te exerce
bo hodie vt dignus es silicerniū. Quādoq; exercere
est in operā ponere. Virgi. lib. iij. geo. Exercere vi
ri tauros. Quādoq; tractare. Col. li. iij. Qui vt bo
nas ac delicatas artes exercuerit. Quādoq; habere.
Sal. Surgit / discordias simplicitates cum hostib' ex

ercebant. Quādoq; lucrari. Ter. in beau. Ancillas
seruos nisi eos qui opere rustico faciundo facile sum
ptum exco:cent suū omnes produxi ac vēdidi. Quā
doq; probe terrā colere. Virgi. li. i. geo. Exercetaz
frequēs atq; imperat aruis. Hierony. a simili in p̄sa.
psalmoz. Logitis ergo vt veluti quiddā nouale. p/
scissus iā arui exco:ceat: et obliq; sulcis renascētes era
dicē. Quādoq; insequi. Virgi. Tūm vos o tyrū stir
pem et genus omne futurum exco:rete odiis.

Exco:to as. frequētatiū. Lice. pro cluē. Hōmo in p̄i
mis ingeniosus et in dicēdo exco:titatus. Hinc exco:
tatio. de qua idem lib. i. ad heren. Exco:titatio est alii
diuus vltus consuetudoq; dicendi.

Exco:tiū est ipse act' et vltus exco:ti opandiq;
Exco:tiū aum. participiū: vt homo exco:tiū qd multē
negocijs alluctus sit et experitiā doctus et detritus.
Sel. Aderat forte ibi amicus noster homo lectione
multa exco:ti: cui plerazq; omnia veterū litterarū q̄st
ta meditata euigilataq; erant. Lice. lib. v. rus. Alus
est in exco:tiū pro non exco:tiū cum ait: Aldepiā /
dē ferūt nō ignobilē nec in exco:tiū philosophū. Ali
quando exco:tiū sumitur pro fatigato et in laborib'
allucto. Virgi. li. iij. Mātē iliacis exco:te fatis. Ali
quando pro durato: vt cum quis diu se exco:ti dū
rus: hoc est robustus factus est corpore in laborib'
perferendis. Sal. in Jug. Mabdalla exco:tiū corpore
re. i. solidato: vt exponit Nonius.

Exco:tiū us nomen significat militum copiā ab ex
cendo: qd vt inquit Var. sit melior. Tace. lib. ii. Mu
mer' militū exco:titat: vnde ex re ipsa atq; ope exco:
tiū nomen accepit: vt ei nunq; liceat obliuisci quod
vocabat. Docet etiā vegetius romanos milites tū
veteranos qd tyrones exco:teri solitos ad omne gen'
armozum. Omnes enī artes iugibus exco:tijs pro
ficiunt: cuncta exco:titatiōe cōualefcunt: vt merito di
ctum sit quodiana exco:titat ad sanitatē plus p̄desse
q̄ medicos. Et non vnā coportē neq; vnā alā / sed nu
meros multos militū exco:tiū esse Alpiā. scribit.

Exco:tiū / qui. qd exco:ti.

Exco:ti is. iij. ium. ab ex et sarcio componitur et signi
ficat sarcio.

Exco:tero as. pe. pro. perforo. Plau. in epi. Acutū cul
trum habeo qui exco:teret maritū senis.

Ereco is. extra eo: egredior et cōstruit tam cū actō qd cū
ablatiuo: vt ereco domū et ereco domo. p translationē
exire est liberari. Luc. lib. xvj. Me hoc faciat atq;
erumna exco:ti. Item vitare. Virgi. lib. v. Corpo
re tela modo atq; oculis vigilantibus exco:ti. Item ex
pere: vt apud euudem libro. ii. Non sic aggerib' ru
pis cum spumeus amnis exco:ti. Exire de potestate si
gnificat mentis impotē fieri. Lice. lib. iij. rus. Itaq;
iratos p̄prie dicimus exco:ti de potestate: id est de cō
silio / de ratione / de mente.

Ereco is. penul. core. exco:tiū exco:tiū ab ex et sero signi
ficat extra bo / emitto / eleuo / nudo. Sta. Fulgentēq;
exco:tiū ensem. Qui. lib. j. fas. Credibile est illos parit
vltusq; iocisq;. Altiū humanis exco:tiū caput. Idē
Exco:tiū hec humerū vestes trahit ille per altas. Col.
lib. viij. posuit pro ereco / cum ait: Nam dum vincula
exco:tere conantur / non quiescunt.

Ereco as. ab ereco. Virgi. lib. iij. At scyllam cecis co
hibet / pelunca latebris. Ora exco:tantem et naues in
sara trahentem.

Ereco / significat purgo: a quo Exco:ti us. p purgatione.

Ereco:drare. vide in dictione ab dico.

Ereco as. penul. pro. extra halo / spiro. Lactā. lib. viij.
Quos autē morbus interimit spiritū diutius ereco:
lant. Vir. lib. viij. Senas ereco:lat opaca mēphitim.
Ereco:tiū is. proius euacio finio. Virgi. lib. iij. Hec
quibus ille iactat fatis que bella ereco:la cane bat.

In de inebriatus pro infinito. Sic dicimus: Grati-
as deo inebriatus replico.

Exherbare: est herbas extirpare. Col. li. v. Perticulis
fere salix eundem agrum quem vimalis desiderat meli-
or tamen riguo prouenit: atque ea taleis cōserit et cum
germinauit ad vna perticā sumitur: crebroq; fo di-
tur atq; exherbat: nec minus q; vinea pampinat. Et
alibi: Exherbandus est locus.

Exhibeo es. pe. cor. pro et in publicū deduco: et vi-
dendi sagēdis hoīs facultatē p̄beo vel reostendo
quasi extra secretū habeo. Paulus: Exhibere est face-
re in publicū potestātē: vt ei qui agit expertū sit co-
pia. Exhibere negociū est laborē vel molestia affice-
re. Cice. lib. iij. offi. Quod cum audisset adolescēs ne-
gociū exhiberi patrī.

Exhorreo a quo exhorresco pro expauesco. Plan. Li-
ceroni. Sed non possum nō exhorrescere si qd intra-
cutē subest vulneris qd pū nocere potest q; sciri cu-
rariq; possit. Ibi passius. Virgil. actiue dixit lib. viij.
Adueniat vultus neue exhorrescat amicos.

Exhibilo as. penul. cor. significat cū sono vocis et po-
pulari tumultuariāq; sibilatōe expello: derideo. Li-
ce. Iulio si paulum se moueat extra numerum aut
si versus pronuntiatus vna syllaba breuior: aut lōgi-
or exhibatur atq; exploditur.

Exigo is. penul. cor. eregi: exactum: excludo: eicio: ex-
pello: quasi extra ago. Plau. Itaq; omnes eregit fo-
ras. Et erigere est debitiū repetere. Li. C. alio. Lōgio-
res expectabo vel poti⁹ erigā. Nunc erigere pecuniā
dicimur q; nobis debet. Et exactores vocātur q; pe-
cunias erigunt. Interdū est conuenienter postulare.
Tacit. lib. iij. Sapientia spectat ad filios que erigit
amorē. Interdū vehementer et cum instantia postu-
lare. Ibero. in pio. Tobie: Virari nō desino exacti-
onis vestre instantia. Eregilis est libi chaldeo ser-
mone scptū ad latinū itū trahā. Interdū agere seu
traducere. Teren. in hecy. Illiq; exopto vt reliquā
vitā erigat. Interdum perdiscere: inquirere. Virgil.
Querere cōstituit locisq; exacta referre. Sue. in Ce-
sare Britanniā penile spe margaritarū: quarū ampli-
tudine cōferentē interdū sua manu eregisse pondus.
Interdū facere. Virgi. Quos improba ventris ere-
git cecoa rabies. Interdū definire cōstituere. Idem
lib. iij. Decreuitq; mori secū ipā modiq; eregit. In-
terdum cōplere. Plau. in am. Venies iam tibi era-
ctos esse vides. Interdum vi extorquere. Cice. lib. de
di. Et cū est tritici modi⁹ sesteris duob⁹ p frumēto
in modios singulos duodenos sesteris eregisse.

Exitium ab ereo is. festus: Exitium antiqui ponebāt
pro exitu: nūc exitum pessimū exitum dicim⁹. Unde
et mors dicitur aliquando calamitas. Ter. in pho-
Quod ego nūc subito huic exitio remedium inueniā
miser: Colu. lib. i. Sic emunita sola et latera hoireo
rum prohibet curculionē: quod genus exitii cum in-
cidit mlti opinant arceri posse si erege fruges in ho-
reo ventilentur et quasi refrigerentur.

Exitiale: mortiferum: calamitosus: damnosus. Plu-
lib. viij. Ille contra vinā spargit prudens hāc quoq;
leoni exitiale. Virgil. lib. vj. Sed me facta mea et
scelus exitiale lacene.

Exitiabile: idem qd exitiale. Qui. lib. vj. met. Dumq;
manu tentat trahere exitiabile ferrum.

Exilio is. penul. cor. ab ex et salio: significat exeo et q;
si saltando proumpo. Cicero Tyrōni. Tibi crede-
tuis et illius litteris perfectis exilii gaudio. Qui⁹ re-
quentatium est exilio.

Exilium priuatio patrie: quasi extra solum. Seneca i n
lib. de consolatione apud albinam matrem exiliū dis-
tinctus ait. Exilium nempe loci cōmutatio est. Hanc
cōmutatiōe loci aliquādo sequitur in cōmoda pau-

perta s ignominia cōtēptus quibus detractis nihil
est quod magnopere exilium sit pertimescendus: nec
cōmutatio loci onerosa. Assiduus enim est humani
generis discursus et naturalis quedam irritatio ani-
mis mortaliū inesse creditur cōmutandi sedes et tras-
ferendi domicilia.

Exilio: aris. exul fio. Unde scribit de Iohāne aposto-
lo: Domitianus iniecit eum exiliari.

Exilicus a. um. quod ad exilium pertinet: vt exilica cau-
sa que aduersus exules agitur.

Eximo is. penul. cor. ab ex et emo: significat exipio seu
aufero. Ter. Tibi inueniā p̄p̄bilū: vt egritudi-
nem in q nūc est erimā atq; expleā eim gaudio. Au-
lib. viij. con. De vinculo desiderij cōcubitus quo ar-
ctissimo tenebar: et seculariū negociorū seruitute quē
admodū me eximeris narrabo. An exēpti dicuntur
exēpti. Exēptus apud iuriscōsultos dicit q a suo iu-
dice siue iurisdicōe ordinariū subductus est.

Exempale penul. cor. qd auferri et eximi pōt. Col. lib.
ij. Quadratē pertice parillis superponuntur: vt autē
recipiat assilientem. Sed idcirco sunt exēptibiles vt
cum res erigit a parillis deductū liberum aditum cō-
uerentibus stabulum p̄beant.

Eximium: excellens: egregiū ab eo q in sacrificijs opti-
mum pecus de grege eximebat: vel q eximia specie
animali numini offerendum. Et eximij porci dicebā-
tur maiores qui ad sacrificandum electi erant signa-
ti macula aut nota: sicut egregie oues et grege electe.
Nam quod a vulgo exemptum est: singulare dicit q
in aliorum ordinem non sit redigendum. An Virg.
Eximias hostias dixit q ad sacrificiū destinatē eximā-
tur a grege. vt Quattuor eximios p̄stanti corpore
tauros. Dicit et in malū. Cice. in ver. Sin hanc vos
in rege tam eximā iniuriā tam acerba neglexisse.

Exinde: pro erinde: propter hoc quapropter. Ideo Li-
ui. lib. i. Egit paulo ante animus inter fidenatē ro-
manāq; rem accipitē gelistū: ita iam corpus passim
distrahēdū dabis. Exin duabus admotis quadrigis
in curru earum distentum illigat Verum.

Exinatio is ab ex et inano: euacuatio: attenuatio: et ad nubi-
lum redigio.

Exinsperato: aduerbiū quod non sperabatur. Liui⁹
lib. i. Tum clamore qualis ex insperato fauentū so-
let romani adiuuant militem suum.

Exis: dictio greca ἐξ: qua significatur habitus. Plu-
in epistolis: Ad tantā ex studio et exercitatioe per-
uenit: sed cum b heris. αὐτοῦ τοῦ ἐξ.

Existimo as. penul. cor. puro: iudico: et quasi ex estima-
tione statuo atq; decerno. Nunc existimatio q fere sem-
per passus significationis est: et p reputatione ac bo-
na fama capit: vt homo magne existimationis: id est
de quo omnes bñ opinant. Pau. iuricon. Existima-
tio est dignitatis illele status: legibus ac moribus cō-
probat⁹: q ex delicto nostro auctoritate legum aut
minuitur aut consumitur. Minuitur quoties manē-
te libertate citra statū dignitatis pena plectimur: sē-
cum relegatur quis: vel euz ordine mouetur: vt cum
phibetur bono:ibus publicis fungi: vt cum plebei⁹
sustibus ceditur: vel in opus publicum datur: vel cū
in eam causam quis incidit que edicto perpetuo infa-
mie causa memoratur. Consumitur do quotiens ma-
gna capitis diminutio interuenit: id est cum libertas
amittitur: veluci cum aqua et igni interdicis.

Exulto: appareo: emineo: prodo: exurgo: exalto. Cicero
de diui. Sāmerus equus voraginibus non exsistit.
Et iterū: Exsistit hoc loco questio subdificilis. Et lib.
ij. offi. At qui eo tempore tante discordie secute sunt
vt et tyranni existerent et optimates exterminarentur
id est exurgerent vel exaltarentur.

Exstare: eminere: superesse. Virgil. Torpent mole no-

us et summis vir cornibus extant. Unde extare dicitur libri qui demorari non sunt. Cice. Que ut scis: extat oratio. Nam ut de boie q̄ adhuc vivit dicim⁹ superest: quasi nō est sub terra humatus: ita de reb⁹ extant quasi extra stant: et non intra atq; in tenebris latent. Et est translatio sumpta a statua q̄ stat et apparet. Quis cōtrariū est: intercedo qd̄ est pereō. Plī. lib. xxy. vtrūq; cōplexus est. Jam p̄o et onerarij natiuitas/ quoniam et pericula expingimus: ne quis mi/ retur et rogos pingi/ exceptis operis claritatib⁹ que et ipsa conueniet attingi siue extant siue intercedere. Interdū extare est: manifeste esse. Lactā. li. iij. Si ceglestibus bñficijs extiterit ingratus.

Exer/ qui sine lege vel extra legē vivit.

Exoculasso is. vide in dictione **Oculo** as.

Exochel/ eminētia vel excellētia latine dicitur. Unde ca/ terochel dicit per excellētiā. Εξοχος ελληνοισι

Erodū genus catus. ut inquit Jul. pol. Quē cedētes de theatro cantare consueverāt ab Εροδω. Sunt qui exponat erodū esse cantū. ab Ερο extra ωλην cantū. Erant enim fm̄ eos erodia ridicula versibus interea fabellis attellantis potissimū inserta que sine cantu solebant iuvenes iactare. Juue. Tandēq; redit ad pulpita notū erodū. Et itez. Urbicus erodio risum mouet atellane. Sue. in Tyberio. Unde vox attellanico erodio. primis ludis assensu maximo ex/ cepta percrebuit birch capreis naturā ligurire. Ero/ dium etiam significat exitū quasi Ερωτος οδου. id est extra viā. vnde Var. sine vitę appellat erodium. Idem: Quod exeras modo in via narra: ut ad ero/ dium deducas. Unde etiā erodus liber quo iudeoz erit⁹ ab egypto describit: sed secūda syllaba corripit in erodo tā in prima q̄ in secūda significatiōe: Quis alterū ab οδου qd̄ viā significat: alterū ab ωλην. i. a cantu cuius syllaba penul. est producta.

Erolesco is. cui. ab erolesco fit: significat crescere desti/ no. Unde eroletus/ masculū scortū seu parbicū con/ cubinū iam adultū et fere dimissum qd̄ crescere desi/ nit. Olim Alexander romanorū imperator eroletos bello gabali iussit deportari: aliquos etiā naufragio mergi. Scribit Plī. Domine crescere ad ānos vīq; terperenos in longitudinē: tum deinde in plenitudi/ nem. Aliquando erolescere est vehemēter crescere. Unde eroletus olera. um. pro vehemēter adulto. Plau. Reliqui domi eroletā virginē: aliquādo signi/ ficat veterem fieri/ deficere. Agretius/ adolescere au/ gmentū est: inolescere coaugmentū: erolescere vaneſce/ tis est. Plī. lib. xxyij. Carchedonij nescio an in totū eroleuerint postq̄ metalla gris ibi defecerāt. Col. li. ij. Nam multa sunt ut dicit q̄ negligētia erolescant et fiant sterilia. An eroletus ē ab vlu remot⁹. Quinti. lib. viij. Obscuritas fit in verbis etiā ab vlu remot⁹: ut si cōmentarios quis pontificū et vetustissima fede/ ra: et eroletos scrutatus auctores idipm̄ petat. Liui. Arte agendū eroletio iam vetustate odio.

Eroluo is. qd̄ ligatū erat p̄fecte soluo. Plau. i. epi. Tu ut eroluā man⁹. Lactā. lib. i. Religionū animos no/ dis eroluere pergo. Itē eroluere est p̄fecte soluere. Macro. in proe. epi. p̄sal. Sunt nōnulli qui vortū quo deo vouerūt se in singulos dies psalteriū totū in es/ laudē esse dicturos: vel diabolo exagitati: vel cōtra rio ieiuniorum austeritate vel debilitate corporis id eroluere nequeant. Item premio afficere. Lact. li. x. Imperatori omnī deo fides seruāda est: qui nō tñ uiuentibus sed etiā mortuis potest virtutes eroluere. Item expedire/ liberare: Teren. in hecy. Illas er/ roze et te simul suspitione eroluas.

Eromides/ genus vestis que alijs superponit. Sunt q̄ comicorū vestimētū esse intelligāt exertis humeris.

Erobito as. penul. cor. quasi ex orbita recedo. Obi

ta dō vestigiū est roze decurrens siue circuitus. Au/ gu. lib. viij. de ciuit. dei. Non eis cedentes ad aliqd̄ approbandū vel perpetrandū quod exorbitet ab iti/ nere sapientie et lege iusticie.

Eroicare inquit Aug. lib. i. de beata vita est per dñi na imundū spiritū adiurādo expellere. Eroicinus/ adiuratio. Eroicita/ adiuratio: sed spiritus ridet barbarissimos ideo dicendū est exoribare. nam com/ ponit Εξει και ορυνη εθερ ρημα και σροι Δας Εορυ κειρεισ ορυνη εμπαλειν.

Eroidium/ initium. Virg. lib. iij. ene. Quo nā regina ambire furentē audeat Affatu que prima exordia su/ mar. Cice. lib. i. ad heren. Eroidiū est principiū ora/ tionis per quod animus auditoris vel iudicis consti/ tuitur vel apparatur ad audiendū.

Erodiors iris. exorsus incipio. Plau. i. asi. Pergā quo accepit et ibi cōstita exordiar. Virg. lib. ij. geoz. Mō bicte carmine ficto atq; per ambages et longa exor/ sa tenebo.

Ex ordine sine intermissione. Virg. lib. iij. ge. Septē illum toros p̄bent ex ordine menses fleuisse.

Exorior/ nascor/ emergo exurgo. Teren. Tu sola exora re q̄ perturbas bec tua impudētia. Et exoriri/ inua/ dere est. Nam ut Do. inquit: Qui expectans aliquē inuadit exoriri dicitur.

Exorno as. valde orno/ seu magnifice apparo/ instruo. Plau. in aul. Repudiū rebus paratis/ exornatis nu/ ptijs. Teren. in eu. Ita visus est dudū: q̄ varia veste exornatus fuit: nunc eo videt tibi sedus: q̄ illa nō ha/ bet. Interdū exornare/ sedare dicit. Idem in beau. Ego ne si uiuo adeo exornatū/ adeo deperā dabo: ut dum uiuat/ meminerit semper mei.

Exorsis tis/ extra fortē: cui cōtrariū est consors.

Exoro as. pe. pro. orādo induco/ seu orando impetro. Teren. in phor. Mōq; te exorare ut mancas tridū hoc. Idem: Quator ad vos venio ornatu prologi si/ nite exorator sim. Interdū exorare significat pro ma/ gna gratia orare/ p̄sterni qm̄ cum duob⁹ accusatiuis cōstruit. Plau. in cap. Unā exorare vos finite nos. Sic dicimus. Mōc vnū te exoro: hoc est vnū pro ma/ gna gratia/ siue vnū magnopere te oro. Qd̄ preposi/ tio ex et oro cōmode et naturaliter expetunt.

Exorabula/ ab Apuleio vocat̄ oia artificialia argumē/ ta q̄bus orator per vim eloquētie iudices exorat.

Eros/ sine ossē. Lucil. Eros et eranguis tumidos per/ fluctuat artus.

Erosso as/ ossa detrabo. Terē. in adel. Congrū istū ma/ rimū in aqua finito ludere paulisp. Abi ego venero exossabit. Apule. Exquamatus atq; exossatus piscis vit palpitat amplius.

Exoticus a. um. penul. cor. peregrinus aduentitius. Plau. in mus. Non possum olere vnguenta exotica: hoc est aliunde apportata.

Expando is. vide in dictione pando.

Expalpo as. elicio. Plau. in aul. Nunc seruus argentē a patre expalpabit.

Expapillo as. viq; ad papillā denuo. Unde brachiū expapillatū dicit. Plau. in mili. Idem cōceptū in hu/ mero leno expapillato brachio.

Exparo as. pe. pro. expatere est in locū patentē se da/ re. Pacu. Expatat se oēs/ publice ostēdit. Et sic a patre fit. Quidā a spaciū deriuat: ut sit: Expatare in spaciū se cōferre. Sed et spaciū a patēdo deducit. Mi/ bil enim aliud est spaciū q̄ locus siue tēpus patens. hoc est interuallū vel loci vel tēporis.

Expectoro as. pe. cor. extra pectus eicio. Cice. li. iij. s. ora. Tū pauo: mihi sapiētia oēs eratato expectorat.

Expello is. eicio. Plau. Ancillā domo expulit.

Expulso as. frequētratiū: quod significat frequēter pul/ su agito. Var. Si me nobilit⁹ fas expulsiare signifi/

sum tua si nescis rustice redde pilam. Nunc expulso:
et expulsi verbalia. Luce. Expulsiq; vitorum.
Expulsi aduerbiū significat frequenter pulando.
Expulsiati dicuntur serui sine peculio/quo vocabulo
vitur Plau.

Expecto as. ab. ex. et. spectro/ significat obseruo. Teren.
in an. Expecto quid velis. Quoniam do aspicientes
aliquid diligenter manere diutius eodē loco solem
expectare quādoq; pro manere capitur et opperiri.
Terē. in phor. Senē quoad expectatis veltrū. Itē
p desiderare: quoniam q desideramus/ cui voluptate
aspicimus. Virgil. in. ii. Expectate venis. Teren. in
an. Expecto qd velis. i. desidero scire qd velis. Unde
expectat? p odio et molestie vitę. Nā filius parētes
aut amabiles sūt/ aut expectati/ amabiles boni expe/
ctati mali: quozū mors indies singulos expectanda
et exoptanda est. Item p sperare Virgil. lib. j. geor.
Sed illos expectata leges vanis elusit arstis.

Expeditio is. penul. cor. libero et quasi pedū ligamenta
dissoluo. Sifen. li. iii. bisto. Inermes armati impedi/
tos expedit. Aliquādo ponitur pro explico. Seneca
Iam diu vitale sit expediti. Aliquādo p extra fero / p/
fero. Virgil. lib. i. Cereremq; canistris expediunt. Ali/
quando pro extollo. Idem: Tum do augurinz rutili
clamore salutant/ expediuntq; man. Et expedit est
vitale seu bonū ac necessariū esse. Sz hoc tm in tertia
persona singularis et pluralis numeri. Teren. in be/
au. Expedit bonas esse vobis. Idē in phor. Mostra/
pre culpa facinus/ vt malos expedit esse dā nimis
dici nos bonos studemus et benignos: hoc est cōgru/
at et quasi necesse sit.

Expedit milites dicuntur leuoris armaturę et sine im/
pedimentis.

Expeditio vocat cum exeunt milites ad bellū / q expe/
dit rēpū. aut se a ceteris negociis et. Curt. : Dē
expeditionē ac militariē apparatū adduxit.

Expeditio is. di. sum. pondero. Plau. in as. Quot pō/
do te centes esse nudū? At pol ego qui te expēdi scio
nudus vincis centum pōdo es per pedes quando
pendes. Quādoq; significat exacte examino cōside/
ro. Luce. lib. j. offi. Quę contēplātes expēdere opor/
tebit: quid quisq; habeat/ sua eadēq; moderari. Am/
bro. lib. j. offi. Expēdat atq; examinet verba sua.
Quādoq; est pfecte soluere. Virgil. lib. ii. eneī. Et sce/
lus expēdisse merentē a lachrya ferūt: id est per/
soluisse. Quādoq; exponere/ erogare. unde expēse
dicte sunt. Hiero. Qualiter fauente deo tota hec di/
es expēdat in laudē et cum gaudio celebret.

Expensa se. sumptus.

Expio as. vide in dictione Pio as.

Expergo is. ri. cum. quasi exporrigo/ a somno excitō.
Luce. Experge te iam. unde experrectus excitatus q
recentes a somno exporrigi et extendi solemus.

Expergisco is. et expergefacio et expergisco actiua si/
gnificationē habent. Plī. Arca letargicos exper/
giscit tactis cruribus magisq; fronte. Gel. Ingenio
expergiscando rarus idoneus. Luce. Expergere fa/
cias scripsit pro te expergeficias. Expergisco et ex/
pergesco passiua. Luce. Expergiscimini aliq; atq; ex/
urgite. Ab expergisco fit experrectus pīn Diom. Ex/
pergitus ab expergo. Et expergefactus ab expergesco.
Expergitus dicit qui satiatu somno spōte vigilar.
An et Luci. ait: Ego e somno pueros cū mane expgi/
tus clamo. Experctus a quiete impeditus. Sal. Exp/
recti somno arreptis armis tumultū facere. Expge/
factus q p aliū somno excitat? est. festus aliter. Exp/
rectus qui per se vigilare cepit.

Expit? ab alio excitat? quē solem? dicere expergefactū.
Experio: iris. expus/ significat tentare. Terē. in eunu.
Omnia prius experiri pīllo q armis sapiētē decet.

Quī ineptus/ incertatus. Virgi. Medd ineptus
frustra moritura relinquat. Et experio/ dēci. Idē
Sos et cyclopea sara expi reuocare annios. Unde
experio/ periti dicuntur. Experientia/ vsus doctrina.

Expes/ ab. ex. et. spes: sed i abūctur/ et significat extra
ipem vel sine spe.

Expers/ extra partē vel sine parte: et ponit p ignaro/ ru/
diz: et nullā rerū experientia habente. Apul. Homo
rudis: omniū bonarū artū expers. Quādoq; etiā p
eo qui non sentit. Unde expers doloris/ qui non sen/
tit dolorē. Expers mortis/ qui non morit. Expers lu/
cis qui non habet lucem. Quidā hoc nomen cōponi
volunt a pars quidā ab experio.

Expeto is. penul. core. vide in dictione appeto.

Expilo as. penul. pro. diripio/ depredor/ furtiue frau/
do/ dicunt a pilis romanozū reliis: vel greco πλω.
q oπω. id est complano/ q qui e domo suppel/
tilem detrabunt equare ac complanare omnia vidē/
tur. Unde apud iuriconsultos titulus est de crimine
expilate hereditatis: et qui alienā hereditatem expila/
uerit extra ordinariē solet coerceri. Luce. in para. Si/
socios spoliatis/ gratiū expilas. Quid. lib. ii. mc. Ex/
pilatis genis oculos.

Expiro as. penul. produ. dictū a spiritu effuso: vt a spi/
raminib? / quasi spiritū emitto. Luc. lib. ii. Expirans
animā pulmonibus eger agebat. Aliquādo p se ple/
num est: vt expirauit. i. mortuus est.

Expisco: aris. diligenter quero: vbi nam pisces lateāt.
Sepius tamen expiscari pro indagare sumitur. Te/
ren. in phormi. Perinde expiscare/ quasi non nois.
Quādoq; pro lucrificare. Plau. Tandemq; nescio
quid ab eo expiscatur.

Explano as. penul. pro. perfecte planū facio/ declaro.
Salu. De cuius moribus hominis pauca pri? expla/
nanda sunt q initū narrandi faciam.

Explanto as. vide in dictione planto.

Expleo es. perfecte impleo seu facio. Virgi. libro. iij.
geo. Improbis/ ingluuiē rarisq; loquacibus explet.
Sal. Nec prius iugulandi finis fuitq; silla omnes
suos diuitis expleuit. Interdū cōpleo seu perficio.
Virgi. Discedā/ explebo nunez/ reddarq; tenebris.
Plī. lib. xxxvj. Ulcera eorum purgant leniter: exple/
q cicatrices et emendant. Interdū consolor. Terē.
in beau. Mem tor mei soli? solliciti sunt causa/ vt me
vnum expleant. Interdū/ minuo. Nam ex/ quādoq;
priuatiua est. Ennius: Nauibus explebant sese ter/
risq; replebant.

Explico as. pe. cor. apue extēdo/ emitto. Luce. Quę vir/
tus ppter ceteras totā se ad alienas vilitates porri/
git atq; explicat. Per translationē significat explano
ostendo. Idem lib. iij. offi. Et quedam sibi concedā/
tur quo facilius que volunt/ explicant. Item extraho.
Quid. Atq; explicat ensem. Item exhibeo. Marti.
Explicat et cēnas vnica mensa duas.

Explo do is. penul. pro. si. sum. ab. ex. et pलो significat
cum sono elido: quod fit cum rem que nō placuit cla/
more et gestu ac strepitu damno. Nec proprie idē est
qd manibus cum sono pulsantibus cūcio: sicut Lau.
Calla docuit. Nec suppledo est pedem terre incur/
tio. Nec cōplo do significat a duerlas manus inuicē
collido: quod non significat ex se: alioquin Luce. fru/
stra pedem adiecit/ libro primo de ora. Pedē ne/
mo in illo iudicio suppleuit. Similiter Quintil. lib.
ij. Pedis suppleuit. vt loco est opportuna. vt ait Li/
ce. in contentionibus aut incipēdis aut fouēdis: ita
crebra est inepti hominis et desinit iudicem in se cō/
uertere. Aliquādo per translationē suppletus p re/
iectus ponitur. Damas. papa Hieronymo. Abici/
sis opinionibus/ ambiguitatib? suppletis. Idē dē
de Complodo dicendū est: quoniam et Hieronymus

libro numerorū manibus addidit. Gratulor balach. contra Balaam complois manibus ait ad maledicendum inimicis meis vocavi te. quibus e contrario tu modo benedixisti. Et in Ezechi. Ecce complois manus meas super avaritiam tuam. Apuleius scribit: Complodere vacuas manus doloris et mestitiae signum esse Quintilianus libro vndecimo. Nam etiam Complodere manus scenicum est: pedes applodere interim licet. Preterea quod ista verba a plodo composta non nisi actibus pedis vel manuum accommodari possint minime crediderim: Quis plerūq; accommodatur. Lactantius enim libro de opi. ad linguę actū vsus est complodo/cum dixit: Vestias etiā potu adiuvat. protenta enim cauara; hauriūt aquam: eamq; comprehensam linguę sinu ne tarditate et mora effluat: ad palatum celeri mobilitate complodunt. Macrobius libro Iudicū: Exerunt buccinis clangere et complodere inter se lagenas. Cūq; per gyru calstrorū in tribus personarent locis et hydrias cōfregissent: tenuerunt sinistris manibus lampades et de pteris sonantes tubas. Preterea quod plodo. significet eicio manibus et quidem cum sono pulsantibus nequaquam verum est. quoniam si eicio significaret. Cicero libro. iiii. de si. bo. non dixisset. Quirinus autem non q̄ sint iam sed vnde sint explose eiectione sententia pirronis Aristonis Verilli. Et pro Cluē. Te do illud idem quod cum explosum et eiectionem erat nunc retulisse demitro. Si autem significat per pulsationē eiciendum quępiā manu vel pedum siue alio salū liquet explo do non significare eicio: quoniam et copulare debet diuersa et non temere Cicronem eiectione et eiectionē subreuisse credi par est. Quandoq; explo de re significat aliquid tanq; indignum seu inutile eiectione. Cicero libro secundo de diuinitate. Sed hoc genus diuinationis vita iam cōmunis explosit. Applo do etiā Llieroñ. Pedibus accommodauit. Sicut sup plodo contra Virgil. scribens: Recordare queso illi uis dici quādo me de resurrectione corporis predicāte ex latere subleuabas et plaudebas manu et applodebas pede. Idem Damiano. Nam si applosisset pedem intendisset oculos/rugasset frontē/actasset manus: dō tonuisset tenebras aī oculos offudisset iudicibus. Agitur applodo/complodo/explo do/sup plodo/ et si qua alia reperiantur p̄ rei actum cui applicatur ita sumi oportet. Et quicquid significat quatio eiusq; cōposita/idipsum plodo. eiusq; cōposita designant. nisi q̄ in sono pulsationis diuersa esse existimo: et quibusdam actibus rerum ista non accommodari quibus illa.

Explozo/explozas/penultima producta. Exclamor et cū fletu quodam vocifero. Varro: Hemit/explozat/turbam omnem concitat. Unde tractum est vt capiatur pro intentius/ac etiam cum voce inquirere. Virgili. Exire locosq; explozare nouos. Hinc explozatores dicti sunt. Interdum explozare dicit observare. Idē libro nono. Necnon et trepidi troes formidine portas explozant. Interdū probare. Cicero in Catone. Quis est tam stultus Quis adolescens cui sit exploratum se ad vesperū esse victurū? Interdū deliberare. Virg. Tuus o regina qd optas/explozare labor. Interdū scicare. Idem libro p̄mo Georg. Et suspensa focis explozat robora fumus.

Expono is. penul. p̄o. explico/declaro/ostendo. Luce. lib. i. P̄bil. Ante q̄ de repu. scribam. D. Con. expōnam vobis breuiter consilia prosecutionis et regressiōnis meę. Unde expositio pro interpretatione. Idē Vocat ad cenam. deinde ipse p̄torē: exponit copias suas omnes: id est ostendit. Pontur quādoq; p̄ extrabo: et quasi extra pono. Virg. lib. ij. Socios de suppibus altis pontibus exponunt. Quādoq; p̄o

Abicio. Unde infantes abiecti vt pereant expositi siue expositi dicitur. Teren. in heau. Erat hic corinthianus haud impura ei dedi exponendā. Plau. Reuertar ad illam puellā expositiciā. Quādoq; p̄ expendo. Solinus. Cum magnā his pecuniā expofuisset. Quādoq; pro expromo. Luce. Cum tibi exposita esset ad prandū omnis pamp̄ilia.

Expolco is. vide in dictione Polco.

Expofculo as. penul. cor. Exquiro/conquiro seu quere lam apud eū ipsum depono qui fecit iniuriā: et cū q̄re la amicos insto: et quasi officiū amicici in alio deside ro. Et non solū ablatiuo cum p̄positione iungit: sed etiam alii ablatiuo. Marcus Luce. filius. Lenis et facilis a te existimari debeo: qui nihil tecum de ipsis rebus expofculem. Aliqñ sine ipso ablatiuo: vt cū iniuria de qua quis rationē postulat in accusatio ponit et tūc etiā significat exquiro. Teren. in an. Sed quid agā ad eā ne et cum eo iniuriā hāc expofculi. Iniuriā id est rationē siue causam iniurię. Aliqñ expofculare est vehemēter postulare. i. vehemēter velle: rōne ex q̄ multū augeat. Postulo dō pro volo sepe sumitur. Teren. in an. Etia me nūc seducere istis dictis postulas. Unde expofculo. Idē in adel. Si me in illo credi disti esse hoim numero q̄ ita putat sibi fieri iniuriā vltro si quā fecere ipi expofculat et vltro accusant. Idō. Expofcultatio q̄rela aduersus illū ipm q̄ peccauerit.

Expumo is. pe. cor. p̄mido/extraho. Pli. Expuffo vltro infunditur aqua vinaceis. Aliqñ declaro/manifesto. Dacro. Nihil vñq; locutus fuit expressi. Lliero. in prolo. Tobie. Quicqd̄ mihi ille hebraicus verbis expressit: hoc ego accito notario sermonibus latinis expofui: id est elocutus est. Idem: Et nomē dñi tetragramaton in quibusdā grecis voluminib; vsq; hodie antiquis expressum litteris inuenimus: id est clare vel proprie scriptum.

Expobro as. pe. cor. quę aliis prestiti cōmemorās improprio. Terē. Nam isthec cōmemoratio quasi exprobatio est immemoris beneficii: sumitur tamē exprobiare pro qualēcūq; culpa obijcere. Quid li. xii. me. Trepidat fugam exprobauit amico. Et apud euangelistā. Expobruit incredulitatē illorū.

Expugno. vide in dictione Pugno.

Expungo is. extrudo atq; amoueo. Persius: Expungat namq; est scabiosus et arrabile tumet. Unde etiam si significat milites ab exercitū milita repellere adempto stipendio significat. Seneca lib. iiii. de bñi. Pugnus est. p̄tinus aliud/iniūce mittere et munus munere expungere/qd significat delere/ne debere videatur. Dilites em punctis scripti inserunt legioni et iurant: vt docet Tege. lib. ii. Unde expuncti dicti deleti et a militia remoti. Iridē: Expūgā dicunt iudices qñ amouent a iudiciō veluti cācellari ex albo iudiciū. Dispūgere quoq; sile est: qd significat cōferre accepta et data sicut Papinianus iurecōsultus docet.

Expuo is. cum fastidio aliquid eicio: quasi pus extra mitto. Pus autē est omnis humor corpori onerosus. vt: Et periculosam cum tussi miser expuo saluam. Teren. per translationem in Et. dixit: Illam vbi expueret miserā ex animo.

Exputo as. pe. cor. ab ept̄ puto componi significatq; ex arboze puto et incido. Col. lib. ij. Palos vna opera cedere et expuratos acuire centū numero potest. Idē exputare est perfecte siue extra putare: vt apud eundem. lib. iiii. Deinde velut veterana vitem totā exputare et ad vnam materiā firmissimā redigere/ nodosq; et cicatrices allenuare satis officiū est. Item est perfecte intelligere seu discere. Plancus Luce. Quę mens eum: aut quorū consilia a tanta gloria: sibi dō etiam necessaria ac salutaria auocarint et ad cognitionem cōsulatus biestris sumim cum terrore hor

minu / z infusa cū efflagitate transulerint: exputare
nō possum. Exputare dō compositū ab ex z puto: z
habet pu. syllabā p. z significat qñ extra sputare.
Exquiro pe. p. diligenter inquirō / secerno eligo. Unde
Exqñta opa dicunt opa electa: qñ diligenter questita.
Plau. in Am. Te certo veri aduenientē ilico z salu-
taui: z valuisse ne vñs exquirit.

Exquilis tñ pluraliter Romē mōs erat ab excubijs re-
gis: vel q excubie fuerint a Tullo rege. Quis. li. fas.
Adde q excubias vbi rex roman⁹ agebat: Qui nunc
exquilias noie collis habet. Dñc z exquilin⁹ mōs vi-
cif. Bar. Exquilin⁹ mons septiceps apud edē Juno-
nis lucin: vbi editurus habitare solet.

Exta: pproprie iecur / cor et pulmo dicunt: quia in parte
superiori locantur: ab extrado. Et lien et iecur hoc no-
mine appellatur: quoniam supra inferiora intestina lo-
cant. Virgil. in Ecor. Pinguiaq in verub⁹ torrebū-
mus extra columnis. Omnia simul cōplexus est. Ro-
manorum religio semper extoz caput putauit iecur.
Unde fest. hēc omnia extra dici putauit quia dñs p-
fecit qui extat eminet: vt nō a situ sed ab officio di-
ci putarit. Scribit Plin. lib. xxx. qcordia vocari vno
nomine exta in homine.

Extales: via purgadi alui. Hiero. in li. Reg. Et copu-
trecebāt. pminētes extales eoz.

Extemplo aduerbiū: tota vna dicitio: significat statim:
quasi extra tempus: hoc est temporis commōditatē.
Templū em dicitur locus manu designatus in aere:
post quem illico captatur auguria: seu q augures sta-
tim visis auspicijs: vel a templo celi oculos auerte-
bāt: vel e templo terre discedebāt.

Extispices pe. core. dicti sūt haruspices ab extis inspi-
ciendis. Extispiciū: ipsa extoz inspectio: que alio no-
mine haruspicina dicitur.

Ex tempore due partes sunt: z significat ex improviso
z inopinate. Cice. Quos credim⁹ expedire rem z
cōsiliū ex tempore capere posse. Inde vocat Extē-
poralis siue extēporaria oratio. Unde in dicitōe Te-
poralis. Aliqñ significat ex tēpore p tēporis cōditio-
ne. Cice. lib. iij. offi. Idū⁹ generis questiones sunt hē
omnes in quibus ex tēpore officii queritur.

Extendo is. vide in dictione Tendo.

Extenuo as. valde tenui facio siue minuo. Cicero li. iij.
ad Her. Defensor autē fuisse causā negabit si pote-
rit: aut eā vehementer extenuabit.

Extereo res. rui. rici. vide in dictione Terreo. Dñc
Exterit⁹: quod modo pauefactū significat. Virgil.
Plausumq exterrita pennis Dat tecto ingentē. Ad
accensum / inflamatū. Idem. Sequit agris asperq sili
atq exterritus estu.

Exterebro bias. penult. core. extra / vel valde terebro.
Per translationem significat aliquid extorquo / scri-
to: et curiosus quero. Bar. Atq omēs adeo perq-
rit atq exterebat artes.

Exter a. um. penult. core. idē quod extem⁹. Cū Sta.
Exter bonos dixit.

Exterus a. um. idem quod exter. Virgil. lib. iij. Et nos
fac extera quere regna. Fitz ab Exter: quod ab ex-
tra deduci certū est. Dñc Exterio: extimus: sicut ab
interius interioz intimus.

Externus na. num. quod nō est ex patria. Liui⁹ libro. j.
Timor deinde patres incellit: ne ciuitatē sine impe-
rio / exercitiū sine duce multa circa ciuitatem irritatis
animis vis aliqua externa adouiret. Droppie aut qd
foris z palā est. At besternus cū b. z s. sit ab beri. Li-
ce. lib. j. Tusc. Dicit nō potest qñ sim besterna tua dis-
putatione delectatus.

Externo as. ab ex z sterno: dementē facio. Pacu. Sed
eccā miserā quā frequēs luc⁹ externaui.

Exterraneus: aduena: quasi ex alia terra: sicut Conter-

raneus: qui est ex eadem terra: Quis id nomē parz ab
eruditio vsurpet. Exterraneus etiā vocat: qui añ tē-
pus natus: vel potius eiectus est: dictus q en mater
exterrita eiectit.

Extero ris. pe. cor. extra tero / aut teredo extraho. Col.
lib. ij. Cū rursus amplior messis puerit: quicqd ex-
teret capisterio expurgadū erit. Bar. lib. j. de re rus.
Apud alios exterit grege iumentoz inacto: z ibi agi-
tate perticis q vngulis e spica exterritur grana. Ex-
terere etiā dicitur acie ferri vt exacuta sit.

Extermino as. pe. core. extra terminos mitto. Cicero
lib. iij. off. Atq hoc omne genus pestiferum atq in-
iuriū ex boim cōmunitate exterminandū est. Aliquā-
do exterminare ponitur pro demoliri. Hieronymus
in Barth. Exterminant egules q mittunt extra ter-
minos. Cū ergo in euag. dicit. Exterminat facies su-
as: semp demolitū debem⁹ accipere.

Extollo as. ab ex z stillo. Unde et distillo: extillare / gut-
tare / z guttatim finiri. Teren. in Phor. Disce ego il-
lam dictio ita sibi incensam dabo: vt ne restinguas la-
chrymas si extillauerint. i. si lachrymę ex corpore gut-
tarent: aut corp⁹ guttatim finiret: vel totū in lachry-
mas conuerteretur.

Extimesco: valde timeo: actiue tñ significationis rep-
peri. Cice. in Lat. Quod igitur adolesceres z hi qui
dem nō solū indocti: sed etiā rustici cōtemnūt: id do-
cti senes extimescent?

Extinguo: ab ex et tingo: minorem i se vim habet q op-
primo. Cice. in Te. Primum danda opera est: ne qua
amicorū dissidia fiant. Sin tale aliquid euenit: vt ex-
tingat potius amicitie q oppressē videant: quasi qd
extinguit possit redamari: quod opprimitur nō que-
at. Aliqñ extinguere est perfecte distinguere. Idem
in Doren. Quam si subtraheris: qui. i. quomodo ex-
tingues artificem ab incio. Aliquādo significat occi-
dere / destruere. Lactan. lib. iij. Celestes animas vna
cū corporibus extinguit. Idem lib. iij. Iudeorū no-
men z gentē Vespasian⁹ extinguit: id est deleuit. Ter-
in Adel. Sem animā primū extinguerē ipsi qui illud
pduxit scelus: id est auferrem.

Extisper: idē qd haruspex: hoc est qui extis inspectis si-
tura iudicita quo extispiciū z extispicina.

Extro as. extiti: supinū nō legi. Vide supra Existo is.

Extollo is. vide in dictione Tollo.

Extorris: qui est extra terras: id est patriā eiectus: sicut
exul: extra solū. Hel. Exul extorrisq esto: et pprie va-
gabundus. Sappho ad Phaonē. Et vos extorret tel-
lure remittite nostrum.

Extorqueo es. si. sum. vel tum. significat tormento ve-
ritatem elicio. Aliquando etiā per vim aufero / extir-
po / euello. Dona. Torquemus hominem / extorque-
mus veritatē. Cicero in Lato. Nec mihi hunc erro-
rem dū viuo extorqueri volo. Liui⁹ lib. ij. Neq am-
bigitur quin Brutus qui tantum glorie superbo ex-
acto rege meruit pessimo publico id facturus fuerit:
si libertatis immaturę cupidine priorū regum alicui
regnum extorsisset.

Extra ppositio separata: cui contraria est in signifi-
catione Intra. Ab extra deducuntur Exter / exteris / ex-
traneus / extrarius / extrinsecus / extro extras / extro-
sum / et extremus.

Extrarius: alien⁹: qui extra focū / sacramentū / iusq est.
Preterea minabatur si extrario nupisset: nihil se filijs
eius ex paternis eoz bonis testamento reliquū. Dic
accipit p eo q nō sit domelti⁹ z ex eadē familia.

Extraneus: qui est ex altera terra: quasi extraneus.

Extremus a. um. modo initium alicuius rei. Plau. Ab
extremo narrare incipit: id est a principio. Dodo si-
nis. Vir. Extremū hāc arebula mihi. Ponit nonūq
q p seuo / pessimo. Idem. Illā terra pagēs ira irritat.

ta deoz Extremis vt perhibent ego enceladoqz sozo/
rem Progenit. Hoc est pessima. Qd nō sine ratio/
ne esse videt: quādoquidē medici affirmant deterio/
res esse qui vltimi nascuntur.

Extrinfec^o pe. cor. vide in dictione Intrinsicus.

Extrico cas. penultima prod. ab ex et trico: qd a tricus
fit. Trico aut sunt impedimenta et implicationes. Et
est extricare: explicare. Lact. lib. vj. Deniqz muta q/
q animalia cū fraude capiunt: si aliquo se modo i fu
ga extricauerint: sūt postmodū cautiora. Col. li. iij.
Siluestris ager pcpue est eligendus: qd et si fructus
aut arboribus obfusus est: facile extricatur qd suapte
natura quēcūqz gignitur: non penitus nec in profun
dū radices agūt: sed per summa terre dispersunt at
qz deducunt.

Extricabile: quo exiri potest. Cui^o contrariū est inex
tricabile. Pl. libro. xxxvj. Intus labyrinthū inextri
cabile: quo si quis impropere: sine glomere lini exi
tū inuenire nequeat.

Extro as. exco. Nā sicut intrare ingredi est: ita extrare
egredi. Asra. Si limē intrabo illi extrabunt illico.
Extrorsū significat extra sūus: sicut introitū intra ver
Extruo is. edifico. Dico. ad Julianū. Extruis (sus.
monasteria: mult^a te numer^o sustentat. Et extruere:
ordinare. Luce. in Laro. Laret epulis: extructisqz mē
tis: frequentibus poculis.

Extrudo dis. penult. prod. extra trudo: per vim expin
go/expello. Terē. in Decy. Eo amantē inuitū Pam
phili extrudit. Plaut. in Aul. Nā q nūc me causa ex
trusisti ex his edibus.

Extūdo is. extorquero vel inuenio. Vir. li. j. Geor. Et
varios vltus meditādo extūderet artes Paulatim.

Exurbo as. e loco deficio.

Exurbero as. pe. corre. qñ superabūdo. Tractū ex vbe
rib^o lactātib^o. Col. in pfa. In Asia Byllas densa et
glutinosa terra maxime exuberat.

Exupero as. pe. cor. ab ex et supero: qñ sup supero.
Exudo as. pe. p. emitto. Pl. est aut trium generū
arbor ipsa exudat buni: modo alter manat i plaga.

Exual. do li. j. Geor. Exudat inuit humor: dicit pro
exudat. Nō em humor: sed terra defluat.

Exugo is. pe. cor. ri. crū. quod et Exugeo es. dicit^r p ex
tra sugo. Plaut^r. Itaz ego me conuertā in hirudine:
atqz eoz exugebo sanguinē.

Exuccū p duplex cc. dicit^r qd est sine succo.

Ex vinculis causam dicere: significat vincitū responde
re criminibus.

Exurene: purgatio qdā dom^o ex qua mortu^o ad sepultu
rā ferend^o est: q purgatio fit p euertitoz: certo gene
re scopaz addibito: ab extra verredō dicit^r.

Exul: ab exilio lis. sicut pñsul a pñsilio esse cōuenit: vñ
et exiliū est quod analogiam verbi seruauit. Nec ob
stat mutatio littere i. in u. euphoniē causa: ne exil^o et pñ
sil dicat^r: q nimis exilis et incōcinnā esset pronuncia
tio. Aut certe ab exulto et pñsulto sunt: in quibus si
cut et in ceteris Insulto resultoqz frequentatiuis mu
taē i in u. Nā exulto notū est. At pñsulto apud Li. li
bro. vi. Si tu permittis: volo ego illi beluē ostende
re quādo adeo feror pñsultat hostiū signis me ex ea
familia orū q galloz agmen ex rupe Tarpeia deie
cit. Est igit^r exul ab exilio: et pñsul a pñsilio. Pari em
modo ista sunt oportet: vt vnde exul/ inde et pñsul: et
vnde pñsul/ inde et exul extra pñpositiones capiam^o.
Nam exul nō quisqz. Aliiter em nō recte dicit^r nisi cū
exiliet^r vnde exulat: facinus ab eo admissum in eum
anima duert^ret^r vt sit propter aliquid morte dignū:
cui^o causa in exiliū profugit. Licerō pro Aulo Leciū.
Exiliū non est supplicii/ sed perfugii portusqz suppli
ciū: Nam qui volunt pñnam aliquā subterfugere aut
calamitatem/ eo solū vertunt: hoc est sedem et locum

mutant. Itaqz in nulla nra lege reperit apud ceteras
ciuitates maleficiū vñ exilio et mulctatū: sed cū oēs
vincula/ necces ignominialisqz vitant que sunt legibus
constitute: confugunt quasi ad arma in exiliū. Qui si
in ciuitatem legis vim subire vellent: non prius ciui
tatem q vitam amitterent. Exul tamen etiā qd dicit^r
cū sit innocens ob suspitionē seditionis aut proditi
onis. Vnde f. est^r inquit. Solū autem quin significet
locū qd dubitet/ atqz exules quoz dicant loco patrie
sue pulsi. Licerō p domo sua. Nā tu etiā portento
sa pestis exul appellare ausus es: cū tātis scelerib^o et
ses notat^r. Et itez. Quid em exul: ipm p se nomē ca
lamitatis/ nō turpitudinis.

Exulo as. pe. cor. patria priuat^r sū. Et duob^o modis bi
cif. scz de loco in quo exul est/ et de quo eieci^r est. Le
ren. in Eu. Nā domo exulo. Hierony. ad Paulinū.

Eschines cū Rhodi exularet.

Exulto tas. ab ex et salto: in u mutata: significat gestu
corporeis leticiam exhibeo. Diciturqz exulto reb^o p
spere gestis. Licerō lib. de repub. Est igit^r quiddam
turbulentū in hominib^o singulis: qd vel exultat volu
ptate/ vel molestia frangit. Dico. in Prouer. Lacer
tur cū malefecerint: et exultant in reb^o pessimis. Item
Exultare est cum iactantia gloriari. Licerō in Laro.
Annibale iumentis exultantē patientia sua molliē
bat. Itē est gestu vel dicio iniuriā facere. Virg. libro
v. Exultatqz haurit corda pauor. Itē Sequere. Lice
ro lib. iij. de rep. Que sanguine alit^r: q omni crudeli
tate sic exultat: vt vir homi acerbis funcribus satiet.
Nec tamen significat ad id redeunt: vt Exultare sit
supra modū exilire atqz efferr^r: et quasi gestibus salei
bulis affectū animi ostendere: siue ira id fiat/ siue spū
tia/ siue voluptate/ aut alia animi affectio. Proprie
do Exultare est extra saltare. Virg. lib. iij. Exultatqz
vada atqz estu milcent arene.

Exundo as. vide in dictione Abundo.

Exuo is. ab ex et suo: quasi diffusio et exoluo. Virg. Et
lit exutas tēdes ad sidera palmas. Quādoqz spolio.
Cui contrariū est Amico. Lilius libro. i. Primo se
agro paterno auifoz exuile: deinde fortunis aliis.
Lact. lib. j. Exuunt etiā vñb^o flagitate pñlo. Quā
doqz Detrabo. Virg. lib. i. Sic ait illachrymas hu
mero simul exuit ensem. Quis Denudo. Itē. Da
gna ossa lacertosqz exuit. Quis Depono. Licerō pro
Liga. Nōne humanitate omne exuiles?

Exuue: ab exuēdo/ sicut in duuie ab induēdo. Et nō so
lū homi tegmina aut vestes dicunt^r sed etiam anima
liū. Virg. lib. ij. Geor. Cū possis nouis exuuijs.

Littera a Pisci

ano inter mutas numeratur: Ab
alijs inter semiucales: eo q apo
cali incipiat: et in seipsum terminet
tur. Nec alio nomine digāma di
cta est: quia duplicis gamina signi
ram decinat. Ea in latinis em vñ
muri in grecis do pb.

S Ante A

Faba: genus leguminis notū q et a me declarat. Lur^o
diminutiū est Fabula.

Fabarius a. um. quod ad fabā pertinet: vt Insule faba
rie. De quib^o Pl. Insulis quas ob id fabarias appel
lāt: qz sponte fabas generent.

Fabalia. Pl. Sed maior pars malunt fabalia mature
factionis q trimestre fructū eius. Nam silique caules
q gratissimi sunt pabulo pecori. Col. lib. ij. Ceteres
rusticos plerūqz dicentes audios: malles se matura fa
balia q fructū trimestrem.

Fabius: a faba cognomen eius: qui fabam optime